

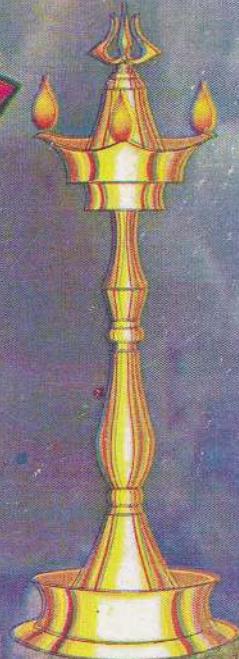
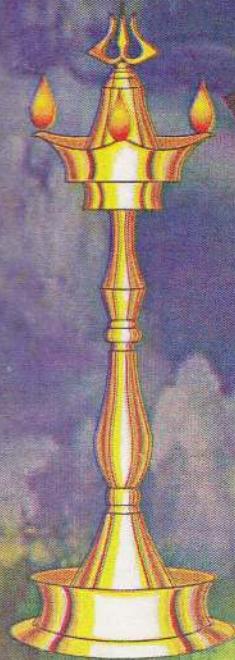

31/5/2006

நடவடிக்கை

பங்குனி

மேற்கூர் 2006

வெளியீடு

சஞ்சிதீயன் டைக்ஸிபிள கோ. கொலை பண்பொடு பேரவை

குறள் வழி

சுடச்சுடரும் யான்யோ வொளிவிடுந் துன்பஞ்
சுடச்சுட நோக்கிற் பயர்க்கு.

பெருள்: புடமிடப்படும் பொன் சுடச்சுட ஓளி
விடுதல் போலத் தவஞ்செய்வார்க்கு
அதனால் வரும் துன்பம் வருத்த
வருத்தப் பாவம் நீங்கி ஞானம் மிகும்.

(267)

நற்சிந்தனை

கண்ட பத்து
உனக்கூறும் வகையென்னே

பொன்னானாய் மணியானாய் பொருளானாய் பிறவானாய்
என்னானா யென்னானா யிழையானா யெனப்பலவாய்ச்
சொன்னாரன் நியின்னான் எனச்சொன்னா ரிலையுலகில்
அன்னாயுன் ணையன்றி யினிப்பின்னார் துணைபேசே

நீரானாய் நிலனானாய் வளியானாய் விசும்பானாய்
காரானாய் கடலானாய் மதியானாய் கதிரானாய்
ஊரானா யுடலானாய் உலகானாய் பலவானாய்
பேராயி ரம்மானாய் எனப்பேசார் பிற்ரதானே.

ஞானச்சார்

வெளியீடு:

கஞ்சிதியன் இத்தின கலைஞரபண்பூலட்டு பேரவை

Digitized by Noolahan Foundation
noolahan.org abraham.org

வெளியீடு - 8

கட்ட - 99

2006 பங்குனி
பொருள்க்கம்

சுருமை வருவாய் சுந்திரவேலா	பா. ஏவனேஸ்வரி	1 - 3
ஷாராக்காலம் மௌயர்....	உண்சூர்ராஜ்	4 - 6
சிவதூணபோகம் தஞ்சா....	து. ரியப்ளாஸ்டு	7 - 8
உண்ணூறும் ஓராதோரு குடும்பில்	மு. மினீங்கம்	9 - 11
குலாம் பாடு நலம்பை தஞ்சா....	கா. கடேயே ஆசனி	12 - 13
தாம் அன்பிற்கு நிகழ்ச்சு	க. ரங்கநாதனினி	14 - 15
அடிக்காகிரிநாத கவுயிகள்....	வல். என். ரஷ்மிதான்	16 - 18
கோதைபும் போனிந்ததும்....	க. செவரங்கநாதன்	19 - 21
யார் இந்த (ச) செல்லம்யா?	ரா. சிகாந்தா அஷ்ராம்	22 - 24
இந்தப்பேண்	ஞ. நெடாயுபிளி	25 - 26
மாதுறைக் கேள்விகளைப்படித்தும்....	வ. ரூமாரசாமிஜூப்	27 - 29
மான சித்தாந்தம்	க. நாகேஸ்வரன்	30 - 33
தேக்குறுவைப் போக்கி....	ந. வினாவைதாஸனி	34 - 35
அடிக் களி ச. விநாரிதாம்பிராந்தவா	ஏ. வரதவாலி	36 - 37
முன்னொள் கே. வெங்கை கதைகள்	நி. மோகேங்குரி	38 - 39
வெற்றுவண்டும் காதன் ராஜம்	ஏ. அங்நதராசா	40 - 43
நித்திய அன்றைப்பேணி		44 - 45
சந்திரியான்	ந. அரியாத்தினம்	46 - 50

அன்றைப்பேணி:-

மூல் ஒன்று 30/- ரூபா

வருட சுந்தா தபால்பேசுவைடன் 345/- ரூபா

சுந்தித்தியான் மூட்டிரிம் காசவகலை பண்பாட்டுப் பேரவை

தொலைபேசி இலக்கம்- 021- 2263406

பதிவு திட. Q.D./33/NEWS/2006

ஈச்சுமிக்கிழா:- சுந்தித்தியான் ஆத்திரியம், தொலைபேசுவைடன்.

நூலாக்டப்

மாசியாத வெளியீடு

வெளியீடுகளை:-

ஒத்துவது என்னசொன்ன கூடியிலேயோடை பாட்பாலம்மல்லூர் ஜிரிபிப் கலைக்களோடிருக்கிற அவர்கள் வெளியீடிரி செய்துவைத்து மூலம்.

ஞானசுக்டார் உழைப்பியானின் பேருநமைக்குத்தன் கலைக்குத்து வார்தாங்குக் காலாக்கால் தெலுவுமான விடயம்கண்ணம் உள்ள கசி போனிவிழுக்காலாக்காலும் பலத் தனது சூரப் பட்டாரபில் மூரிப்பிட்டார்கள். அத்து ஏ ஓவளோடு மனமேயும் வெளியீட்டுக்கு மறிப்பிட்டால் என்பவர்யூடு வெளியீடுக்கு இச்சுரு சிறப்புப் பூர்வமாகவும் என்றும் மூரிப்பிட்டார்கள்.

ஒன்னாரூ மாசுமூர் நிறத்த மலையில் யவு வெளியீடு திட்டமிடப்படாதும் தகுதை இல்லாக அவர்கள் சொப்தாமுதம் விடுவர்கள் என நம் கருதுவது தலைஞாம். கலை நகானாபுர் எதிரபாறத் பீர்மணக்கணபும் அவர்களும் எதிரியோக்குவிக்குவதும் நாம் எடுத்தாந்திரானால் வேண்டும் என்றும் தனியிரி பார்கள். துவாராம் முங்கு நெற்றியாகவே திட்டமிடப்படுவதும் உடித்தான்ஸ் திருவான்ஸ் காரணம் எனும் மூரிப்பிட்டார்கள்.

நெடியீட்டுக்களை:-

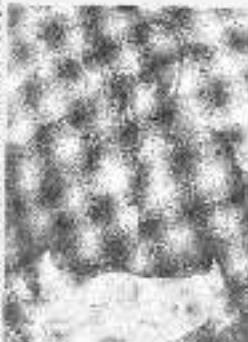
வெளியினான் மத்திய மலைத்துதியாலும் அச்சியா திட்ட பே. ஏ. வெளியினான் அவர்கள் கட்டும்மான நெடியீட்டுக்களை பேர்க்கோண்டார்கள்.

கசியீப்பு கலைக்கள் இருந்து சந்தியானத்தில் பற்றாயித்துமிகு மீர்ப்பட பாள்கள் உள்ளன. இவை ஒவ்வொள்ளுவரும் விசைம் பியாவும் ஆழாயன கருத்துக்கள் போன்ற தாகவும் அவர் பாயுமானா. இது மலிநாச்சியிட்டு அப்பாற்பு செய்வாடு. கந்தாபுரானால் திருவநாளின் நாலைட்டுக்கேயே அதனை குவர் பாயுமானார் விவரங்கள் நம் உணவுமாட்டும். அதே போன்று ஒருவகை என்ற சந்திக்கத்து வரும் கட்டுரைகளை செய்திரு மூலியிலேயும் ஒடுங்கபடுக்கி வேற்றுக்கூடுதல் விளைகள் வழங்கின்றி முழுமீனாவைக் குதுகள் இவர்கள் மூன்றிழுச்சிநூர்கள் என்று நிரூவும் உழைவு ஒரு விடயமால். இவர்களுக்குத்தான் சுந்தரானது திருவநாளின் முனையாக திருப்பகல் நம் உணவுமாக்கின்றது என்றும் தனியிரி பார்கள்.

அலை மட்டுமல்லிரு யென்பது கண்ணார்கள் தாங்கிப்பார்களென்று அனுகூலக்கூட்டுரைகள் வூடு இருப்பதும் மூரிப்பு உதவானால்கூட்டுத் தனியிரி பார்கள்.

தடில் திட்டமிடப்படுவது மட்டுமொத்தான் ஒவ்வொள்ளும் தனிக்களி சுறுப்புகளை உடையதாகவும் காணாட்டுக்கூலமும் ஜிரிபிப் பே. புதியலெயூங் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள் சுந்தரியான என்ற அர்ப்ப பிழையில் உயிர்துப்பட நார் நடாந்தியான பூருமையாகப் பி.துபிசுவுக்குத்தாக சுதந்தர் ஏற்பாடு என்னால்தன்மையையும் பஞ்சியையும் முடிவுமாராக ஒவ்வொப்பி கூடுப வகைப்பில் அவைந்திடப்படுத் தான் உதவானால்கூட்டுரைகள்.

பேடும் மூய்தி என்பதை மனத்தில் இருப்பதுப் பேர்மூய்தி என்றும் விடையை வைக்கிறுப்பதையும் அதே பாளார் 52 பக்கத்திலிரும் 52 அழற்வாக்குகளை வெளியாடுத்தும் மூராகவுப் பாயும் வீக்கங்கு ஜிரிபிப் எடுத்தும்படிவர்கள்.

சிட்டி தழுவும் தகவல்

குவார் குவாரிகள்

1906ஆம் ஆண்டு இந்தியைச் சீர்க்க கவுயியளின் இபற்போர் முறையில் கொடர்க்கும். நன்கு இவ்வகையாகத்தால் ஒரு சராசரி மன்றத்திலேப் போலகீல கழித்தார்கள் இல்லை என்றெண்ணிக்கை சட்டப்படிகள் உண்டு விளைக்குறிக்க, முறைதார்களும் விளைக்குறிகளாக்கள் ஆணையுட் பிற்காலத்தில் சங்கத்திற்குழலில் வாழ்ந்து நினைவு கொடுக்கலையின் முன் வழிப்பாறுட் நினைவு ஏதுமல்லதும் அதன்போதியே பாடிப்பார்கள்.

நம் முனிசிபாலீ பேரவைக்கு விண்ணப்பான்படிடே இப்பிருப்பின் ஒத்துப் படிக்கலா நமைப்பு என்ற நிலைமீற அனுமதி கடவுள்களாலிருந்து பிரச்சாரமிழில் ஆதாரித்தில் தலைவரா முழுவதையாக இப்பிருப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தவாரா நிடாரா அவர்களும் நூற்றுப்பில் வர்காட்டிய சிற்னத்துறைப்பி கலைஞரிடே கடவுள்களாரிக்குமுக்கும் வழிவாட்டியுள்ளார்கள். ஆறு முறைக்கு கடவுள்களையும்கூட சிற்கட்டுநோய்களிடமிருந்து காப்பாக பாதுகாப்பு செய்யும் கொட்டி செய்திடுவதற்காக.

கிட்டனாக்கும்பொழில் கால்வாயாவிகள் முப்படிநூற்றுக்கணக்கால் இந்திய ச. ப. போலி இட்டிகளிலிருந்து ஆலையாக்கந்தது தலையாற்றி வரைகளை மேற்கொண்டுள்ளார்கள். தலையாற்றினாலை போன்ற கால்வாயில் பலாந்தைய ஆசிரியனாலும் அபிவகரகளையும் கோடி நால்லுறைப்பகுதிகளில் நீலங்களில் ஸ்ரீ சௌல்வாஸந்தி ஆலைகளில் வடமீழகத்து நிலங்களில் தகர மட்டுக்கிடைக் கூடியிலைகள் ஒரு கண வை முன்னு திட்டப்போர் ஆக்கக்கொண்டப்பக்கள். இலார் ஸ்ரீ சேஷலாஸ்திரியில் ஆலையால்முகவிலை துங்கயிற்குத் தொங்குதலைப்படப்பட்டப் போற்றப்படும் என்னிலைகளைக் கொடுக்கக் கூடியதாக அமைக்கப்படுகிறது.

வளர்ந்திரும் இனங்களைக் காலையில் பக்குவது விவரத்து ஏப்பட்டதால் சில போன்றும் இவ்விடங்கள் என்றெழ அறாக்கி மூழ்ப்பிக்காமல் இதனால் அடியார்கள் விவரத்து கூட வருவதற்குமிக்கன் என பெய்ய வேண்டுமென்றுமிரும்பும் பாது வருமிக்காகவீ

மூன்றாம் 1976-ஆம் ஆண்டில் முந்தை இயங் பிள்ளை மேஜாவிரதநால் அரசுப்பிதியால் இல்லி சீமதுங் தலைவர் பக்ரதம்பட்டுக்கொண்டது. மேஜாவிரதநால் இல்லி சீமதுங் முந்தை, மூன்தைவரது டாக்டர்களிலும் வயாட்கள் இடம்பெற்றதாகவுள்ளது. மேஜாவிரதநால் மேஜாவிரதநால் என்றும் அழைக்கப் பெறப்படுகிறது.

அபுபார்க்காட்டுக் கூடாரியூபஸ்த் லூரீஸ் போர்க்கலன் மட்டுமே கலாசிறங்கள் பயண்படுத்துவதாகவும், வெஞ்சலகாரிகளும் கூன்றி முறைகளும் கீழட்டியுள்ள (சிரிப்ஸ்கூம்பஸ்கெ) கேவேங்கட்டியால் எழுதுவினார்ப்பித்துவமிக்கன். கூன்றும் அந்தாலும்வருக நிறுவியாட்டினாலும் இவர் பானிப்பது வழக்கம். 1980-ஆம் ஆண்டு புது ராஜ்யாங்கம் கலாசிறங்கள் தினநூற்றும் அன்றாளர்கள் இவ்வாண பற்றாடியிட முன்விடுவதனிலே உள்ள சிற்பாற்றும்பி கவாயில்லை சார்த்தமுறையானவரிலேயிட வருமாக்குப் படிவுள்ளது.

சந்தித்திமுருகன்று குணச்சு கருவும் பேற்றி வாழ்வீர்

துறவும் ஸ்ரீ வாழ்வீரன்

முல்பத்தா வீர துறந்தோ.

பேற்வேறு விடபொளி றின்னா:

பேசுத்தோர் முறை வேல்லே

அருவைவாது பிறம்யைக் காக்க

துவ்வே வாவா என்ன

பேஞ்சாவாக் கூடல் ஏழிறிபான்

பீரங்கிமுனி வாழ்வீரன்று.

முழுவையால் தாக்க முற்றினா:

முங்கவுடோ முதலி யிள்ளோ:

எது எப்படி போடியா யேல்லே

தீர்ப்பநும் போய்கூ காவ்வார்

நுழைவாம் மன்றம் எடுக்

போர்ஜியாங் பேஞ்சா முன்வில்

நந்தப் பந்தகிளா முப்பங்

எந்தர் வந்வா என்வீர்.

அங்கங்கிற வடிவாட்ட சூல்லோ:

அந்தப் பதித்துத் தித்து

பெஞ்சுப்பேசுங் ராதாந் மந்து

காங்க பா இச காப்பீரா

யேன்றிவேல் தாபகி நந்தம்

விண்ண மாத்தறி சொல்லு

ஒல்லிருமுங் குஞ்சு மின்றி

உப்பையுபோல் பேஞ்வ சேப்பா

தங்கள்கோ ந்னாவி டாமல்

சேந்தமிழ் வெள்ளிப்பாக

மங்கல் பாக் கா ட

மங்குஞ்சு கடர் நலை

பொய்க்கும் விஷபு நாலை

போந்தச் சுயந்திம் பேஞ்சு

நங்காகே பாலங்கல் வாழும்

நங்கக்காக் குநல் மங்கு

வாங்குவோ கு கா ஏற்று

வெங்கந்தச்சந் நிதிப் பூப்பாம்

தீவ்வளி போல ஏற்று

பேஞ்சைம் முறை யேன்றிய

நிங்காலை மக்க வோடு

நினங்காலை மக்க வோடு

பேஞ்காலை முருகள் தவ்வைப்

போற்றுகிறோ பாத்து வாழ்வீர்.

முருப்புநியப்பாவி
மங்குஞ்சும் சூரியா
வை க. மீழுமிபலவனார்.

நோன்சுடரின் 100வது வெளியீட்டுவிழா

சந்திதியான் ஆர்சரம் வைல் கலை பண்பாட்டுப் பேரவையின் வெளியிட அன்றாடப் பல்கலைக்கழகத்தின் 100வது மலர் வெளியீட்டு நூலா மிகவும் சிறப்பான முறையில் 30-04-2006 நூயிற்றுக்கிழமை முதல் 9.30 மணிக்கு ரஷ்டியான் ஐஞ்சிரம் மல்லபத்தில் இடம்பெறுவதை என்னதை மிகவும் மயிழ்ச்சியான் ஸ் வாரகாரமுத்து தெரிவித்துக் கொள்கிறோம். மாடு பல்மலைக்காலக தமிழ்த்துறைத் துணைவேலூர் போசிரியரும் சிய ரியலியீட்டுவாசா அமைச்சர் 100வது மலருக்கால மக்ரி பேரவை வழங்குவதைகள் மொருக்கான வெளியீட்டுவிழாவை எழுந்திக்கல்லூரி ஆயிர்பாகு தானா எழபி அநூலாவந்தும் அவர்கள் வழக்கவளர்களே.

ஏன் சிறப்பு அம்சங்களை ஒளிடக்கி அன்னவளரும் மயிழ்ச்சிக்கக்கூடிய வகையில் 100வது ரஷ்டிய பேரவையினர்களுத் திருவேணுக்கூரூப் பூந்சுக்கட்டுமலை மாத்திரியான ஆம்சங்களை எழுந்தே அறிஞன் பேரவைகள் அன்னவளரும் ஆம்சங்களைப் படிக்கின்றன. இடம்பெறுவதற்கும் ஒழுங்கங்கள் செய்யப்பட்டுள்ளன. நூன்சுடருக்கு ஆக்ராக்களை வழங்கி, பெரிடீயர்களை விரும்புதலை தீர்க்கிடுதலை நாம் கொள்வத்து பாராட்டியுள்ளோம். ஆனாலும் 100வது மலர் வெளியீட்டுவிழாவிலும் இருவரை ஆம்சங்களை எழுந்தீய அமைச்சர் என்ற வகையில் அன்னவளரும் கொள்வதிக்கும் நிகழ்வும் இடம்பெறுவதனாலும்.

நூன்சுடர் வாசகர்கள் மயிழ்ச்சிப்பாடையைக்கூடிய வகையிலும் விடப்படும் இடம்பெறுவதைக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அடிப்படையில் அழிக மாற்றங்கள் இல்லையும் அதேநேரம் என்னதைச் சொல்கூடிய வகையில் முக்கிய தட்டை அமைவதைத் தூணமிடுப் போல் சேர்த்து எழுத்தாளர்களது மறுப்பிறுகள் நூன்சுடர் வாசகர்களது என்னக் கிடக்கக்கூடிய வகைப்படங்கள் போன்ற பல நம்ரங்கங்களை என்னக்கூடியதாக இக் கேள்விகளுள்ளது:-

எருத்தாளர்கள், ஆக்கநகர்கள் வழங்கியோர், அபிழூர் வெறுமக்கள், பல்கலைக் கழக மாணவர்கள், நூன்சுடர் வாசகர்கள், வீருப்பதீ நூதன கிழப்பு பிரதீக்களைச் சேர்வதைவிடுவதை என பல்கலைக்கூட்டு ரூபாக்கிடும் அந்துறையும் 100வது மலர் வெளியீட்டில் பங்கு நடை பயணமையும் அன்னவளரும் அன்புடன் அனுமதியில்லோர்.

சந்திதியான் அபிழூரம்,
கரவகையை எண்டாட்டுப்பேரவை,
தொண்டையானாரை.

பங்குகியாத சிறப்புச்சிரதி வெறுவோர் விபரம்

தந் சி. வீண்வாசா

(மலேசியா)

தந் கு. அஷ்வனின்கார்

(அம்பன் பல்போருடி வாணிபம், ஜெரெஜ் யீழ்க்லூ)

நீஞ்ஞாந் பிரா. கந்தசாமி

(ஸ்ரீ வி. வி.)

இராமசாமி திருச்சிசால்வம்

(குண்டல்கார் பங்காத்தினி அம்பாளி தேவங்தாளம்)

நீஞ் நா. நவாஜ்

(உள்வளர்த்துமனையாளர் பார்த்தானம்)

தந் கு. வாழுங்கா

(66, வெப்பாந்தூர் வீதி, சுன்னாகம்)

தந் வெ. நட்ராஜா

(துட்பகள் மீட்டு)

தந் சி. குந்தாபீன்கள் J.P.

(ஆவரங்கால்)

பொதுமுகானமையாளர்

(வலிக்டுக்கு வடபகுதி ப.ஏ.ஒ.க., கங்கம் அம்மலை)

பொதுமுகானமையாளர்

(பனை தேன்னை வளத்திலிருத்தி கூ. அம்கம் துச்சிவெளி)

தந் சி. சுந்திரனின்கம் J.P.

(நெட்வாள் மாவட்ட நீதிமன்றம் பஞ்சாய்த்துவமுனி)

தந் செ.க. செல்வநாயகம்

(ஓரல்லை எஸ்பிராஸ் ஆவரங்கால்)

தந் க. இநாசலுஹ

(மியாய உத்திபோகத்து ஆவரங்கால்)

தந் ஜோராஜந்தும் செல்வக்குமார்

(ஈஸ்ரீ ஸ்ரீ நாரக்கிளி இன்பர் G.P.S இயோட் கல்வியகாடு)

தந் சி. சொக்கன்கம்

(இலாபாறிப் பூபிரியர், நாலங்குறி)

உரிமையாளர்

(புது) குகானந்தா, து. பாதேநாசநந்தி (பாற்பாளை)

திரு. சி. இராமல்லூர் அழிப்பர்

(வத்ரி பாடசாலை)

உரிமையாளர்

(சபான் வெதுப்பகுடு நெஸ்ல்யூ)

திரு. ஜி. சிஜுயம்பிரகாஷ்

(அறுமுகம் சுற்பாலையம், திருநெல்வேலி)

திரு. சி. கண்ணநியமிஸ்ராவ்

(கலைஞர், உடுப்பிட்டி பல்கலைக் கழகம்)

திரு. கு. வீஜுயதுமார் ஜெரிப்பர்

(முராட்ஸிக் கல்லூரி)

திரு. சி. கந்தையன்

(இலாபபாரிய வீரம் உதவியோகத்து)

அழிப்பர்

(மத்திய கல்லூரி பாற்பாளை)

உரிமையாளர்

(அம்பாள் ஸ்ரீராமர் வல்லை வீதி ரங்கானம்)

திரு. கு. வசல்வபியுத்தினம்

(ஏகநாயகி பல்வியார்வாணிபர் அக்கைலை)

திரு. வெ. துணையார்

(ஒய்கா வீதி, உறும்பராய் தெரு)

திரு. ந. நவாரிட்டனம்

(பிரேசேனரி வாசா ஆகவைக்கோட்டை)

திரு. சி. வீரங்காரார்

(தேவாயவை வீதி சங்கானை)

உரிமையாளர்

(புது) நத்தா நாககாமாளிகை கல்லூரிபார் வீதி பாற்பாளை)

திரு. வெ. கீழங்குபெரினன்

(K.V.K அர்சி ஆலை உடுப்பிட்டி)

திரு. M.B. முதுகுமார் (கல்யாண்)

(வல்வெட்டித்துறை)

திரு. சி. வசல்லிப்பாம்

(புல்பாளை, புதுக்கிளித்துறை)

திருமதி. ராஜா ராமபாகல்வார்

(வீரபத்தீர் கொவில்லி கத்ரிப்பாய்)

திரு. நூ. சௌலிவந்தபகவன் (கரிசல்)
 (அரசுவீதி உரும்பராய் விழுக்கு உரும்பராய்)
 உரும்பொய்யாவர் (குத்தசாமி அவ்சன்ஸ்)
 (கைசுருக்கு ஸ்பாபாராஸ் கங்காகாலா)
 திரு. க. கந்தசாமி
 (கிளை த. நாதபா. வீக்னா கோமினிட்டேஷன் போலிமண்டு)
 வைன் சரா கூத்துசைங்குஸ் J.P
 (பா. ஜெட்டீஸ் அப்கிலேஷன்)
 கூத்துசைங்குஸ் பிரபாகாரன்
 (இரத்துவமாகா மஸ்கூர் உடுவில் சுவர்னாகம்)
 திரு. V. பாரமாநந்தர்
 (கோள்வளவு உத்திரேயகத்துரை பந். ப.நேராஜ. ராமசும.)
 திரு. வி. வெண்ணதுமார்
 (பிராங்கம் பீகலிபாடி, பொங்கலின் போக்கு)
 திருமதி ஒ. திருவையாண்பஸமி
 (திருவாசிதன் திறமையாண்பன்)

ஏந்தியான் ஆந்திரம் பெந்தொன்றுக்கு நிக்கிய அன்ளப்பணிக்கும் மற்றும்
 ஆர்ரியத்தினால் நடாட்டப்படும் கலை முறையைப்பணிக்கும்தும் ந. தனியில்
 விரும்புவோர் கீழே உள்ள முகவியிடங்களுக்கு கொண்டாரா.

காசுக்கட்டளை

காலோனை

செ. மேரகனதாஸ்
 சந்தியான் ஆச்சிரமம்,
 கொண்டாட மாஹாரா.
 T.R. NO. 021-2263406

செ. போகாநாதசாமி
 க. இல. P. 7481
 இலங்கை வங்கி,
 பாத்தித்துறை.

நந்தியான் பெறுமக்களை நிறுத்துவதும் வெள் பக்கந்தில்
 (Web Site) காலோனை.

www.sannithiyan.org

அரணம் அரணம் சுந்திவேளை

தமிழ் சிவபெருவீரி பாலக்ருஷ்ணன் அவர்கள்

நூல்வள் நாட்டில் முருகன்பிரபு மால் போயில் கோண்டினா திருத்தலங்கள் பல முருகனை வேலைச் செய்கின்றன. முருகனை செய்து விட்டுப் புதுமிதி இன்னும் பல ஆஸ்யங்களில் வழிபடும் முறையைக் காலன்னாம். கல்கோந்து மன்றதொன்றாக காலத்தே வேலோடு முற்கோண்டி அருள்புரிந்தான் தமிழ்க்கடவுள் முறைடை விடுகள் விட புதுமிதி அடுக்கு முருகனை விடான்டைமாளாற்றுக்கண்ணில் சரிசுபிரமுக்கியத்துமிழும். நினை காலப்பிரந்தமிழும், ஏற்புத்தக்குறும் நிறைஞால் வேலைகளுக்குத் திறுவாத்துவம் கோடிலின்பொன்று அடியாகக்குறுக்கு அநுளியல்லும் பொறிமுறைகளாக்கிறான்.

அங்கு இங்கு வெறுபடி என்கும் நீச்சமூர் நிறைந்தான்முருகன் சந்தியில் உலைகளில் சேவ்யாக அன்றாளங்களுக்காக, அடியாகக்கேளியாக விவேகநிக்குடும் விசாகநாக எழுந்தருள்ளிடவில் என்று. அவை அப்படிப்பிரவுக்கத்துவில் நீட்டநீதி வூஜந்தமன்டவேள் நோகை வெள்ளிகள்மூலம். இவ்வளவே முனிதயன் மூந்தி, தலம், நீந்தம் (முறையாக தனமைப்பிற்று ஸூத்திரம் சிகிச்சையை விரும்புவதும்) போன்று. முறைக்குத் தமால் என்ற முருகபக்தரால் அமைக்கப்பட்ட முறையுமே இன்று புதுமிதுக் "கேல்வைசுந்திதி" என்று பேரிடப்படுகிறது. ①

வீரவாகுநேவர் முருகப்பெற மானின் தாதுநூராகச் சூரியத்தைப் பேற்றபோது வல்லியாற்றுக்கண்ணில்,

பொழுதுமுன்வரும் பொற்று-புதுமிதயாறைப் பற்றி அறிந்துகொள்ள.

பூஷாயுததின் கீழ் வேல் ஒவ்வொளைத் துரை புதைவைப்பாடு பொற்றுக்கொண்டு வருவார் கூடு ஒருவர் இடே புயர்வத்தின் கீழ் துவமிழுத்து முருகன்பிரமானை வழிபாடு செய்ததிப்படிடந்தார் பங்குபாடு சிகால்லப்படுமீயும் மீராவாக வருது முருகன்பிரமானை முருக பட்டாரங்களுக்காகவாய் என்பதை கூடு சொல்லி, வேலைகள்களுக்கு கொடுத்துப் படியும்பூமுயைப் பறைபந்துமிழு ஆலம் தினாங்களில் அமுகு பாட்டத்துத் தலைவரையும் பாரும் அடியவீரமுருக்கு அவனமுழுக்க மூங்குரமாஜும் பண்டதார். இவ்வாய்க்கீலை குடிநீரபம் அலை நட கத்ர்காமர் நீயா? எனக்குப் புதை மந்திரங்களோ சூரியாகு என்க மாரியுமோ காட்சி பசுசூமில்லை முருகன் காட்சி போடுமீது. அவனாக கணப்பொறுதித் ததிர்காமம் குழுத்துப் பேசுக்கு அங்கு இனாலையும் சூட்டுக்காரர். அப்படிமுறையும் அலையுமிழு அலை தினதந்து ஆலம் இனாக்களின் அமுது பட்டமீது, வயப்பட்டிப் புதையில்லை எந்தார். தீவிராகும் முதல் கத்ர்காமர் பரமபெறவில் விழுவது கணே ஆலமருத்தை தீவிரத்துப் புதை செய்து வருவதில்லை. கடுக்காகாத் தேவையாக என்ற சுற்றுமை என்ற சுந்தரசாலை கீதை குத்தல் கொயில் கட்டப்பட்டது, எனும் நோல்வையாயும் அலைகளேவோ கொட்டப்படும். தாக்கும் தகவல்கள் கூறுகின்றன. பொற்றுப்பேயா ஆலமைக்கை அடித்த தாக்கும், பின்பு இவ்வாலயம் நோல்வை

வெற்றதாகவும் சொல்லப்படும் எனும் “வீணங்கைத்தூயம்” என்றுமேக்குட்டும் செல்வச்சுநீதியில் இருந்து வேல் குளில் முளைந்தாததில் வீற்றுமே அந்த அடிரிபிள்ளையுள். “கல்லோனை க்கந்தான்” “ஸுற்றங்க்கரூபான்,” “அவன் நானும் முந்தன்” என்று மக்கள் போற்றும் நாந்தன் தங்களை தாமினாந்தோனின் நோய், நூபம் நீந்து வேண்டுவதை அருளிக் கூறாதீர்க்கிறான். வரப்பெற்ற பக்தாகவர் காவடிகள் எடுத்தும் அங்கெப்பிரகட்டுவார் செய்தும், அடிரார்த்தார், காப்புராச்சடி, பாற்செம்பு எடுத்தும் நோழுத்தகாட்டு மலை நினைவேற்றுகிறார்கள்.

கல்புகவருதனாகிய கந்தவேள் கோயில்கொண்டு கதிர்ச்சாமத்திற்கும், செல்வச்சஞ்சிலிக்கும் சூங்கிய தேவான் கடவுள்கு புறையாறாகவும், ஆலயநடை முறைகளும் நூத்திருக்கின்றன வடக்கும் செங்கும் புறைக்கவற்றி தீடு பார்ம்பரியத் தைப் பலநாற்றான்றுக்கும்கு முன்பே கொண்டார்த்தன. இரண்டு ஆஸபங்களுக்கும் கோபாஷகவளோ, எழுபாகிகளோ இல்லை. மந்திரவாழிபாடுகளின்றி வாய் கட்டி மோன்மாகலே புனை செய்கின்றனர், முலைநாற்றியாக வேல் வைத்தே வழிபாடு நடக்கலூ சுப்பிரீ சேஷன்களை மாண்றிறங்கரையிலும், கதிர்காபம் மான் மூர்க்கைக்கு அறுமிகும் ஆஸ்தானம் மறுநிக்காணப்படுகின்றன. தேவும், நினைவும் கண்டு மாவிளக்கு ஏற்றுப் படுகிறது. இரண்டு ஆஸபங்களுக்கும் எல்லா திடங்களிலிருந்தும் மந்திரகள் வந்து நமது போக்கிக்கூடு என நினைவு செய்கிறார்கள். சந்திதியை “வீணங்கார்த்தாரம்” என்றுமொழுவார்.

சந்திதியாளின் மதிகாந்தசலகாவான் மலில் நூல்படிக்கவளில்குடியூடும் தழுவுள் பாடிக்காண்டும். காவடிகள் ஸுடிக்கொள்ளும், கங்காகள் வந்து நாலிந்தாவன்வைம் இருப்பார்கள். நாடிவரும் பக்தர்களுக்கு இல்லைவென்றால் கோடிவருமித்தாந்தாம் பேருள்ளான், அடிவயர்களின் இளைஞர் கலையும், இஞ்சுவண்ணலையும், முன்பெட்ட ரங்கள் எய்ம், அவலங்களையும் ஒகற்றி அருள்ளாரிவியும். தீராத, தீராபுள்ளையும் அங்கு, வந்திருந்து சேங்வடிக்கரணியிலும், யர்வாயு கிருக்காகளிலும் நீராடுவிலும் பூர்சமரத்தீக்கீழ் இருந்து “நிபகந்” என அவ்வளவு பிளைந்து உருக விடுதியில் இராப்பாப் பாடிப்பார்ந்து. அலைத்தலே அளிக்கவிட முழுக்குத்தூப்பு என தத ஆவா பிளை அழுகினை உணர்ந்தும் போய் சீங்கி கூலிலூங்கள் பெற்றிருக்கிறார்கள், தீங்கும் அந்த வீணாதிமந்தன் குள் அடியார காலுக்கு அதன் பரிசின்ற திருவிளை பாடல்கள் தான் எந்தனை! எழுவதே!

சந்தித் தூஸபங்களது தூ எத்தனையோ அவ்வதாவ மட்சைய் இருந்தன. நாட்டில் நீளவியப் போக்காவட்டுமூலாக எல்லைய் குழிந்து வரப்பாறு உடுப்பியை ஆச்சிரியர் முடிந்து நீத்திப் பள்ளதானைப் பணியையும், பேரவையையும் உருவாக்கி “நீளக்கார்” சந்திக்கலூலை மேற்கூரன் அறிவிப் பயிற்சையும் நிதிக்காலங்களிலும், கவாயித்தீர்கள் ஆந்தெனி தொடர்ச்செலவேசரந்திமிழுஷங்கள் என்றும் அந்த பிளைஞர்.

முறைன் நமிழ்க்கடலை, கால்ரிசு கா என், சிவலூம் முருகலை ஒருவரே ஜாகப்போறுவதை விட்டியகும் திருமுருகன் அமுதாபாள ஆறுநிரும்பங்களுடைய

நமிக்கக்காரின்வை இடர்ந்து நுழைச்சியும் இந்தக்கூட்டு முழு-

மன்முகன் பெறுமாளாக அடியார்களுக்கு அனுப்பியிருந்து அந்தசின்று உள்ளார் களுக்கு ஆறுமுகம் காட்டி ஆறுதல் அளிப்பதன் ஆறுமுகன் அறையார் முகமும் அடியார்க்கப்படும், நந்தோற் கருமும், குடும்பப்பொலிவும், மலிகார் நகையும், திருமாப் அழகும் திகழும் முருகனை நினைத்தாலே இங்கார், கற்றாக்கும், கல்லாக்கும் களிப்பருஞ் வகு ஆறுமுகம். முத்திரை அபியாத முருகன்றை முருகனின்றைப் பத்தேபேரி அறிவித்துப் பழவிலகைகள் பாறும் வர்ணம் சீந்துமாலம் அறுவித்துப் பலாக்குவது ஆறுமுகம். நேர்த்தேவேற் பெருமான் அடியார்க்கு நல்லபெருமான், அவனார்களுடைக்கப் பொழயமியை பெருமான், எக்கிழிவெள்ளுள்ள அங்கீகாரம் வந்து அருள்செய்வன். அந்த முநுகள் அங்குத்தும் முநுகள் அறையாளர், கருணைப்பெரும்படல் அறியாளம் இருள் அக்காரி வோர்ந்தானால்தாம் நநும் கால

ஸ்ரத்தி, நிதியிப்பிசாருபன், மஜிளாக்ரன், விலையார்க்கும் வெங்கி ஸ்டீல்வைல், கோவர்கள் நல்லவன், பேரழும், ஓராந்திரமும், பேரந்தும் நாவேபாகத்திரையும் தெரவசிகாயை, ஆதிபரம்பெறுள்ளான பாப்பழுக்கீசு உபதேரம் செய்த சுப்பிரமணியன் அவனையும் வெற்றவடிவேலையும் புதுமாலை திருள்ளேர் ஜில்லாவையும் மயறும் அவன் ராமசிவநாதபாரான். அவனுடைய பெல்லங்குழந்தையும் நூர் அவனைக்குப்பெற்றிருக்கிற வண்ணமிகு முத்துக்கிட்டும் அந்த விருத்தியுடைய குருமுக்கீசு அருள் பர்ந்த வகை, வாரியா காளாக்கும் முனைகள் நல்லவனை, சுந்தரமானவைனை தேவர்கள் சேனாபத்தைய ஏந்திரியில் நின்று அடுக்கி பல புரியாத வளாண்மை சுரங்கநால் முகுசப்பெருமானையும் வெற்றிவட்வேலையும், சுக்கமயினையும், செங்கிசுவையையும் பாடும்பனிரோ பணியாக கொஞ்ச பேரினாப் பெருவாழ்வு கீழவோமாக.

சரணம் சுரணம் சுந்தரவேலை

சரணம் சரணம் சுவாணா கு ஒம்

சுரணம் சரணம் சுண்முக சுரணம்,

சமய நம்பிக்கை

சமயம் வாற்றைச் செம்மைப் படுத்தும்
சத்துசலம் இல்லை மனதைக் கொடுக்கும்.

இயமம் அளவு நுள்பம் கூட

எனிலே விலக்க துணிவு பிறகும்
சமயக் கத்துவார் விந்தான் வீரங்கம்
சால்தீரா வழுது, அனுஷ உண்ணை
நமக்கும் கிளை தத் நல்ல மந்திர
நானும் இந்வை நுமி ஒழுகு

கவிஞர் வ. போகாலந்துசிவம்-

பொகாலந்துசிவம் இருக்குத் தெரியாதவற்றுக்கு நல்லாகப் பாசுவம் கூறியது.

காரைக்கால் அம்மையார் அருளிச்செய்த அற்புத்திருவந்தாநி ஓர் ஆய்வு

நாடு கலைதூரிராஜா அவர்கள்
(ஆண்ணா ஆதீச மகாரி கல்லூரி, தமிழ்நாடு)

பக்தியுணர்வு:-

இறைநெடுரியால் விளைந்த விளைவு இறையுவரியாகும். எதினால் கால்பிதலைவு என்றும் கூறுவார். இதுவை,

"வைக்கு இனிய எம்மாண்ண சுதானா பாக்கி என்றும்
மனக்கு இனிய கலைப்புத்துக் கலைத்தேன் எனக்கு அவைவைக்
கொண்டே பிரான் ரூக்க கோள்வதுகிறே இன்பு உற்றேன்

உன்பு எனக்கு அபியது ஒன்று" (10) என்ற பாலால் அழியலாம்.
போன்ற 11, 31, 70 - போன்ற பாலங்களிலும் அம்மையார் இநே கந்தகார
வல்புறுத்துவைத் தெரியலாம்.

இவருடைன் மீது பக்தி கொண்ட அம்மையார் இறைவனை வணக்கும்
முறைமையினைப்படி கீர்த்தியும் பாடலால் உடன்தித்துக்கிறார். இதுவை,

"கன்றுமகன்றும் என் கை ஸூரக் காப்பியும்
என் ஸூர என்னாந்தால் என்னவியும் - வீண்ஜோன்
வரி ஆடி என்று என்றும் இன்பு உருவன் கொல்லிவை
பேரிபாதாகக் காணப் பெற்று" (85) என்ற பாடலால் உணரவார்.

போன்ற காலனில் இந்துவடிக்கருப் பாமாலைகலைச் சாத்தியும் ஆராகாலையும் யோண்டு
பூரிந்தும், நாம் கடவுளான அறியும் எழில்யைக் கைப்பற்றிவிளால் நம்மை மறைக்கும்
ஆண்டாம், கண்மூல் மாலை ஆகிய மனங்கள் தீங்கும் என்கிறார் (87) அம்மையார்.

பேரியபூராணம் பாலங்களும் கண்ணப்பா (பா. எண். 139) புகழ்த்துவையாமா
(பா. எண். 3) கழுமிழுமிவரி, (பா. எண். 24) எநி பந்தி (பா. எண். 9.10)- போன்ற
அடியவர்கள் வழி வழிபடும் முறையினை நியக்குப் புலப்படுத்துகின்றன.

வழிபாடுகளை ஏற்பாடும் பயண்கள்:-

"நான் அன்னோத உடப்பா 'நான்' என்னம், குவக்கு உடிலை இல்லாத
பொருளைத் 'கன்று' எனவும் நினைக்கின்ற அகந்தைபாகிய பாபக்கத்தை
அறுத்தேறிச் சீற்றுவர்கள் தேவராஜாப் பேங்கு அடைய முடியாத உயர்ந்த
விட்டுவைக்கிறார் சென்று அடைவா. (குறள். 346) என்கிறார் திருவள்ளுவர். திருவள்ளு
வணக்க ஆண்டார் அறியாட. ஆண்டாம் வைக்கையினையும் இவருடைன் அழிப்பான்.
தொடர்ந்து வழிபட இறைவன் முன்வந்து நின்று அநூல்செய்யும் நிலைப்பக் கீழ்வரும்
பாடலால் உண்டத்துக்கிறார் அம்மையார்.

ஒய்யுவாரில் ஒப்புக்கை என்பதுதான் இயற்கையின் நியாத்

“காண்பார்க்கும் காணல்லூம் அங்கமயனே வைக்கொடூதிரு
காண்பார்க்கும் காணல்லூம் காதலோல் - காண்பார்க்கும்
சோதியாப்ச ரிட்டிக்ஷனீஸ் தோல்வழிம் தொல்வத்தைக்கு
அழியாம் நின்ற அரசு (17)

மேலும், இனாவள், அமைக்க

தாலு தமிழம் எதிர்த்தவர்களை அழிக்க நின்கல்வையும் அம்மையார் மும் பாட்டகளிற் (18,19,27,32,43,62,81,97) பயிற்சினார், சிவபெருளாள்,

“எங் மோல்துது எவ் உருவாம் எத்தவய்கள் சேப்பார்க்கும்

அங் கோலந்து அங் குவே ஆம் (33) என்ற நின்கல்விற் காட்சியளிப்பான எவ்வரூப அம்மையார், இங்களும் சோல்லப் போனால், “என் ஸ்ரீவா
சிந்ததப்பிறும் இங்கு உற்றான் காண்பார்க்கு, எளிது” (45) என்கிறார்.

இக்காண்களைப்பொதுத் தாம் வேறு திறைவேயும் வன்ற பேதும் பேஷ்டும், அதனால் அம்மையார் இவ்வேல்கொடு உண்பாடுவிற்கு. (25,28,74,76,84,89,90,94,95,96,100) இதனால்

“இங்கு இருந்து ரோஷ்டுக்கு என் எம்பெருமான் எண்ணாலோ,

எங்கும் பலி சிரிப்பி எத்திறமும் - போக்கு இருவில்.

அம்மையார் ஒழிவுவும் ஏற்றுக்கு என்று ஆர்ப்பினாம்

நாம் அவனங்கே காணால் உற்று நூல்களு (25) என்று பா வாஸ் அப்போன்.

வித்தியே:

வித்தியே தகவல்பி பிறவாலம் என்பது அம்மையார் தடி யாக்காகப் பெரிய ராணுத்தீரி, காலைமுகங்களைப்பார் வீட்டும் பா வில் உணர்ந்துகூரார் சேக்கம்ரா.

“இறைவா, இன்ன அந்து வேலைத்தின் வேண்டுமென்று

பிரச்சாலைப் பேண்டும் மீண்டும் பிறப்புவிட்ட உள்ளை வன்றும்

மறவாலம் கேள்வும் இன்றைய வேண்டும் நான் மகிழ்ந்துபாடு

அறவா! நீாடும் போதுன் அடியின் கீழ் இருக்கனவேரா.

உட்கீற் பிறந்த உயிரி இறைவாகள் அடையாகிடது தலைகளை ஜுவாலம், கள்ளம், மாயை என்ற தலை கள் இடையே நிற்கும் இறை வழிபாடால் உயிரி இன்குத்தை அடையும் மனையாக்கங்கட்டத்தார் நடி ம் என்னமவிளைத்தும் வகுவும் நால்ல் விளக்குகிறார். இதனால்

“முத்தி தலை மூன்று முதலும் விராம்யக கேள்

தந்த அயு போகுத்தைத் தும்பிதல் அணு - மேற்குலை

தீன்பம் கொடுத்துக் கூற இத்தை வ்வைவித்துள் மலம்

அங்குபின் கண்டுபிக்காள் அப்பா (50) என்று பாடலால் நழியும்.

அம்மையார் இனாவளின் அநூலைப் பெற்றுவா, இதனால் 40,70,78,86,93,101 ஆகி பாடல்கள் மூலம் உண்வார், எடுத்துமகாடாக,

“அரங்கம் ஆப்ப் பேய்க்கூடிடும் ஆடுவான் வாவா

இரங்குமோ என்குரிக்கும் ஏழாம் - இரங்குமேல்

நூல்வழங்கு, கடவு கொருத்துவத் தட்டிம் ஓயவிலிரும்.

வங்க அகாபான் நான் வள்ளுவதும் எந்து நளியான்

பஸ் நாள் இரண்டாம் பாக்டீரி (78) வங்க பட்டினம் காலாட்.

தெருவூலங்கூடு முத்த இருப்புக்காச்சில், தெருவூலங்காட்டில் தலைமேலையும், தீக்கக் கருவிக்கணப் பற்றிப்பு, பிறவியின் நோக்கமும் - பயணம் குறித்தும் பாடியுள்ளன. தீருவூலங்காட்டுத் திருப்பதுக்கத்தில் கடுகாடு, பெரிச்சன் படியல்கள் ஆக்பள்ளக்கணப் பற்றியும், தெருவீரி எட்ட மணிமாலையில் உடை நிலையையும், சிவபெருமாலின் பெருவையென்ன பும், பெறவே ஒங்கும் வழிமுறைகளைப்பற் காநாக்கால் அடினாப்பார் சொற்றினதைக் கால்லாம்.

அம்மையாளில் முங்கள் காலனத்தும் இலையுழல் வெதும் பட ஸ்களில் காவிரிக்காலையும் ரிசிரிசிள்ளது. (42,51,64) காலகிப்பால்லையும் மொழிகிள்ளது. (51,57) உலைம், உருவகம், நாதுபிப்பேர்தாலை - போன்ற அளவ் நால்களும் மிளிக்கின்றன. (75,83,88) ஏற்றியபம் வாற் கோள்பத்தைப் பெற வேண்டுமேன் கொக்கு (68) குறிப்பாக உணர்ந்துவதைப் பும் உணரமுடியிறுப்.

நாடு விழாத:-

1. காவலமயம்பே பாரிப் சமயம் என யொழில்வைகு, உணரவாம்.
2. இளைவளின் பண்புநல்கும்களை விளக்கி, இறைப்புநலை நும் மயம், கால நோய்கு வருவதைத் தெரியலோம்.
3. அளவாளவின் பக்திநூறி புலச் சூக்கின்றது.
4. அம்மையின் பஷ்டியங்கள் பள்ளப்படுகின்றன.
5. வழிபாட்டின் பயணம் உணர்த்தி, இவேப்பாடுகளை புலச் சூதுக்கிறது.
6. வீசு பெற்றுக்கு வழிகாட்டுகிறான்.
7. இலையங்கள் போ அன்கு/ பென்கள் என்ற வேறுபாடு இல்லை என்பதுப் பொய்ப்படுகிறது.

(முற்றும்)

முன் வீடு, கடுகாடு ஆக்கியவற்றும் கொஞ்சுவிடு கு தூயததிற்கு வருக்கிறார்கள், குளித்தாலும், தோர்ந்தாலும் அதன் குறும் உடனே நிங்காது, குரும்ப சம்பந்தப்பட்ட தொக்கு உடன்பவரிகள் ஆலயத்தற்கு வருவதனால் ஆஸ்வத்தின் புரித்த தலைமையையும் மகிளையையும் கெருப்பசூடு பாலுத்தும் தேடுகிறாள்கின்றார்கள்.

ஆஸ்வகள் தோர்ந்தால்நட வேட்டி, சால்லை தானிந்து தூயமையாக வரவேண்டும். ஆஸ்வத்தின் உடப்புக்கிபில் இளைவளின் தெய்வீக அலை விளக்குவான்; அதன் அழுக்கரை குவை பு. வில் பறும்பொழுது மைக்கு என் அழுக்கங்கள் ஏற்படுகின்றது.

ஏவ்வ என்று கூட்கூத் தெரிந்தவனை புக்கியான்.

சிவஞானபோதும் தரும் உண்மையினால் விளக்கம்

திரு கு. சௌராஸ்யா எமர்கள்

திட்டவைத் தூரு போர்ந்துமெலு என்கிற விதமேறும் தொற்றுப்பாடு என்னும் கட்டுரைநோக்கு அமைவதற்கு இடமில்லை அல்லவா? ஏ என்னது என்று சொன்னதை தக்க ஒரு போருமூக்கு கூறத் தட்டிரு வேஷன் பார் என்பது அல்லயிப்பாத இடத்து உச்சப்பும் காரியமாகிய செய்தும் அங்கு நடைபெறும் என்னால் பாவுமே ஒரு பழிய நிலையாகிய ரங்காரம் என்னும் அழிந்தல் நிலையில் தோன்றிப்போ, இந்த விளைவு ஆகவேதுணி, இல்லாகத் தற்குக் கருத்து ஒருவர் திருக்கிவிடார் என்பது கண்ணாயே மனதின்வாய் ஆனது தத்தைப்படி அறநிலை வளைந்த குபவரைப்பும் ஒரு இடத்திற் காணும்போது அம்முத்தினினை மூக்குறும் பொருட்டுக் கருத்தாவாயிய ஒய்வாக ஒருவன் இருக்க வேண்டிய என்றும் உணவை கிடைப்படும். உலகம் உள்ள போருளோ இல்லார் போருளோ என்பது ஜயப்பாடு ம்க்க விளாவாதும். ஆயின் ஒரு மரமானது அறிமுகமாக தது அதனின்றும் பல புதிய மரங்கள்தோன்று இடமுண்டு. உலகம் தில் போருள் வகின்றும் அதனினில்லை பல புதிய உலகங்கள் தோன்று இடமுண்டு. அப்பொருளின் உலகம் உள் போருள் என்றுமை உணர்வையே.

முயற்சொட்டு இல்லோருள். அது
தொன்றியதும் இல்லை. தேவான்தி
இய்வாகும் தில்லை. இவ்வேலை தொன்றப்

போவதுமிக்கால் அழுபி ராஸ் உலகம் தீந்த உலகம், தினார்கோடு உற்பத்தி உண்டு. எனவேயுங் இவு உலகம் உள்போன். முயற்கொட்டு சோன்றாது அழுபி இவு உலகம் இனி மேலும் கோள்ளும் இயல்புடையது. பிற ரமயத்துவர் சிலை வைக்கும் கோள்ளுவதற்குக் கருத்து வோன்டாம். எனவே உலகம் இல்லபோனா என்பது அதன் மூலம் உலகம் கருத்து இன்றித் தான் சேர்வது அழியும் என வாறினால். ஆனால் சிவஞானமுறைவரின் சிவஞான போதும் உலகம் கருத்து இன்றித் தேவநிமுக ஏற்றுத்தொலை என விடுக்கூடும்.

குடம் வெள்ளில் கூக்கும்யாய்
மனதுப்புல்ளாது, கருமிய, காக்ய கும்யவன்
வணக்கத்து முறையை தொழில்கூவைச் செப்
பாளையின் கு மானநு வங்கைம் தூலயம்
வெள்ளிப்படிம்? அதுபோல் மானுயமில்
கூக்கும்யாய் திருக்கும் ஏ வகுத்துமூத்
மூலமாய் வெளிக்கொள்ள மந்த்தா
ஒகுவி நேங்கி இர்க்கா. அவன்கூடவுள்
உலகத்தைத் தோற்றுவித்த கடவுள்காலர்?
நவி சம்ஹாரக் கடவுளோன்று
பெறுவில்லை. என தீநல் சேர்வின் செய்யும்
கடவுளோ, காந்துல் தொடில் சேப்பாற்
கா எனினா, உலகத்தைப் பலாத்திருக்க
இடம்கூண. ஏனெனில் ஏ வகும் மான்
ஒடுக்கும் நிலை வரும் போகுதான்
தொற்றும் பேறுவி. எனவேகான் சங்கராக
கடவுளோயீ (கந்துதா) படைக்கும் காக்கா

வள்ளுது சுவநூலுமிருந்து தனியாக விளக்க மாதும். சுயகாரம் என்பது சுங்காரம் கடவுள்ளாக குறிப்பது பிரபஞ்சமானது ஒடுங்கும் சுங்கார கோந்து வசப்பட்டு மீண்டும் தோன்றியுள்ளது. பிரபஞ்சம் சனகாரத் கடவுளி தீதே ஒடுங்கும் விட்டும் உண்பார் போது அதை தள்ளும் யான் எட்டத்தே ஒடுங்கும். இன்னோடு புறியதும் தோன்றும்போது மனவெளியிருக்கிற தோன்றும். பிரபஞ்சம் சுங்கார சுங்கார காரணவிட்டிருக்கிற ஒடுங்க மீண்டும் தோன்றுமிருபாது அவன் விடமிருக்கிற தோன்றுவின்றால் ஒடுங்கிய வட்டாகர் ஏன் மீண்டும் தோன்றுவதென்டும். காமமலை பரிபாக்காதற் பொறுத்து ஒடுங்க மூலம் வேண்டும். நிலையானம் பரிபாக்காதற் பொறுத்து எண்டும் தோன்றுதல் வேண்டும். ஓரிக்கிய உடைகளே மீண்டும் தோன்றுவது சிறி. வேறாலும் சோந்துவது விறி அன்றை ஒரு விதைப்பிள்ளை விவகாதத்தால் மீண்டும் தோன்றுவது அதுவே. வேலோருந் விதை தோன்றுவது வேண்டுமோயின் வேலோருந் விதை விதையும் நால் வேண்டும். "கனா விதை விதைத் தால் பாமல்லினை விவேகமா - என் மங்கார் பேசுவது இது கருதியல்கிறா? விதை முனையாகதற் நீ வேண்டும். நிராவது இங்கே இவையங்கக்க் கொள்ள என்பதை போக்குக் கிழவுபாலினின் சக்தியே நீ. இச்சக்தி இவ்வேல் விதை முனைக்காரு. மாயை விதைகாவும், அதை கம்பியும் பொதுவானதற்கு விட்டும். கொஞ்ச பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கும் நிலை இல்லாவதுக்கு இல்லை. போரூக் கிழ இங்களைப் போதுமான சுங்கார குத்துமானது உறுதி செப்த பின்பு ஆஸ்தாந்திரத் வருஷக் குழுவது சிறந்து. இங்கைக் கடைப்பிடிக்காத பேண்கள் ஜஸ்டிசியூரின் புளித்தலைக் கேட்டிருட்டனர் நாய்கள் பாவத்தைக் கேட்டுக்கொள்கின்றார்கள்.

இநாக்கற் கங்கது. மாஸபயில் ஒடுங்கிய உடைகள் தந்தற்கு புழையாகிய இறை சுக்நியால் மீண்டும் புதைக்கொள்கின்றது. இங்களுமின்றி ஒள்ளிலிருந்து வெற்றுப்பார் தோன்றுபது. எனவே அது நிலத்திலிருந்து நோன்றியிபகு எளக்கவில்லை வாய்ப் பிரதிக்கிணங்க அதை அதூரா. பொருளே மாதும். பெண்ணில் இருந்தே மூலங்களே வேல்கிப்பாரு. நிலம் குளிர்க்காப்பானதலை வேண்டும். நிலத்திலின்களை ஒரு சுக்கி பிரதி கிறோ. அழுவே குளிர்க்கையாலும். எனவே விக்குபாளாது முல்லை கோள்ள ஏதுவாக ரது.

நன் வாபத்தால் அல்லவான் நவரா செய்த விகாரை வைத்தால் தேவேறு வழை உடைகள். இத்தேரங்களுக்கிணங்க இறை வாக் செய்கின்றபார். எனவே இங்கு இந்து இந்த நவை நிலை கத்தாந்தரந்தைப் பாளித்து மனிபுரமானத் தோன்றுவிக்க இடமில்லை. அவாரார் விவேகப்பாளால் தேரூபுவிக் கிறார். மட்ரி, கர்ணம் முதலிப்பன மேலங்கி பிரபஞ்சத்தைப் படைக்கும் நிலை இல்லாவதுக்கு இல்லை. போரூக் கிழ இங்களைப் போதுமான சுங்கார குத்துமானது உறுதி செப்த விதைக்கு கடைப்பிடிக்காத பேண்கள் ஜஸ்டிசியூரின் புளித்தலைக் கேட்டிருட்டனர் நாய்கள் பாவத்தைக் கேட்டுக்கொள்கின்றார்கள்.

பேண்கள் மாதவிலக்காள நாலைக்களில் மூலியங்களுக்கு வடிவது நவரிக்கப்பா வேண்டும். அப்படியான குற்றமான குத்துமான சுங்கார குத்துமானது எவ்வளது உறுதி செப்த பின்பு ஆஸ்தாந்திரத் வருஷக் குழுவது சிறந்து. இங்கைக் கடைப்பிடிக்காத பேண்கள் ஜஸ்டிசியூரின் புளித்தலைக் கேட்டிருட்டனர் நாய்கள் பாவத்தைக் கேட்டுக்கொள்கின்றார்கள்.

திருவாந்தாள் வகுபூரின் நீரங்காரர் வொத்து.

உன்னும் போதூரு கைப்பிடி

திரு மு. சிவலிங்கம் அவர்கள்

யாடி வாலிடத்தில் இறையாறு முயம் அண்ணச்சுத்திரம் டிஸ்த்ரிக்டுத்துமான திடம் ரூபாஸ்வம் மாண்று செல்வீராமுகித் தன் அதாளக்கந்தன் ஆலைபாராதும். அன்று அரூபூரியம் சுப்பும் ரூபிசீயம் பின் ஸ்ரீயவாகனாற் பல அண்ணச்சுத்திரங்கள் நோலிர்வன் அன்றை நாடிய ஏவை கஞ்சக்குர் பக்தாகஞ்சமலும் நேசக்கரம் நீடிய அண்ணச்சுத்திரங்கள் சில மாலப் போக்கிள் செபவிழுந்தன.

அமீச ஆண்டீகப் போயாரைவி மாந்தைபிலும் செயல்லியும் கூங்கான சந்தீரியன் ஆச்சரியம் பெரியார்கள் ஆரி கூற, அண்ணதானை முடிகுன் அருள் பொழிய, பக்தாகங்கள் அடியார்கள் உமிய நித்திகளைப் பாளி வாரிவழங்க அண்ணதானப் பளியிடுவின் கருக்கி வரியியைப் போக்கோண்டு வருகிறது. குறிப்பிட தினங்களில் அண்ணதானம் செயற்பட்ட இவ்விடத்தில் அடிப்படை வேறுகொண்டு மகிழுந் அடிக்கரிள் மேல்லாக வாழுக் கல்லொல் இல்லை பித்துப்பா அண்ணதானம் முய நூத்திரது. திருப்பளவுற்றைக் கோண்டு சமூகசேவைகளும் மேற்கொள்ளப்படு யின்றன. இந்த ஆச்சரிமத்தாரின் பேரவையால் உந்தி முழுகவிட்டு சர்வாடந்தான்களுக்கு முப்போட்டும் உயிரை, காலத்துங் மாலப் புற்றுவை கஞ்சும் வழக்குப்படுகின்றன. விதவைகள், ஏந்தியன், வற்யமானவர்கள், ஜூபான் போன்றவர் மழுக்க மாதாந்த உதவிப்பணமும் குடும்பங்களைக் காப்பார்த்தும் கூப-

கூந்தல் உறவுகளும் இலவச மந்த்துவ செலவையும், மாக்குத்துக்கவுண்டாக்கள் போல் யூனிவர் தாராளமாக வாழங்கப்படுகின்றன. மேலும் ஏற்றுப்பிள்ளைகள் கல்வி வழிக்கான உடமுறைகள், கல்வியேலவ பிரபாண வழிபார்த்துக்கூந்தல், மிகவுள்ளிக் கால் வாழங்கப்படுகின்றன. விசேஷ காலப் களில் பரிடைகள் (சமயம் சாரா மாள) ஏடுடுக்கிறார் பல பிரபுர் பரிசிலைவ வழங்குவது மாணவர்களை மேலும் கூற சாக்கப்படுத்துகிறார். மாணவரைய முன்வேல் கூரி கருதிக் குறைந்த எண்ணிப்பில் மிகவுள்ள சுருத்துக்கள் தா சுறிய அதிகம் கண்ணத் துவக்கத்தீடு கொண்ட ஆண்டீக மலூவன் கூங்கட்டி என்னும் சூப்பிப்படு மாதாந்தம் மண்ணநு எடுது போகதும். இன்னோருள்ள சமயரழகுபாளிகள் நினைந்த அண்ணவானத்தில் எழுசிய பிற யின் பிரபாந்தமாகும். இந்து ஸ் இவ்வார சிராமத்தின் பீரவாத்த மாலங்களில் நாயக்களை முன்வடிப் பக்கநூக்கு வேலை புய உணவு, டிட்ட, உயிராலி ம், மஞ்சூநாய் போன்ற போதனிகளைப்படு செய்து மகிழ்வை கூறுவன். இவ்வயர்களிய வெய்க்களிற்கென முன்வர் கடுத கூடாட்டு உரமாயி சுப்பிகாடுந்த உதவ மர்களின் ஆச்சுப் பூருகள் அடுத்தும் கூக்காலி இன்று யழியா நாத்தும் ஆலமியப் பெரியார்யளின் காட்சிநிலை கல்துத வேலையற் பணியாற்றும் கூங்கட்டகளின் கூப்பரெப்புகின்றன.

ஈழிய வாழ்க்கை கூப்பு வாழ்க்கை.

சிரித்திரா, பிரச்சுத்தி மற்று முருகன் ஆயைட் பல அறியுதல்களினாலும் அன்ன தாழைக்கந்தன் என்ற சிறுவானும் கூக்தா கண்ணயம் உல்லாசப் பயணிக்கலையும் ரூபால் ஈப்பதில் விபப்பிஸலை, நாளாந் தும் அமிகும் அலை அலையாக வந்து குவிகிள்ளன. இளாக்களின் பசியாற்றும் பயி ரந்திதியான் ஆச்சிரமத்திற்கே ஏன் என்டு. இங்கு செய்யாறுபயிக்காலும், வரு வோநும், வெளிநாடுகளில் வதிலோநும், வாத்தகப் பிரமுகம்களும், வசதிப்பொறுத்தும் அறநெறியாளர்களும் இங்கு தமது பாக்களிப்பை மிகக்கூடுதலாக வழங்குகின்றனர். இளாக்களின் ஒலைபும் போகுக்காலும் ஏராளமாகக் கிடைப்பதால் மேற்கூறிய சமய, சூரிய பணிகளைச் சிறுவர் வாற்ற முடியிற்கு போதும் வரவுகள் வந்தாலும் “சௌதிராந்த முரு டு பாடுவா” என்ற முது மொழிக்கணக்கச் சலவேளைகளில் அன்றை, அப் பணிக்கான பொருட்டைப் பற்றாக்குறையாகக் காணப்படுகின்றன. வசதிப்பொறுத்தோ வழங்குகிறார்கள் தானே என்று நாம் சிந்திப்பது தவறு. உய்யும், நெறியைக் கடைப்பிடிக்கும் நாமும் திடையிட்டபே ஏற்படும் பற்றாக்குறையைப் போகவேண்டும்.

பத்தநெருக்கடி, பீரள்த்தங்கள் போன்றவர்களின் அருணமாக வாடும் ஏறினிகள், சுனாருகள், ஜிக்கந்த தலைபில் கும்மமடிய எண்ணி ஏழஞ்சுபவர்கள் போன் போரிக் அன்றாப நிலை பாந்திச் சிந்திப்போம், எவ்வளவு தள்ளப்பக்கள், நெருக்கடி மள் வந்தபொழும் ஈழந்தும் துமிழர் களாக்கிய நாம் எமது விராமபற்றியும் சிக்கணவாழுவும் முன்செல்ல முன்மீர பிரித்துவனையும் ஆண்டவன் அருந்தும்

அருவளைக்க எமது மழுவையை எண்ணி நிலைத்துயே சிந்தித்து நல்கவதையே செய்ய அதனும் இன்னிரேயை முன்பாகவேண்டும்.

நாவலர் பொறுவான், காஷ்டீப் பெயியர் போன்ற பல்கள் காட்டிய வறிப்பிற் செயற்படுவோம். வமது நாளாந்த உணவுக்காக உள்ளப்போலே இந்தும் அரிசி பள்ள ஒரு பிரிவை ஓலைவன் பேரில் ஏழும் கழுத்தாக ஒரு பாத்திரத்திற் கேரே வைப்பு கூடன் அவ்யாடம் சேரும் சில்லறைப் பணத்தையும் இன்றாகப் போட்டு வைக்க வேண்டும். ஒரு குரிப்பிட குறுகிய காலத்திற் சேர்ந்த அரிசி, சில்லறையும் வைக்க வேண்டும் காலியிரு காப்புக்கும் தேங்காப்பில் தடை பாவளைபில் எஞ்சியினை ஆக்கப் போன்ற வருத்தும் பொது சாந்த பாஜ் ஆச்சரமத்தில் வழங்கலாம். அத்து விருத்தி முநூரனையும் மனந்தறவுடன் வணக்கிய பின் சுருகிலியான் ஆம் பிரமரி, நில் வெளிக்கில்லமை தோறும் நடை போடும் சமரா நிகழ்வுகளிற் பாந்து பிராஹம் மொழிது வைக்கவேண்டும்.

இதுமிகான்ற நீசுநிலின் பின் விப்பி செல்கையில் தமது பணியை எண்ணும் போது பிள்ளைகளும் பக்காம்பாவு நினைவுகளைபும் அனுபவிக்கலாம். ஓர் அன்றாவு மனைவியில் தான் கணவரும்க்கும் பின்னாக்குங்கும் கணிவொடு உள்ள பரிமாற்றங்கள். இல்லாத அக்குத்தம், உணவுவத் தலைவன் எழுதமாகவே கூலைத்து இன் புயுவனத்துக் கண்டு பேற்றுவார் பெருக்கவொன்றும் அந்தப் பெண்ணையின் சூப்பை நாடும் இங்கு காணவார். இச்சொல் ஆன்மீகமும் அன்பும் பண்பும் நிறைந்த நிகரமும்

ஆவன்று திருந்தால் நீண்ட உறவு, கிட்ட திருந்தால் முடிவில்லை.

சேவையாகப்போன அமைச்சருது, இந்தக்கைய வாழ்வினுடையால் மாநாடு வழக்கம் அடிக்கடியில்லை என்றோ நாடுவாழும், மிகச் சுலபமானதும், சுக்கணமானதும், பக்கியில் பதித்துக்கொண்டு வாழும் பண்பாடும்

நிறைந்த செயற்றுவான் “உள்ளும் போய்வாறு கைப்பிடிக்” என்ற முறைகள், நிலாநாட்டு இன்புறுவோயாக.

(முறைம்)

ஈடுப்பக்கீர்யாந்தி நிருத்திசெத்து ஆச்சிரமம் வாழி

நினைவுக்கீர்யாந்தி அறுப்பண் நிலைப்படிமே சந்திரியான் ஆச்சிரமம் வாழ் நேருமேறைப் பொருளேயோன சுப்பிரியான் ஆச்சிரமம் வாழி நிலைப்படிமேறைப் பொருளேயோன சுந்திரான் ஆச்சிரமம் வாழ் தோன்றுமையாப் பிறைதோமய் அக்கம் வழுத்த ஆச்சிரமம் வாழ் இன்றையான் ஆலைவைப்படியு என் நிலத்திலேலுடைத் தூர்வரமம் வாழி சமீரானிலைத்தலை முதல்கைமை அறுப்பணி நிலைவையானால் வாழி மனையுள்ளவரையும் மன்றாலை ஆபரினாஸிரிச் பேருக்கீ வாழி மானுடம் தீவிரப் புறநீக்கும் சந்திரியான் ஆச்சிரமம் வாழி

அழுதுவாரித் வாழி! வாழி!

அறுப்பக்கிணைய நினைவேற்றும் காவல்பேர் வாழி

“அழுதுவாரிலிழூய்” மேம்புக்கால்ட் கலாரிக்களே வாழி இன்றையாசி பேருந் ஆச்சிராந்தத்தின் தியக்குநரே வாழி

கழுத்து அன்னசத்திரத்துன் அனைப்பால்பேர் காட்டி நிலையான சேவைகளின் நாபக்களே சாட்டி

நீ நிலைப்பதற்குப் பேரங்கையில் நிலைகளே வாழி முறையான அனிக்காக “அழுதவாரித்” விருது பெற்றுவரே வாழி முநுச்சை முநுவுஞானம் பல்லான்டு காட்டிவாழி

—மதுரக்கலி காரை எம். பி. அருளானந்தன் J.P.—

நாயின் உள்ளத்துக்குள் தீருக்கும் ஆழ்ந்த அபிவிருத் வறுவான் அன்னின் கலை, இந்தப் பாட்டு, உலைக்கில் வேருப்படிம் சினா பாது.

பிழையாகவே நிலைத்துப் பிழையாகவே ஆழுமானமும் செய்து பின்றப்பக்கீல பேசுகிழவுகள் பத்துப்பேர் ஒன்று சேர்ந்துகிட்டால் அப்பும் சொடுகத்துக்கூட நரகமாக மாற்றிவிடுவார்கள். அவையும் பூரிக்க கொண்டு ஒருளாக்கூடியும் அளவைக்கப் படும் வேண்டும். அப்படிர் பழுதுபோது வாவாகள் உறவு நீதித்து நிலைக்கும்.

விதிபாலி வாடு, குழுமம், விளக்க முடியாத, குத்தகுருட் தேவுப்பு பிரசாதம் என்று வணக்கத்துான் ஏற்றுக்கொள். அடுவடியின் ஸ்ரூப் தவறிசேல்லாமே, குத்துவால் மிகமியப்பெறும் கூட்டை ம் அடைவாப்.

உயர்ந்த நெங்கையின்றான் அறிமுக பணிவு இருக்கும்.

தீப வழிபாடு நுலம் பஸ தஞ்சும்

சமூகவேறாறு கா. கணேசனாசன் I.P. அவைகள்

கூடவுள் ஜோதி யடியாராவார் என்பதே நம்முழு வேதங்களின் காண்டிப்பும் உயிர்களை மக்களுக்காக காலம் வால் மாகத் தோன்றிப் புருநாள்களும் அடிப்பார்க்கலும் ஆண்டு வளைந் தாந்திரே, வேதவாகவே கண்டன். “அபு! ஜோதி தேய்வம் வளை ஆண்டிரெகாண்ட தேய் வர்” என்று வளைந்தாரும். “ஆதிரும் ஒழிந்தும் இல்லை அரும் பெரும் ஜோதிரே!” என்று மாண்மொழிக்கூறும், “ஒளிவளை விளம்பே” என்று திருவாலய முத்தார் அவர்களும் இல்லாவதையும் பற்றிப் பாடியிருக்கும் அநுபாடங்கள் இந்த ஏன்கையை நமக்குத் தெளிவு படிந்து.

“நான், நான், என்ற வளைந்தான் அமைப்பிய என்றது. இந்த நான் என்ற அகங்காரம் என்று நியங்கிருக்கு அல்லே பெய்தஞ்சாவதுள் தூஷங்கட்டும். குள்ளும் முழுவதும் நங்கப்பெற்று அநுபெரும்தோறி தூஷினாம் ஏன்டாகும். ஆளந்தார் உத்தக்ஞம் என்றுமிருபா இய்பம் ஜோதிரே. அதிலை வளர்ந்து வூனம் ஒளியைப் பெருக்குகிறே மனிதர் பிரானிப்பிள் மக்கதான் இலட்சியம்.

ஒளியை உண்டாக்கிவிடவுள் இருந்து இருக்கவே. ஏற்றுக்கொடு மற்று வளர்ந்தால் அதி இருக்காது. அதுபோல் இறைவனான தீப ஒளிவழியாக மந்திரில் இல்லாந்து யென யினால் தீப நிலைகளுக்கு, தீபக்குரி கள் எது மனத்தில் நல்கலப்படுக்க மாட்டு. அபு! வாந்து கூட்ராய் ந்திய

பங்கும் அந்தா அல்க்கும் தேய்வத்தை திருவாருவ வழிபாடு மீபகுக்குவிளக்கு, வழிபாடாலும்.

தீருள் துபைம் தந்துவு. ஒளி இன்பம் மறுவழி ஒளி இன்றி எல்லோ இபங்காது. நாமும் வாழுமிடபாரு. பும் இருளி போக்குவழி ஒளி. அசு இருளாப் போக்குவசு திறைப்பார்தாளி உணவு இருளாகிய மூப்பம் மீண்டும் தீபவீளக்கு வழிபாடு செய்க்கிறோம். நடாமத்தின் நீண ஒரு பாத்துரத்தில் எடுத்து நாம் அநுநூல்வரியம் தீததுக் கொள்வது இன்று. “அருபொகும்ஜோதி தளிப்பெருங்கருவன்.” ஆகிய தேய்வத்தின் இறுளாந்தாத சிருத்தி சுத்தில் ஏற்றி வழிபட்டு நாம் எழு உள்ளங்களில் ஒளியிருப்பின் இறை அருவைப் பெற்றுத்தான்பக்களைத் தீட்டுவது கொள்கிறோம்.

தீபினாக்கு வழிபாடுசெய்வதால் நால்வாழில் தூய்கல், நெய்வத்துமினும், ஆண்மீக்காச்சதி, முதலியளவ் பெருகும். சத்துவமும் வறுமையும் மூலப்பக்கானும் நீண்ட சாந்தியும், சமாதானமும், வளர்யான வாழுவும் விரைவும். நீண்டிருப்பது அதை வருக்கும் உரித்தான் வழிபாடாலும்.

தீங்கிழுவாயும் மாங்கள் இல்லாந் தலீல் அதுசி மாங்காபில் எல்லோரும் கடித் தீவிளாக்கு ஏற்றி மலையள் மூலி வழிபடவேண்டும். அது ஸெட்குமிக்குரும் அவைக் குழுகொள்ளு நமக்கு வேலையிடம் எல்லா மாங்கமளையார். அருந்தவார்கள்.

அதிலை வெள்வதால் மட்டும் ஒருவன் அம்சன் ஆக்காட்டான்.

பேம், பசாக், பிள்ளி, குளியம் ஒன்றும் கங்கீகே அல்லுமாறு ஆவாரீக ஒருமைப் பாடும் அன்புணர் விம் இல்லத்தில் வளரும். ஆகவே, நாள்கிட்டு நலமும்.

நால்மும் வளரை மே இளவாங்களில் போதுவானும் ஆகவாங்களில் ஒன்றுமேயும் பிழப்பாகவும் தீவிளாக்கேர்வி கால்டாடு செய்ய முன்வரைவன்றும்.

“பீப் விளக்கல் விளங்கும் ஜேதிதுனா
விமலை என்னிர் ஓ எர்ந்திடுவோம்”

வாசக் உள்ளத்திலிருந்து

என்றும் அன்புள்ள நூலாக்டர் மலை ஆரீபா உழைவினங்குதும் சிவதத்து. போகனதால் கவாயிகள் அவர்களுக்கும் என்றும் என் நெறிசார்ந்த வணக்கங்கள் உரிந்தாது.

நூலாக்டர்மலை கையாற இகுற அகலரப்பிபற்றேன். நூலாக்டர் மலை அமைவ ஒன்பதில் காலை எடுத்து எவக்கின்றாலு எப்பூ அறிக்க எடுக்கிழவுற்றேன். ஸீ செல்லுக்கச்சந்தித் தூங்கள் அல்லத்திருக்க வரும் அடியார்களும் தூ பரிசிரி போகும். அபியானம் கங்கின்ற இருள்ள அகற்றும் ரட்டாம் விளங்குவது நூலாக்டரி. அதன் வளர்ச்சிக்கு சர்வதீயான ஆழ்வியம் கூலை கலை பண்பாட்டுப் பேரவையினரும், சூலைக்காரர் மலராச்சியாக்குஞ்சுவளரும், கவாயிகளும் அல்லும் பக்கும் அயராக உடைத்து வருக்கிறுமை நொல்வைமானாறு ஸீ செல்வசிரந்தீ முழுகப் பெருமைகள் பேருடு காருணன்போகாதும்.

விவரிருடன் அமையாற உடற்பினி தீக்கும் ஒரும்பன்வையும் புரிந்து அங்கிரும் வைகளைகளை கண்டாட்டுப் பேரவை மேற்கொண்டு வருகிறது. வூச்சிரமத்து வளர்ச்சி பற்றி வழியுவதாக இருங்கால் ஒரு நன்றாலே வழியுவாம். ஆச்சிரியாக்கத் தீவினிகள் பற்றி த்து ந. அரியந்தும்கூடிய அவர்கள் நூலாக்டரில் கையாற இருபில் ‘புரிந்தியான்’ என்ற காட்சிரயில் விளக்கிக் குரியிடுமென் முபா அவர்களின் மன்பற்றி இங்கு குறப்பிட விலையின்றே சூலைக்காம் அவை எழுநும் ‘புரிந்தியான்’ கட்டுரைத் தொரை ஒரு நன்றாக்கிருப்பு வாய்ப்புகளுமாகும். இக்கட்டுரைத் தொகுத்தகளைப் பேரிப் பாதுகாக்க வேலன்புபது ஒவ்வொரு மூலவரையத்துவமுறை காலைராதும். ஒய்ய அவர்களுக்கும் புரிந்தியான் ஆச்சிரிய நூலாக்டரி மலைக்குமுனினருக்கும், கவாயிகளுக்கும் நோலங்கள்மானாறு ஸீ செல்வசிரந்தித் தூங்கன் இன்றும் நீண்ட வழியினைபும் நல்ல நீட்காக்குந்தங்குபடி காறுங்க பல்லான்று பல்லான்றுகாலம் வாழுவேண்டும் என்று பிராத்திக்கிள்ளேன்.

நூலாக்கா ர மலைநட இன்றும் பஸ்ஸான்று பஸ்ஸான்று பஸ்ஸாபிரத்தான்று வளாந்து வாழுவேண்டும் என்று வாழுக்குமின்றேன்.

நன்றி

கு. நவாக்கிருஷ்ணராஜா-
பாத்தித்துறை

அம்முடிகொங்களையில் கிடுந்தான் வாதாது. செய்வையில் கிடுக்கடுவையும் து.

தூய் அன்றிர்கு நிகழேது

திருமதி க. சுதந்தவாரதேவி அவர்கள்

மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்னும் போது அலு அயம்லு அவர்க்கைப் படும் முதன்மையை விளக்குகின்றது. இதனையே யெலும் “அன்றையும் பிரபு வும் முன்னரி தெய்வம்” என்ற கேட்பாரி வலியுமிகுந்தகைவாறும்.

“பேண்ணிற் பெருந்தகக பாவளை” என்பது என்னுமூலம் கொய்கிடோம் இதுவே சாஜ்ஜோரின் கருத்துமாகும். உலகில் உள்ள உயிர்களில் மனதுக் கட்டுப்பே ஆற்றிவ புதுத்துவன், நடிப்பாள அள்பு கூடுவன். இந்த உயிர்வான் அன்பு பெறும் நாப் அள்பு மேச்சுமையானது இங்கு கால்கீ கோடு, மக்கிழக் கிருஷ்ண சௌந்தர்த்து, பேசி பகுத்தாபந்து சிறந்த மனாப்க்குவம்பைப்பட்டு, மேச்சுமைக் கிழப் புடையது. தாப் அன்பிற்கு நகரேஷ மெல்லும். இந்த அன்பு புதுவையையாக்குவது ஆல்போல் நடைந்தது அறுதுபோல் வேறுள்ளிரி வாளர்வது இன்னையைக்குத்தில் மக்கள் வாழ்வாங்கு வாழ வழ்வருப்பது தித்தாபஞ்சிப் பகுதும்.

தூய்ப்பால், தூய்பால்பு, தூய்பாடு, தாய்மொழி பன்பாடு கலாச்சாரம் என விரிந்து கொள்ளு செல்யியூம் ஆசியில் காட்டுகளிலும் மலைகளிலும் குகைகளில் ஆல்பும் வாழ்ந்து எழுது முதாநேயா குமங்கி ரின்ஸாக்கானக் கொழுபா ரின்ஸ்குகளில் மிருந்து காப்பாற்றச் சமுதாயமாகக் காட்ட வாற்றந்தனர். ரின்ஸர் பாட்டாட்டாக வளர்ந்து நாகரிக நிலையை அடையிருப்பனர். இன்று பூரண வைத்தீபி வசதி

காட்டுத் தாம் நவீன் உலகில் வாழ்ந்து வருகின்றோர். இத்தகைய சமூகமாகவே கட்டுக்கோப்புடன் அன்று நொடக்கம் இல்லாமல்தான் என்ற வழிபாடுகளும் நாயின் போழுகையே பெருமையாகும். தாடிப் பால்ஸோகரையும் இல்லைத்து வாழிய நகரிப் பெருமை பெற்றார். இதனையே-

“தாய்ப்பாலம் நாளில்காலம் வரும்பே வல்லும் பிரந்தவில்லை, எனக் கொருதாய் இருங்கிறான்” என்ற அழியன் உண்டாக்குவதினால். கண்ணிபுகத்தில் சோதனைக் குழாயில் கரு ஏ நாக்கி போய்யப்பட்டாறும் நட ஒருநாயின் கருப்பையில் பத்துமாதம் தாப் காங்கு வெற போடுகிறும் தாம்மலும் போக்குவரும் உள்ள தொப்புருக்கூடிய ஒரு நிகரார்தா இந்த உடலும் பீர்பாந் பாரங்குவாரும் நாபான வள் பிள்ளையின் வாழ்வின் நாட்காரி மூலம் கூழிப்பை அல்ல. வாழ்க்கை வரலாற்றைக் கருப்பையின் இருந்த மூலமாகவே அல்லோ ஆசிரமண முறை கலையும் தாங்கி உயிருக்குப் பத்து மாதங்கள் உடர்பித்துப் பலரையும் காப்பு பிறகு நகரேதுமில்லை. ஒரு வருடப் பிரி கூவரின் வேதனை ஓரு மாண்பையும்தான் பெட்டியோ அதைவிட ஒரு நிமிடலருமை, ஒவ்வொரு மாதத்தின் மானிக் அஸ்தம ஒரு காப்பினித்தாப்குத்தான் தேரியும் இப்பிர்க்கூடியோ “பிரசம்” எனப் பெயரிட வேணன்.

அப்பா என்றால் ருதால் வாந்தை அதைநான் ருழந்தையின் துமிமு வாந்தை

வசார்க்கார் தூய்வின் இரு பாதுகாந்தாக்கு அழியில் இருக்கிறது.

பத்தமாதம் காந்து பத்திபமிருந்து பாலுட்டுத் தாலையில் வளர்க்கும் அங்கெனவின் குறந்தை முதலில் அம்மான் அஸமுக்கிறான். இது ஒன்றே அங்கெனவின் பெருமையை அறியப் போதுமானது. காயன்பிற்கு நிகரேது என்ற கடுப்பொருள்களை இகு தெளிவாக்குகிறது. நாயகியிட ஏனிலோல் உபர்சு ரெய்யும் ஆற்றல் உடையது. இத் தாயன்பேப் புத்திரீவிகளை, வைத்தியர்களை, விமரணஷ்டிகளை, பொரிபிப் பள்ளேயு, ஆசிரியாகவை, விழுஞானிகளை உறுவாக்கும் வல்லமையை பணத்திறு.

“நல்லவராவதும் நீயவராவதும் அங்கென என்றப்பெரிலே” என்ற அங்கெனதாப்பின் மக்களுத்தைத் தெளிவாக்குகிறிருந்து. பீரும் ஆஸ்ரீக் ஸாந்திலிமும் கூட சுக்ரியமு, நிகர்க்கலை இழக்காடிய “அங்கெனயேறப்பா” என மாண்புக்காச்சு அங்கெனதான் மூலம் இதன் உண்ணாம் புலப்படுகிறது. மேலும் செலுங்கு ஓரிலு கொண்டாடும் காருது

“என்ற பொழுதின் பேரிறு உவக்கும் தங்கைகளாச் சான்திராங் எங்கே கேட்டதாய்”

(குபுள் 69)

வெங்காநியுடோனர்.

தாப் கண்களைத் தெபவும்.

இகு இபோடித்தான் நடக்கும், இப்படிநிதி நடக்கமுடியும் என்று எந்த முயற்சியம் ந் ஆகைப்படுகிறபடியே முடியவேண்டும் என்பதுக்குச் சேப்பலை முறைத்துவிடுவதை என்னிட கடுப்பள்ளகளை விடப்பக்காதே. குது வேறு விதமாக நடந்தாலும் நாங்க்கொள்ளத் தயாராக இரு. மேலே விருவது மின்டும் வழுவதற்காகவே.

மாருடைய இதயத்தில் இறையை ஏறுந்தருளியிருந்து தன் மக்கைமையுத் தானே வெள்பபடுத்துகிறாரோ, அவன் மட்டுமே இறைவனைப்பற்ற வேச முடியும்.

தவறு செல்லுவிட்டு மாநாசிபுக் கூட்டவன் கொலை.

அருணாசிநாத் கவாயிகள் திருப்பகுழம் கிழபாளந்தவாரியர் கவாயிகள் பொருளுறையும் திரு S. S. ரஜினிதிவன் அவர்கள்

“ஏதுமாகவளில் சறந்த தேவ்காம் முருபடெவளோ” என்று விவரித்துமானே தனது சக்ரீயாவ பார்வத் தேவியிடம் புழுமின்றார். அவ்வகையெல் ரீகவும் “பந்த குநங்காத் தெவ்காமாவிய முத்த கூப் பேந்திரிப்பாடும் அருணைகிநாத ஸாரிகள் திருப்பகுழம், திருவகுடுப், கந்த ரந்தாதி, கந்தரங்காரம், கந்தரங்குதி, வேல்விருத்தம், மயில்விருத்தம், சேவல் விருத்தம் ஆயிர நாட்களை அறங்கியானாலார். இவற்றுள் சிகிரமாக அமைவது திருப்பகுழம் ஆகும்.

இத் திருப்பகுழால் பாடி முறைகளை வழிபடும் அடியவர்கள் ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டு அடியால்கள் அப் பாடல்களில் பொருள் அறிந்து தூறிப்பவர்கள் ஒருஷிலைரி.

“ஸொல்லிய பாடங்கள் பொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்” என்கிறநூறு வின்புறவார். ஆளக்யால் நாம் ஒதும் ஒல்வோரு பாடலின்கூடும் பொருளுணர்ந்து இவ்வால்களது முக்கியமானதை குதாக்கியானதை, வாராகும்.

அருணாசிநாத் கவாயிகள் முருபகுழக்குத் தீடிய திருப்பகுழம் பாடல்களுக்குக் கிழப்பாளந்தவாரியர் கவாயிகள் “புதுவை, பொழிப்புவரை, விரிவுவரை, கருத்துஞ்” என்றவாறு பிரித்துப் பேசு ஒருஷ்யை வெளியிடுவார். வாஞ்சார வள்ளலாத் துதிக்கும் வாரிபார் கவாயிகள் அருளித் தந்த “திருப்பகுழ விரிவுரை” என்றும் மாலை ஆதாராகக்

கொண்டு இந் நூன்சுடா யல்லின் ஓன் வோரு இதழிலும் ஒரு திருப்புகழுப் பாடலைப் பற்றி அதற்கான பொருளுறையைப் புது தொகுத்து வருகவதற்குச் சந்திதி யான் முதக்கு நுண்ணக்கூட்டுவது ஏன்று கிடீரேன்.

முருகனின் முறையைடவிடுகளில் நாங்காவது படைப்பாக அனாந்திருப்பது திருவேரகம் என்றும் திருப்பாி ஆகும். களாமிமலை, துருமலை, தாத்ரீகிரி, கந்தராசலம், திருவேரகம் என்ற பல பேயர்கள் கொண்டு இத்திருத்தலந்தினி மீது அருணைகிநாத் கவாயிகள் முருபத் தெட்டுத் திருப்பகுழம் பாட லக்கணப் பாட யிடினார். கந்தக்குத் தூப்பிரை சேர்து மணம் என்பதால் கவாயிமலை எனப்பெயர் பெற்ற ஒருங்கலைத் தீர்த்தங்களாகது தலைகிடுடர்மாக நெல்லிமரத் தலையும், நாங்கு தீந்தங்களையும் கொண்டுள்ளது.

முருகனிம் சூரு உபதீர்மபேரை அருவாயிரிநாத் கவாயிகள் இத்திருப்பதீரில் குடமூலங்களுக்கும் துருபரனை

“கடம்ப மலீமாலையை அள்ளந் துள்ளவியீ! கதிரீஸ்வரவிலே! குழம்கள் அன் மணைளேனே! முட்டிகளை கூட்டிகளன்று கந்தவேவோ! திருவேரகப் பேருமானே! இவ்வாலை விட்டு நெகித் துன்புறவதற்கு முன் நாடியேழுவோ! பாடலுமிருப்பக் குடமூலங்கள வருவேவோ!” என்று தீப பாடலிலே வேண்டிக்கிறார்.

தாங்கு செய்யாமல் இதுபோன்ற விரைவ்.

பாடல்

கழுமா மளர்க்கு வினா | மூலமியீ கக்கு நூனை |
 நநுமா கடப்ப மெந்த தொடைமாலை |
 கணமேரு வோத்தி நீட்ப விஞா | பந்த விந்த
 கருவாக பூர் வன் | கெரிவேனை

வடிவார் திறத்தி தல்லிரா வாடிரிகு நித்து முத்துவும்
 முடியான ருமிய கந்து பண்டிவையை
 வளவுவாட்சை சொந்தர பூர் முத்து மும்கு அந்து
 மலைவாபி எக்க ணங்க விரிவாக்கி அது

அடியோனை சோற்கி ணங்க வலகாழு வப்ப என்று
 வாஞ்சால விக்கு கந்து பேரியோனை
 அடிவெழு ஏற்று புன்சோ எதுமீது நித்த மந்த
 ணாகுளோ தனமுத்து அந்து வரபேந்தும்

ரெடின்ரை டந்து டம்பை தன்னிடியே யுற்றி டந்த
 பாட்சால எக்க விப்பு முறையலையை |
 திறமாத வாக்க விந்து விஞாத பதம் முயந்த
 சிப்பிலை கருத யிருத பெருமானை

பொருநுலை

கடி மா மலீக்குளி இன்பம் உள வெரிக்கூந நன்பு
 தரு மா கடப்பு அனமெந்த தொடைமாலை |
 வாசனை ஸ பகுந், பேர்வை கோவன்-நூம், பல்விக்கலைக்கூஸ். இன குத்தைத்
 தங்கவரும், நேன் துளிப்பதும், சிருச்சிப்பதனைச் சுனது நட்பைத் தரக்கூடியபதுமான,
 பெய்ப் கார்பாக்கனாக் கொண்டு புவனைது போடுக்கப்பெற்ற திழுமாலையைலை
 கண மேரு ஒத்திடும் பண்ணிகு மா புயத்து அணிந்த
 கருவை ஆகர ப்ரசண்ட கத்திவேலவா
 போன் சியநுமலையை ஏத்து விளங்கும், பண்ணிரண்டு பெருமையுடைய
 திருத்தோள்களிலும் அன்றாக்குக்கூன்றுள்ள கருவைக்கு இருந்து வானையிறி! கோன்
 ஓலியை வீரவின்ற வேறுபட்டையை உட்டையவனே!
 வடிவு ஆர் குத்தை தன் பொனி அடி மிகு நித்தமூம் தன் -
 முடியானது உம்ரு உகந்து பண்ணிவேனை
 சிறுந்த, அரூது நிறம்பிய வள்ளி தும்னையின் பொற்றாதங்கள்கள் முது

மனநாந வைக்கியவன் மகை வீரங்களினாலோ.

நான்தோறும் குளிர்ப்பு, மகன்முகுடமானால் பொதந்த மகிழ்ச்சியுடைய மனம் களிரே! வள வாய்க்கால சோல் ப்ரபந்தம் உள கீழும்கு உகந்து

மலைவாய் இலக்கணங்கள் இயல்பு ஒதி.

வளம் பெற்ற வாய்க்கால், சோலவையுது பியங்கிப் ராஸ்களை அழக்குவதில் வளவெல்லையும் ஏன் பாநக்கர்க்கும் மகிழ்ச்சியுடன் மலைபோன்ற தக்குவாக்கால் தமிழ் இலக்கணங்களின் இயல்வகூனா ஏழுவிப்பு

அடி மோகன சோந்து இலக்கால் உவப்பன்று ஏன்

அருளால் அளிக்கு கந்த பெரியோலே

ஓடி, மோகன, சோல எழும் பார்க்கு இணங்குமாறு “ஓ காசம் உவப்ப” என்று நன் அருளால் அடி எத்துக் கொடுக்க முடிந்து ஏறுமானே! உயிர்கூனே!

மாடபேன் உவரத்த புளிரோல் அது மீது நித்தமும் தன்

அருளோ நழைத்து உகந்து வரவேலும்

அடியேன் மொல்கிப் பற்புதுமான சோஞ்சாலான பாடாலின் மிகும் நாள்தோறும் குளிர்க்க, திருவாகுள் மணங்கயை சாசிப்பிச்சியுடன் வாந்து அருள்பரிவீ!

சேஷி நேர உடற குடம்பை தவிள்ளீவி உற்றி · இடந்த

பழதான் அலங்கன் இங்கன் உறலாலோ

பாலுமை உதுகான, பறவை முட்டைக்கு நிகராகிய “டம்பில் விரும்ப பொந்துக் கூடியான் நிருத்தி அங்குட்டை நிமிருள் உடன்தந்து போல் (ஓ) கலை விட்டு நில்கி) இவ் இத்தில் மருவையிப்பா துவப்பத்தை அடிபேன் அடையங்கோ!

ஶிர மாதவர்க் கவிந்து ஏன் இருபாத பந்தம் உப்பந்த

நிருவேகத்து அமர்ந்த பெருமாளே

போற்றுவார்கள் அடக்கம் சுக்கி போல்வு பெருத்தவழுவிவார்கள் மனம் உருகி அன்பு செய்து நினது இருவேந்து திருவுழக்கமலைக்கால் உபவு பேரா வையிடுவாரின் எழுந்தருளிப்பாளை பெருவை உண பாவீரே!

காம்,

(தொடரும்)

புக்கோ. பிரிபோ எதுவுள்ளால் கிரண்புமை ஒடு நல்ல மனிதனை அனங் இயங்காக நடந்து போகிற நட்டபில்லருடைய சில விநாடிகள் பிறகுத்தித் தபங்க வைத்துவிடக்கூடியனவ. புக்கால் நாட்டு நீண்டாலும் அது தபங்கமதான். பிரிபான் தபங்கிந்திறாலும் அது தபங்கமதான். எப்படித் தபங்கல்லாலும் சரி, தபங்கி நிற்கிறோம் என்ற நிலைநாள் முக்கீபம், நட்டமு தோக்க ஒருவெள்கீ கல்கூடக்கி நிற்கச்செய்தாலும் தபங்கால் கை நீர் கு அடைத்து பிரக்கசெய்தாலும் தபங்கால். இவ்வும் சோலைப் போகன் பிரிபால் தபங்கி நிற்கொதவிடப் புக்கால் தபங்கி பிறப்பத்தான் அருகமாக திருக்கும்.

புக்கோ. பாலிபோ எதுவாவாறும் கிரண்டையும் தாமரை இலைக்கீரு தண்ணிருக்க கருதினால் என்கித் பாந்ப்புற ஏற்றாது.

2. மாநியவையாகன் ஜீவன், உயாதி நின்களைக் கொண்ட யாம் அங்கிலமுன்.

கோதையும் கோவிந்தனும்

திரு. க. சௌகந்தராஜன் அவர்கள்

“ ஒரு பூமியினாகுளாகிய இறைவன் உயிர்கள் உயியும் போதுடு வருமாறு, அவதாராய்தலைச் செருத்தினாய்தாராட்டுவது சிறப்பானதையது. வேவன்பூலோர்க்கு வேண்டுவன் அளவுக்கும் வித்துறைப்புறவுள்ள மண்ணங்கள். தற்காலிகமலையால் தகுதி கண்டு மனவித்ததாலும் கருவுக்குள் என்னவன். அரசசுறுமையாக்குவர் முயிலுக்குச் சீறுவதைக்குவர் விளங்குவிப் பாருள் வோ’ மகிழ்வால் கூடலையும் புரிந்தவன் கண்ணான். ஒத்துயும் அந்தமும் இல்லை எருமபெறும் ஜோதிஸ்வெளபழும் எத்த கலை கட்டுறத்தெல்லும் ஆயுதாற்றவயும் அன்பாற்றுவத்தில் குளந்த நிலத்துமிரும் அடிமாளனாகுமாகிய அசுக்குள் துயிலாம் வாழுப் பர்வை ஏ நிவங்களில் தோன்றிப் பின்னு அடியார்களுக்கும் சேவைபளிமக வீர் குபண்ணகளின் சாபங்களை நிங்களும் உயிருறிமை நிலைநிமுக்களும் அபோதி தியல் நூற்கள் மைந்தனாம் (இராம யாக) அவதாரித்துள்ளன.

ஏதுமிலும் நேரவையுடே தன்
துப்பக்கொள்கக் கூடான். தன்வையுட
புரிந்துமொள்ளாத பார்மர்களின் துறை
க்கண்டார் போக்க எவ்வளவிடை பரந்துமாயன்
கிள்ளுமொருமுறை மனிதனாக அதைத்
நூட்டி. ஆகவே இராமலூம் கண்ணலூம்
ஏற்றுவேன் அழியசின் என்கொர வணக்கத்தோம்
பயன்பூலே என்னும் அபியாதநார்கள்
இங்கிருவரையும் வேங்கிலேநாகக் கஞ்சி
வழிபடுவின்றனர். அதற்காக இறைவன்
அவர்களின் அபியானமக்கார வழங்கு

கிள்ளாண்டு எவ்வளவு தில்லை என்ன எந்த ஒரு வகுக்கில் எந்த நாயக்கத்தைக் கொண்டு தலைவரா? பிராந்தியத்தாலும் அவ்வாறே அங்கே இருந்து அருள்புரிக்கின்றான். ஆகவேதான் அவ்வகை அடியார்கள் அவைங்க முறைக்கணார் தில்லாக்கடல் எப்போன்றிப் புதுவினாரானா?

வெள்ளாக இலம்புவன் அவர் திரிந்தித்தும் விரிப்பிரான்று ஏற்றுக் கூட தத்திலே இந்த நேயெப்பின் குமா எாக புதுந்திபில் கோங்ரஸ்ஸாவ். அப்போதே தான் யாரேன்பலை, அனந்தக்கு அழிவில் மாசீ, நவரூப்பிள்ளைச்சித் தமி, முரு முரு மூர்த்தந்த பல ஆபரணப்பகுதை நாள்கு சரங்கமுழும் அவற்றில் ஈந்து. ரம்பார், மது புதம், நூமகாரல் மூபிப்பல்க்குறை கொண்டு பீதாம்பு மேன்ற பட்டாள உடுத்துப் பாதுகானில் காரங்கள் விளக்க நிலமீடு சிபாங்காவன்னோப் கோடு குரிப்பு பிரகாரத்தில் தரியவ மளிந்துவான். பிறவிப்பிராந்தகடல் நீத் வோக் என்ற பேரின்பழுவினால் பிரவர மடைட்டத்திற்குத் த வகுகீதார் மூலமாக பழுவன்வைக்கு நகு கோதுவாரத்திறு நந்தமிகயாறும் பலோதுதப்பும் ரீயா டிப் பாரா டி வள்ளக்க தமவிட்டுக் காழ்ந்து பற்பல நிருள்ளையடங்கல்ளாப் புரிந்த வகை அபாம்பிய ஆர்கநாலுக் காலாக விளொன்பியத உணர்த்தி பின்னும் அவர்கள் அதீச வித்து ஜயங்காரு விந்துதகள் புரிந்தவன்.

ପ୍ରିସ୍ଟାର୍କ ଏବଂ ପ୍ରିସ୍ଟାର୍କିଙ୍

பாலுள்ளடி தாவரின் உப்பையும் உறிஞ்சி யெல்ல சுக்காலை இவைத்துவம் வைக் கூண்டு வையமலைத்துவும் பசோலை மகிழ்ச் சூன் வார்ம்குதுள் கார்ப்பான்வை. உரவிலில் கட்டுஷ்டு மநுதமர்க்குவைச் சுவாப்தத்துவை மாப்பாகாக்குவை கிளா மரத்துலே வீசிபவன் நான்ரையைக் கழித்த சிறுவிலும்வைன். மேறே முதலீப் பயங்கர நார்க்காக்குவன் அணாபாசமாக அப்பித்த வைன். காலிரிசு மநுவில் வெட்டு, காலிபவன் முழுமிகு நட்சமாடி அதன் செக்குக்கழித்து அவைமைடலும்கு விரட்டிபவன். அப்பாக்கள் மகிழ்ச் சுடுகிறைகள் வாரக்கோலர்த்துவ கரிவைத் தன் கண்டுவிரலில் தாங்கிய வை பூஷுமியாட்டுமலு இடுபிரியூடைய தார்சன்றும் அதன்பின்னா வந்துகொக்க குடிசாலும் விண்டக்கப் பேய்க்கவன். புல்லாங்குழுவின் காளத்தளை கோவியா காஸும் மோபாவும்காலும் அவைத்துவமும் செய்துவன். தீ சூட்டித் தாங்காக்காட்டு இயைப்பொழுதுல் ரோண்போக்க இடைப்பார்க்குவன் கார்பாந்திப்பவன். இவ்வை போன்ற பற்பல வீணாலக்களை இளம்பராயக்கில் பிகுஷ்ட்டியவைன்.

துவாரகைக்கு வேந்தனாகிப் பின் கங்கலங்கூபு ஆட்டிகள் என்னோர் நால்வயாகும். இத்தகைப் படும்பொரும் பொய்களிந்தாக்களை இல்லாமல் இருப்பதை தாரத்தில் செய்யவில்லையாயினும் கோழுவண்ணயவில் ப்ரமிடக்ட்ருட்டு செயல்களான்பி ரிஞ்சுவள்ளாங் என்ற நூத் மறுக்க முடியாது அமரருக்குத் தும் அவனியோருக்கும் அல்லலே விழொவிடுத் தருக்கும் கொண்டாகி. இவாசிக்கள்து கூக்கிப்பதைம் நூலியாக நின்று நிராமமாகக் கூன் தளக்கின்றதுத் தொப்பெடும்

பிழையையும் பொருட்படித்தாள்ள் ஓர் முனைப்பிலே அவனே மன்னிந்து கணப்பிய இராகவளின் கருணானபின் உயர்வை வர்ணித்தார்க்க மாறியோ? மிகுஷனே எம் அவரூத்தபோதும் பிறகாலத்தே நிரேளா சீக்கு ஏ வட்டமான வழக்கியறுள் மூலமாகவும் குசேலமானக் துவையைப் போற்றிய ஹோயானாக்கீயதன் மூலமாக வும் காளனுக்குத் தன் ஏ வட்டமாட எவ்வ பிரபான் துவினம் அளிந்து பூட்டுக்கொண்ட தன் மூலாளக்கும் தான் பார்ப்பமுறைவன் எப்பறையும் இல்லந்தவோருக்கு இராக்கி பழங்கும் பற்றாமுலையவெள்ளப்பறையும் விளக்குக்கிறான். கோநதநாராக் அவனையும் பொன்ற வெள்ளும் ரீத்தோவிந்தா என்ற அளவாக்க்கணான்.

கட்டி - கூடாறுவர் தூகாதுவர்
தலுதியற்றுவர் அருத்தின் மகாவர் அடிப்படி
முழுநீர் கங்கைதுவர் எவ்வாலும் வெள்ள
முடியாத சொந்தவர் என்பதை பேரவுள்
படத்தக்கதோடு வார்த்தை அத்தகை
போன்ற வெள்ளு உலகில் நிலையை
நிலைப்பிக்கத் தோன்றிவிடவார் கண்ண
வேல். ரீகுரோவிற்கு பேருள் தன்மை
பால் ஜூபர்குத்தாதுக் கார்பார்த்தியல்வேல
என்று அழைத்த முண்டாள் மேற்கூட
கூருகின்றான். சுமாராக ஒருமுறை
அடையக் கூடிய பயன் யாதேளில்
நிறைந்த சிறுப்பு வெள்ளம் ஒருமுறை
யல்விடத் தின்கமைப்பும் இன்பழும் தரும்
ஏனெப்பானால் என்று போகுகிறும்
பேருவகையும் கோண்டு பின்வருமாறு
கூருகின்றான். அப்படி வைப் பாதுகாப்பும்
அன்பா நிறுக்கூட்டத்தை நாழும் நிற்கி
கொள்வேணாராக.

கூடானர் வெல்லும் ரீக்கோவிந்தா ஏன்தன்னைப்
பாடிப் பகாடுகொண்டு யாம்பெறும் சங்மாவம்.

தாடுபுகழும் பரிசிளால் நன்றாக

குடகுமீம் தோள்ளைளையே தோட்டிரசவிப்புவே

பாடகமே என்றையை பல்கல்லும் யாமணிவோம்

ஆனாடுபோம் அதன்பிள்ளே பாற்சோழ

குடநெய் பெநு முழங்கை வாரிஸாரக

கூடுபிரந்து குளிரந்தேனோ ரேம்பாவாய்

மார்கழிமாதம் பிறந்தால் மாணிக்க
வாரகா திருவாரகம் முற்பிறாதனும் மா
கழித் திருவாத்தா நமயமாகவைத்துத்
திருப்பெய்பாகவை உரைவழும் மிருபாகக்
வை ஆபாங்கச்சில் நாடுபெறுகின்றன.
வைவை ஆலயமகவில் (மிருவண்ண)
திருப்பாகவை படித்து விசீட புசைகள்
நடைபெறுகின்றன: சுத்ரத்தில் வைகிப்பு
ஆலவார் ஆலயத்திலும் திருகோண

மலைபில் ஆலயத்திலும் ஆலயத்திலும்
திருப்பாகவை படித்துவரேட்டமாக, மாகுழிப்
பூசை நடைபெற்று வருகின்றது. மாகழி
மாதம் சிவன்றஞ்சு விழ்ஞாவிரஞ்சும்
சிறப்பும், மாகுழி திருப்பாகுடன் உயிரை
கள் உபவதற்கு வழிகாட்டும் மாதமாக
வும் அலைகிளிந்றது. கோதைபின் ரெநும்
கோல்ந்தன் திருவரங்கும் திருவாவள்
ரீநுவருங்கும்: துவையத்தில் தழைப்பதாக.

“ஈக்யுணக்கு எளிதாமே”

தனதன தனதனை, தனது நன்றானை
நன்றால் நன்றானை, தன தானை

கணல் - ரூப - கொடு - முருக, பத - மலை, - நீண்டந - துருத,
கவி - மூழி - வாழ் - நடந்த, சீவி - பாலா

கனன - கட - ஷபு - குளிர், வினை - தனை - யானிரமந்துவ
கரு - தீய - சுக - முனக்கு, எளி - நாமே,

தோளல் - விட - மதி - ஹுறையு, நல மறி லூபர் மளிதா
நல - நிலை - அரும் - வெஞ்சக, ந்றை வாக,

நோடு - நோனி - டமா - வாரு, ஈந் - நிதி - வே- என்னை
தி - மன - நில - மாதத்திடும், பெநு - மானை.

நே, என் சிவஞ்சூந்தரராஜா-

உயிரிப்பிடிக்கு வேண்டாம் ருத்திலில் யந்து வேண்டும்.

யார் இந்த(ஷ) செல்லம்மா?

சுக்சிதூவாந்த ஆத்திரம்

ஸ்ரீ ஸ்ரீதோஸ் அநுணாவி

செல்லம்மா அழையொரி அஹ்வானும் நூரிலிபிபி

கங்கையேனியிபதும் தாரின் நிறுவிக்கஞ்சுக்கு

கங்கையேனியெனின் கூடா சுழியில் ஆக்கஞ்சு

அப்பாரிய பிரகரிக்காட்டிராது.

எங்கள் கூடா சுமைத்திலே முதலாவது வணக்கம் செல்லத்து வேண்டுமானால் கவில் யாநாவந்து முன்னுரிமை அளிக்க காப்பட்டுள்ளது. அதன் பிறப்பால் பிதா, தான், மேப்பால் என்று யந்தத்துள்ளார்கள் என்றால் நான் என்று நாயாகவே நினைத்து கொரிகள் போன்றார் அம்மையானார் பூசிப்பு துபா வித்து வர்த்தன். ஏடுமீதும்கூட அம்மையாறு ஸ்ரீ பூதகவேண்டுமா, வணக்க கோணத்தில் சுமை சுமைப்பார் சீல ஆண்டுக்கஞ்சும் முன்னிப் பள்ளுவையை குரு உழியில் கூடா பல்ல சினாத்த வாய்ப்பு என்றே சுழற வத்து மூலம் மூன்றும் மூன்றும் கிழவும் பூதமாடப்பால் விருஷ்ட பால்பானம் நிறும்பி வந்த பிறப்பால் எனக்கும் கார்க்கும் உள்ள பிள்ளைப்பு அங்கு ஒருவும் களாந்து இன்று சிற்யன்யமாறும் அளவிற்கு வந்துள்ளது என்பதைக் கடியானவிற்கு, எக்குப்புப் பலமாக பின்றார். சுரீதாவதை வூச்சிரம வள்ளுவது குழந்தைவெல்லூரூபா அவ்வகன்தான். பெபா நிந்த பாலம் அமைக்கப்பட்டது என்பதற்கு வாய்மூறு கூறும் அதுவும் அவ்விரு குரு அந்த ஆரம்பிக்கினா இரு என்றே கூடாராட்டு.

வியாபாரத்திலும் குறைவிடாத உண்டு வள்ளுக்கு இங்கு பிறந்த உதாரணத்து கூட திரும்பின். இது எல்லாமற்றிற்கும் சூரிய மூக்கும் பார்த்தலே ஏற்பட்ட விளைவின் பிரகாரப் பள்ளித் தலைவர், சீதாக்கா கற்று, காங்கள் யாவும் வாக்கு குடும்பத், கு சு என்று காயு சுதாதுப்பக்கள் பிள்ளைகள் என்கோருடையும் கூடாட்சியில் கிடுந்து, வந்து வாக்கு விடுக்கஞ்சும் வியாபார நினைப்பங்கஞ்சும் செல்லு குடியாள்ந்துவிட்டோன். குதா முனிசிபாலிக்குறைப்பார்; எம்பு விடுக்கஞ்சு, கடைச் சூரி பெரியவேறும் விளைவங்களை, சூரி சிறு விருஷ்கங்கள் செய்துவிடு என்கு அமைந்துவிட்டோம். அதித்த வேலையை கூட எட்டு தேவுறிகளை பார்க்க, சீவங்குது கூளோன். வியாபார நினைப்பத்தைப் பிறந்தி அவைத்து வூரம்ப்பறவில் கீர்தி இய்யுபாக வாய்ப்பம் நடைபெற்றுக் கோண்டிருக்கவின் தான் ஆருவருள் விளைக்கின்றது.

இடக்கல்லைத்தியில் அப்போது யாழிப்பாணத்தில் அரிசி, ஓ, சீனி எல் வாமீ தட்டுப்படு என்கும் கடைக்காது. எல்லாக்காற்கும் பிழுவில் நின்றுதான்

நூராம்பும் இந்த காரணத்து நூராம்பும் பயண தினங்கூடு.

தர்த்த அன்பான முகம் மஸ்நந்த ரிசப்பு இவ்வளவுட் என்றால் இன்றும் நிலைத்து நிற்கறநு முதலாளி நாள் இன்று தான் முதல் முதல் பிஸ்போ பிபோகிறேன். ஆகவே உங்களுடைய இடத்தை எனக்குத் தாங்கிகளா? என்ற கேட்டேன். அந்த மகான் ஒரு முறையில்லே என்னை மூன் போகும்படி சீரிக்க, முதல்துடன் அலுப்பனார் இதுவும் குருவில் ரொயல் தான் என்ற எண்ணே எவ்வகு அபபோ வரவில்லை. நான் உடனே உட்பேசன்று பில்லைப் போட்டு பொருள்களுக்கான பணத்தை வெலுத்தில்லேன். அதன் பின் தான் வந்தார் அந்த பெரும்கால். அவரும் பில்லைப்பட்டு பொருட்களை ஏற்படி வாரி. எந்தாட்டேன் நாலும் அவருக்கு நன்றி காற்றுவில்லை. ஒன்றும் ரெய்யெடு பில்லை. எனது பொருட்களை வெளியில் ஏற்றி விபாபார நிலையத்திற்கு சென்று

வீற்புளை செய்வதில் ஆராவமாக இருக்கிறேன். அதன் வேளிப்பாடு, இதன் விளைவு அதன் எதிர்காலம் குறுவருள் தாபிதூம் மேலோன் தாயின் அழைப்பு என்பவற்றைப் பில் நாட்களின் பின் தாங்க பெரியமாகக் கங்கிருத்து எந்தார். யாரால் அலுப்பய் பப்பா என்ற வடிவத்தை அறிந்து கொண்டேன். ஆனால்கா ஆச்சிரமம் அதில் மூலமாக சுதானான்த சவாமிகள் அங்குடைய மிடாக் கேஸ்லம்மா அம்மையா' அவருடைய மகன் குழந்தைவடிவேலு என்பதை நான் நன்றாக இதயடக்கமல்து தில் பதித்து தெரிந்து அளவில்லைத் தூண்நிறும் கருங்கான நிறைந்த குரு அஞ்சங்கும் எக்குறிறும் ரேப்காவும் ஒரு குறைபும் ஏடுக்காத தாயையும் கைதாடி சுதானான்தத்தில் கண்ணுறிரேன். இன்பும் கேள்வ தாங்கருள் பெற்றேன்.

(தொடரும்....)

முருக்கிடவசமாக இட்டு, வாழ்க்கையில் மக்களில் ரிகடப்பூரும்பாலாவெங்கள் எந்தவிதமான ஓர் உயர்ந்த இலட்சியமும் இல்லாமல் இருந்தைந்த இந்த வாழ்க்கையில் தட்டித்தாழ்மாரிக் சென்று யொன்றிருக்கிறார்கள். உயர்ந்த இலட்சியமுள்ள ஒருவன் ஆபிரம் தவறுகள் செய்தால் இலட்சியம் ஒன்றும் இல்லாமல் வாழப்பங் கூறும் தீண்டியிருப்பது நவறுகள் செய்வான் என்று யான் உருதியாகச் சொல்லேன். எனவே உயர்ந்த ஒரு இலட்சியத்தையும் கொண்டிருப்பது மேலேதூ.

உண்ணாட, தூப்பும், கடியாலின்மை ஆகிய இந்தருள்ளும் எப்பெல்லாம் காணப்படுகின்றனவோ, அவற்றைப் பேற்றிருப்பவர்களை ஒருமக்காடிய ஒழுறல் வின்றிருப்பதோ மன்றாலுலைலோ எங்கும் சிற்பதாது. இந்த முன்றையும் பெற்றுள்ள ஒருவனைப் பரப்பாக முழுவதுமே ஏதிர்க்கு நின்றாலும் அதை எதிர்த்து நிற்கக்கூடிய அடிக்கால் அவற்றுக்கு உண்டு.

-சுவாமி விஜேகானந்தர-

வாழ்க்கை என்றும் இன்னிலை இரண்டு கம்பிகளின் இளிய இலைகளான் உருவாகிறது. ஒரு கம்பியிலுமோய் பெயா நோன்டு. மற்றொன்றின் பெயா கண்பு கொண்டு உலகத்தை கலாகிக்கி செய்கிறது. ஒன்பு உள்ளத்தைக் காலிக்கச் செய்கிறது.

தாங்க வொருபத்தில் உயிர்ந்திகுக்கும் மனம் கக்குக்கக்கூதில் யாதிக்கப்பாருவதின்கணம்

இந்தியப்போர்

வரவேணி இ. நவதாந்திரன் அவைகள்

எம்மைப் பொறுத்தவரை பெண் என்று கீர்த்தி கும் போது அது அளவின்றைய நிலைவைப்படுத்துவின்றது. அவையில் போன்றதீதைச் சொல்ல வேண்டும் என்றால் மனவிலி, பெண் என்ற இலாகா சிபம் இட்டீரோ, மனவிலி பாக குவிந்திருக்கிறார்கள் என்று மேல்நாட்டிலே மனவிலி எட்டிடல் குவிந்திருக்கின்றார்கள். அங்கே தாயானவள் மனவிலிக்கு குடமுழும் நிலை காரணமாக கிழவிடும். அங்கோடுத் திருமூக்கியல்லாம் எத்திரமான ஏன்றையின் பிளவையை விட மேல்நாட்டிக்கூ நாடிகளில் மனவிலி என்று பெண் முன்னோடியில் பிரபுவர்களான், நாம் எவ்வளவு தீவிரானானாலும் நான் அப்பு என்றும் மறவாது மாய்? அங்கூ நியவளாகவான் ஆகைன விவாகாந்தாபார செப்பா என்றும் மேலைத்தேய மனவை வீபோ? மேல்வாவளி.

ஈங்கள் தாம்! அவற்றுக்கு முன் என்ற நாட்கள் இங்காக்காரினும் அவள் மாப்பிளீஸ் நலையை கவனித்து இங்கூ அலைப்படுவில்லீரார். எங்கள் நாட்டிலூம் ஒவ்வொரு பெண்ணையும் “நாமே” என்றுநான் நாங்கள் அனாப்போம். சின்னாந்திரீ சீருமியைமுடிட அம்மா என்றுல்லவு. அவற்கங்கள்கிடார்.

ஆனால், மேலைத்தேய நூகவி கங்கள், நடை, உடை, பாவளன், பழக்க வழக்கங்கள் தற்காலத்தில் சீறிலு சீறி தாக நம்பிட்டே பரவ அழுமிக்க ஸ்டே, மீனாந்திரா நாடிகளில் மனவிலியின் பேச்சைக் கேட்டு, நாமானார்

விட்டில் ஆங்கா இம் நலையும் இங்கு பிலஷிளைறன். இதே மாப்பிள் எர் நாட்ட வரும் இயிவுவரான செயல்களைச் செய் வது இந்தாப் பெண்ணுமேலு அருக்கிறார்கள்.

ஒரு இந்தாப் பேண் தன் மாமியைத், தான் நாமாகவே நினைத்தாக வேண்டும். ஏனென்றால் நாமாக்குக் க்கூடத்த மாமியார் பேருவைப்பிள்ளையேன்றால் மாமியின் மகள் மீது இம் எவ்வாறு உடனொப்பாகாராக, தாப் பேர், மகள் - மரம்.

அந்த மாமியையில் எந்தமாறும் பறவையே மனவிலி இந்தக் குடும்பத்தின் பட்டுமகள் என்பவரின் அந்தங்கு வீட்டுக்கு இராணி என்பதும் காம் என்றார். இராணியின் கீழ்ப்பிளி என்பதேயாகும். என்றிவரார் காஞ்சிதாதாசன்.

ஒரு இந்தாப் பெண்ணையாளர் மாமியார் முவிள்ளையின் தன் கணவையுடன் பேசார்டார். இன்று காலம் கார் வருகின்றும், அங்கிதாபங்கள் முப்படியில்லை. மாமியின் முன்னிலைப்பிளீஸ் கணவர் மனவிலி கைபோடுவது. உரிமை சொங்க்டாடுவது வேந்தகையாகி விட்டது.

இந்தாப் பெண்ணையாளர் ஆடவர் முன்னிலையினோ துவிப்பட்ட இசிப்பிளீஸ் சத்தும் போட்டுச் சிரி கு இழ்வாகுவே காதுபட்டுக்கிட்டது. ஆகைல் முருப்பால் கீலு காதாரணமாய் வரிட்டு து. அதனால் பெண்கள் சிரி கு தலை என்பது பொறுத்து வருகிறது. மேல்லை சீருமியல் என்பதை பொறுத்தாலும்,

விட்ட அட்சைவிட்ட கொலி அம்பு கணாமயது.

“போன்னை விரிச்சன் போச்சு
புகையிலை விரிச்சாப் போச்சு” என்பது பழையாறி.

வெள்ளாணவள் சுவிமா நாயகர் கள் போல் உள்ள யனத்வதே நாகரிகம் என்று கருதும் காலம் தாலுகாவிலிட்டது. இந்துப் பேண் புகையை அனிந்தால் எந்த ஆடு-வறைம் வைக்கபை உயர்த்தி தாபை என்று வைக்கங்கத் தீர்க்கப்படும்.

அன்ஸாரில்லோமலே நாகரிக இஸ்லாகன் அனிந்து கோயில் பெங்ரானோ பொது இடங்களிற்குறுப் பெங்ரானோ அமலர்ன் உணர்ச்சிகளைக் கூறுவதிலிருந்து வேடிக்கை பார்க்கும் நிலை தான்.

இந்துப் பெங்ரானோ வாழ்ந்தால்
இந்த வையகமீட வாழ்ந்தும்.

உருவாதும். அதற்காக அடுவர்கள் நூலாணவள்கள் என்பது ஓராண்டிற்கு ஒரு பதார்த்தம்.

ஆன் டவுள் ஆன்டையும் பேண்ணேயும் புகையைக்கு இடத்தை ஏற்றுக்கொக்கவேதான். சிவன், உலை மாதீரி. ஊருக்கீசு உள்ள பலபக் காட்டும் நாகரிக ஆடைகளை விடந்தில்லே இந்துப் பெண்மென்றுப் பயாக்கார உடையை அனிந்து கோயி வதே நன்று.

ந் ஜிலைவளைக் கூவி தலைக்கவில்லை என்றால் ஆய்வான் அவனுக்கு என்ன நால்லும். பெரும்பால்ஸாரிப்பா ஜிலைவளை நினைப்பதூ கா இல்லை. அதுவான் திறைவனுக்கு எந்த நல்லடியும் இல்லை. அது “ஒன்றுடைய தூரத்தில்லை மேலையைக்கு மாண்யமிக் கொள்ள இல்லை” என்றும் மரம்புத்தாங்க இருக்கிறார்கள் அப்படியே இருக்கக் கூடும்” என்றுமாறி திறைவனும் தாங்கம்பற்றிய கொள்ளதைக் கொடுக்கால் மக்களை அஞ்சுானநிலை கொட்டது விடுவான்.

ஆகவே மாலிநியளாகப் பிறந்த பாட்கான் இறைவனை பாட்சேல்லை வேண்டும். அவனை நாம் நாட்சிசேல்வதாறும் அவனிடம் மன்றாடுவதாறும்போல் எதுதா நுப்பங்களை நாம் போக்கறுத்தும். அதுவாச செப்பமறப்பதால் தான் இன்று பல துப்பத்தில் முழுக்கி போயிருப்பதையும் நாம் காணுமுடிகின்றது.

பூஷ்டிலைகளத் தேடி நின்கள் எங்கே போகிறீர்கள் நுள்பப்படுவர்கள், புனரைகள், பஸ்வீலர்கள் இலர்கள் எல்லையாறும் நாத்தவை கேட்கவா வடிவங்களே அளவில்லா? ஏன் முழுங்கி தீவாக்கள் ஆராத்கக்கூட்டாயு? கங்கைக்கரையில் கங்கை வெட்டப்போது உண்டா? ஜிலை ஏனாழுகளையெடுக்கள் கடவுளாயும் கொள்ளுங்கள். அவர்களைப்பற்றி மீதிப்பகள் ஒப்பிடத்தாக்கு தோண்டி சேய்வங்கள் அவர்களும்கூக இடைவிடாலை பிராந்தங்கள் செப்பத்தன். அப்பிராதி ஆண்டங்கள் தங்களுக்கு வழிகாட்டுவார்.

நற்சிற்றங்கள் உணர்வைக்கு உழைதாக அணங்கும்பொது வழார்வென்றது.

சிவபூமி பாடசாலை புதிய மண்பைம் திறப்பு விழா

கோண்டாவில் சிவபூமி மனவளர்ச்சிப் பாடசாலையின் புதிய மூன்று மாடிக்கட்டடம் எதிர்வரும் 15-04-2006 மாலை 3.00 மணிக்கு திறந்துவைக்கப்படவுள்ளது.

அடித்தள மண்பைத்தை இலண்டனில் வசிக்கும் மருதனார் மடத்தைச் சேர்ந்த இசைவித்தகை திருமதி. சிவசக்தி சிவநேசன் அவர்களின் நிதிஉதவியிலும், முதலாவது மாடி மண்பைத்தை இலண்டனில் வசிக்கும் யாழ்ப்பாணம் கொட்டிடயச் சேர்ந்த திரு. கா. விஜானந்தன் சத்தியபாமா தம்பதிகளின் நிதிஉதவியிலும், இரண்டாவது மாடி மண்பைத்தை அமெரிக்கா புனோறிடா வில் வசிக்கும் கந்தரோடையைச் சேர்ந்த வைத்திய கலாநிதி க. தேவகாந்தன் தனல்சுமிதம்பதிகளின் உதவியாலும் கட்டப்பட்டுள்ளது. மண்பைத்தின் முன்றவில் விநாயகப்பெருமான் ஆலயம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வாலயத்திற்கான நிதியை திரு. திருமதி கயிலாசபிள்ளை (தலைவர்-அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம்) வழங்கியுள்ளார்.

“நன்றே செய்வோம் அதை இன்றே செய்வோம்”

ஶஹி ந. சதாசிவஜயர் J. P.	கண் வைத்திய நிபுணர்
ஶஹி. திருமுருகன்	பு. ஸ்ரீவிக்கிணேஸ்வரன்
தலைவர்	டாக்டர் ச. குகதாசன்
	பொருளாளர்

மாறுத்தை மேன்மூச்சுத்தும்
மாக்கும்கு கொப்பாகுகள்

(மகாபாரதக்ஞவீரன்கு)

பரும்பது துரிசனம்

“1647年1月16日 55140號卷”

卷之三

சீதாநிதி வ. குமாரசாமி ஜயவி கன்

பகுவதூரோகன் கட்டுமிழுந்தனர் ஏழாக்குலேதாவன் துங்கினி । போக்கேன் என்று கூறிய செய்தியைத் தேவேந்திர முக்கு எடுத்துவர செய்தபொழுது தேவேந்திரன் வியப்பட்டநிலவராம், எஃகு மன் பீடுவடக்கையின்மீண்டும் கூட தருமா இருக்குமிடத்தை ஒடிட்டதான். தேவேந்திரன் வருமானம் கணம் தருந்ததனால் இந்தரவளைப் பணிந்து விளைவி நின்றார். தேவேந்திரன் கூறியே தோக்கிக் “தருமா நந்தளை உமக்கு மேலனா சோங்கபூரி மூட்டுக்கு முக்கியது அதனை அதுப் பித்து ஆளுந்தமன்றவதை விட்டு இங்கே முருகத்தில் வாசம் செய்யாலே அதைகூக்க கூறுகிறீர். இது என்ன மறுபிலை” என்று என்னால்வான். அப்பொழுது தருமா, “தேவீரி எனக்கு ஒரு சந்தேகம் உள்ளது. குவைசேப்பது அதனால்த் தெள்வடைபது செய்யவேண்டும். அதேநாட பால்வகையைச் சேப்பது பல்வேறுத் துவக்க மடையச் செய்தவளாகிய தூர்போத ஏதும் அல்லது ஒன்றிருந்தார்களும் சோங்கக் பதவிபில் இருந்து இப்பெய்க்குபவிக்கின்றனர். என்றால் இருந்து எனது நந்த நந்தகருங்கள் பாலாந்திரதும் உதவியவர்களாக இருந்த எனது சுகோகூராக்களும் எனது கூறுத்தனரும் நாகத்தல் இருந்து துள்ளப் பல்வேறுகிய

கிள்ளுள்ளி இந்மூரவைம் வளக்கு விளக்க விட்டன. எனது சகோதரி இங்கே துணிப்பட்டிருக்கும் வேலளவின் நாள் சொாக்கத்துக்கு வந்து ஆற்றுத்துக் கிருக்கழியான். அதனாற்றுள்ள நாள் இஷயேயே நாச்சிலிட்ட தீமாணிந்துள்ளேன்" என்று நூட்டி வாசிக்குவாக்கார்.

உருமா கந்தியவற்றைச் சேவ
முகேதத் தினத்தின் புனிதமை சேப்பத்தொன்று
“தநுமிடி ஓடுவிலின் மாவடின்னீயக்கஞ்சக்
கோறு” அவர்வாகட்டு ரோக்கழும் நூக
மூம் லிடைக்கீந்து மாங்காளாக் கஷ்டப
அளவில் செப்பதுவாகள் புல்வியம் மூன்றா
வாகச் சொய்திருக்கின், முதல்ல் துறை
நாள் புள்ளிய பல்லியவள் அனுவிதித்
நூற் செரக்கத்தில் வாசம் செய்து பள்ளா
கார்யாளை பாவப்பல்லங்களை ஒழுபவிப்பது
காக நூற்றில் நெடுநாட்கள் திருநீதி
ஆண்டத்தை அனுபவிப்பா அதனபடியே
மிகக் குறைபாடான புள்ளியம் செய்துவ
காக்கிய தார்யோதனன் இப்பொழுது
ரோக்கத்தில் இந்துத் தோக்கங்களை
அனுவிதத்துக் கொண்டிருக்கிறான். பாலை
செய்த பாவங்கள் மணல்போல் உள்ளது
அநால் பல்லங்களை அனுவிதிர்]] தற்க
காக அவன் நெடுங்காலம் நிரகநிதி
துப்பம் அனுபவிக்கப்போகிறான். மது
கங்கிரஸ் கணக்குவரம் சிரிகாலப் பாவம்

பெய்துள்ளனர் பெறுமளை புண்ணியம் கணம் செய்துள்ளனர். அதுனால் முதலிற் துள்பத்தை அழுவடிப்பதற்காக சீறிது மாலம் நூக்தத்தில் வாசம் கேப்பதன். உமது தூர்ச்சிக்கு என்னவிடமில் பாலம் முறந்து இப்பொழுது சோர்க்கத்தில் இருக்கிறார்கள். இதுதான் இயறுள்ள பியரி. இனி உழை ராமோகரா மனைக் காண்பிக்கிறேன் வாராய்” என்று கூற்ற தருமை செய்க்கூத்துக்கு ஏற்றுக் கூற வேண்டும்.

தேவேஷபிரவு “ஈரத்தவற்றை நிருப்பி அனாந்த தருமா ஹெலெந்திர ஸ்ரீ என் சோர்க்கத்துக்குமும் சேங்கலமுமில் நார் தேவேஷபிரவு என் தருமா ஒல்லாங் போது தேவேஷந்திரன் உழுமை நோக்கி “தருமபூதியாகி”யா. நீரும் தூர்ச்சிக்கு வழிப்பதுகிறது. அதன் மாலம் பிரிக்குதா? நீரும் கறியாலையால் ஏதோ சிறுபாலம் செய்துபடியிருக்கும்படி கதன்பல்ளையிலே நீரும் தூர்ச்சிக்குத் தர நோய்ப்புக்கிறது. அதன் பல்ளை முடிவினை நூதனிட்டது. இனி நீரும் என்னிடத் தடையுமின்றுக் கோர்க்கத்திற்கு வருமுடியும்” என்று எடுத்துவருத்தாள். இதன் பின்னால் மேற்பால் கறவானால் “தருமரீ உமது முன்னோருள் பகஞும் கடமூ சுகோதாரா சுப்பத்துவநார் சொக்கத்தில் இருக்கிறார்கள். உமது சோதாராகிய களைன் வெங்குத் தானம் நந்தவன். அது மட்டுமல்லி மகாவிஷ்ணுவின் அவதாராளகிய கவனங்களுக்குத் தக்க தீர்மங்கள் வெள்ளாற்றாறுபும் நான் மாக வழங்கியினான். அவனுக்கு ஜனத மரவைம் என்னிடதே இனில்லை. அப்பெரும் கொட்டயாளியாகிய களின் மிகப்பெறும் பேருபெற்றுக்கிறான்.

அவனாயும் நீர் காலைவேல்கும் அல்லவா? வெவே வன்னு என் வாரும்” என்று தெரிவித்துத் தருமரையும் உங்கலு வன்னுமியும் வெள்ளாலையினான்.

அவர்கள் ரெல்லும் கூறியில் அடுத்துக்கணக்கே தேவேஷப்பட்டது. அதனையே கரிச்சுத் தருமர் ஆகையங்கூவயில் தீக்கு மாடி ஆயயுக்கு சேங்கு காப்பத்திற்கு ஒப்பு யேங்கு கூரியதிரிசை செய்து தங் மனக் கிழெசுமெல்லை மெளிர்து தீவிளிப் தேக ஒவாக்களியாக பெற்றுப் பெரும் புண்ணியராயினார். இதன்பின்னால் தேவேஷந்தரன் நிறுமயை அனாந்ததாச் சேங்கு அயில் முங்கிளார்கள் சுகோதாரா காவ்னாரிராள் எல்லோலையைப் பாள்ளித்தான். “சுக்கிய விரதனே பால்பாயாட். அதை வகுக்ககளே சிறுவராக விற்குக்கூறா உங்கள் பாட்ட வாராகிய பீஷ்மா என்று வாரிப்பாராது. பட்டாஸ்ட் வெளுந்து சென்னத்திரியமான தோங்குமுடன் கருவளை நூலியைம் கண களுடன் வீற்றிருந்த பின்னாரக் கண வடன் அவனின் சிறப்புநிலையைம் கண ஆனாற்று மக்குநூல் நூலார் அவனரை வணக்க யேநுக்கார். பின்னால் தேவேஷப்பாயாட் மீன்நூம் வைநுஷ்டுக்குத் தாங்கப்பித்தான் இந்திரன். தேவேஷாமயமான மூக்காந்து மா நீலோற்பலையை விட்டுகளில் கருவளையைப்பொறியிக்குர் சுக்கு சட்டமு காப்பியாய். அனந்தரயவும் கொள்ளுங்கள் அழுகிய வள்ளுவான், என் கார் உடலுமைய வெளுந்துத்தில் வீற்றிந்துமும் கூப்ளீக்குக் காட்சியைக் கண்ணுறை துப்பநந்தன் முக்கப்பல்களை நீத்வராம் மீழு தண்ணி சு வீழ்ந்து வளாக்கிக் கண்ணப்பிராவின் தேக காஞ்சிரியில் மூழ்கியப் பெருங்குதார் அவன ந்தார். பின்னால் உக்கிராச்சார்பாளி

அஞ்சில விநாதிருக்கும் துப்பிராவாச்சார் பரைக் கால்பிந்து போடியும் அவர்களும் வணங்கியேறந்தான்.

அதுபீண்ணாக கந்தீவர்களுடன் கலந்து வாழும் பேற்றினாலும் பேற்ற திருக்குறங்கால் மன்னையும் அவர்களும் துவணவிபாக்க பத்தினிட்ட தெர்வாளாகிய காட்சூரியேவியையும் கால்பத்தால் பவாக்கனைப் பணிந்தெற்றங்கு அவர்களும் போடியும் போடியும் பண்ணிரு துரியாக்காக்க கிடையில் எவ்வது காட்சூரிக்கப்படும் பாக்கியாக் பேர்ஸிரிநுக்கும் காக்கரன் பேண்று பிரகாச்சுக்கும் பாண்டிரக்காலானா படி அவரின் தீருக்கொவியராகிய குந்தி, மாத்திரேதனி முதலாடியையும் காலையிருப்பு போடியும் அவர்களைத் தர்ச்சத்தார் துவமநந்தான். அதுங்கின்னாய், காலையும், பின்னால் அங்கான், நஞ்சாகாதேவர், மற்றும் பாஞ்சாலி, இனாங் நஞ்சாகாந்தவர்கள், அபிமன்பு நிட்டத்துப்பம்ளி, முதலான தருமரின் நந்துவிச்சிரியர்கள் அவர்களும் அவர்கள் பேற்றிருக்கும் பேற்றும் கால்களையும் கால்பிந்துபோலும் வல்லயிழுநு அவர்களைக் கண்கூக்கின்ததார், தேவேந்தர்கள் பேற்றும் “கந்தீநந்தான்! இவர்கள் எல்லோரும் பூலுத்தில் தேவ அம்சமாக இருந்தல்வர்கள். இப்போதும் மின்றும் நேவுறாம்சம் பேற்று ஆகந்தும் அடைந்துள்ளார். இலியும் ஏதாவது உயக்கு ஜூயும் உள்ளதா? என்று விளாவினான்.

அப்பொழுது கந்தீநந்தார் “கணாயி, இனியினால்நும் பேறு என்ன உள்ளது. பாலகுமரி விருப்பாகப்பட்டும் பட்டும் எனக்கு என்றென்றும் திருக்க அஞ்சிப்பியேல்லேயும் கேவா முழுமலைவே!

வளியினாகியிப் பணக்கு இப்பெருட்பேறு கிடைக்க அநூர்ய நங்கள் கருவினையை எவ்வாறு எடுக்கியால்படினன். என்னால் போன்ற பாக்கியவரள் பாருளீர் உடனா வற்றை எல்லாம் உடன்பாடு கட்டிய கால காண்டிய எவ்விதம் கூறுவேன். இவ்வற்புதுப் பேறு பெருமூலாக என்ன அகவாறு சொய்யார். போகிறேன் என்று பல்வாறாக்கு இந்திரனியைம் மற்றும் உள்ள அவர்களையுபாரும் பணிந்தெற்றங்கு பரந்தாகன் விந்திருந்தாலும் எவ்வாறாக ஓடக்கிட வேண்டும் கோத்திரித்து அவர்ந்தாகளைச் செல்ந்து நின்றார். அப்பொழுது கந்தும் பூதியாகிய பாதிருந்தார். தோக்கிய சீசுக்கதப்பெறுமான் கந்தையாக்கித் தாங்கும்படிகளைக் காஞ்சு அவரின் கந்தையையான அழும் சிரக்கத்தைப் பெற்று அவர் பாதக்கமலைக் கவன அஞ்சலிப்பெய்து அவர்களுக்கில் விந்திருந்தார். இப்பொழுது தேவாகள் மன்மாரி போற்றிய வாழ்க்கீ பின்னால் பெறுகைத்தார்கள் கொடுக் கீழு பெற்று பேராங்கநட பெற்றார் தநுமநந்தன்.

(கொடரும்...)

கடவுள்ளத் தேடி..

பார்ப்பிய நன்மையை இதயத்தில் பணிந்தாகளின்து தொரந்து கணி சேர்க்க கொண்டிருப்பதே நடவடிக்கையும்.

எல்லாவற்றிலிருந்தும் விடுதலை அனா வகுற்று முழுவாயையை விடுதலைப் பெறுவதற்கு சாகும்வகையில் போராட்டான் வேண்டும்.

கடவுள்ளத் தேடி செய்வதைக் கடவுள் வர்ணியான்.

கைவசித்தரந்தம்

கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன் அவர்கள்

“கைவசிவநூரிலின்று ஒழுகுபவன் சொலன். சைவநூரிலே சீவநூரியாம். சீவநூற்றுப் பாருபோந்தாகக் கொள்ளலு விடைநேறி. கரவசமாதத் தன்னாகர் பிழந்துவிட்டால் மாதநிரம் ஓருவளை சைவ வாக்ஸிட முடியாது. காசலவிஷ்டநூற்றாண்டுக் கோவிலில்களின் பல்லீ மலிந்து காணப் படுகின்றன. அவர்கள் கைவ ஒழுகுகள் கணை வாழினில் கடைப்பிடிமகாதநாள்கள். வாழ்க்கையில் கைவதூரங்கள். மொன் சீவங்கள். மொன் ஒழுக்கயிகள் என்ப வரிக்கு மேற்கொள்பவர்களே உடல்வளச் சைவிகளாயார். கைவமஞ்சன் முழுமூரு மடவளாகிய சீலபெறுவதனாடும் அவனார் அந்த்பூந்து நிற்கும் விநாயகர், முருகன், யியிரன், அம்பன், மகா விஜநான முதலிய முருக்கிளனாடும் மனோ, மொழி, மேங்கள்ளால் வெற்பட வேண்டும். திதுவே உலையாப் சைவ ஒருஉக்கை. இக்கைகப் பீருவாயிலிடாடு நம்மு காடு வில் ஏற்படுவின்ற தீய வண்ணங்கள், நீப் ஆஸக்கள் ஆகியவற்றை முன்ன பிழையே கருக்கி, முழுநூலிடுகின்றது. அதனால், மனாதூர்யலை பெறு கன்று, காப்பம் பெற்றுவிட்ட மைது

“கைவும் ரிய சம்பந்தமுடையது, சீலமேன்னும் +
சேம்பொருள்கள் அவைடய வைக்கும் நேற்றேய
வைவெநிறி, இழுபிள வாழ்ச்சு வாழ்வைக்கும்
அம்ப நேறி”

வன்றுவரைக்கும் சீவத்தைமிழச்சிசௌவி, மாநாந்தி, நம்மாம்பா அப்பாக்குடு மு “கைவசித்தரந்தம்” பாருப்பு பெரியபூராணத்திலும் மகப் பல ஆரம்பன நத்துவாராந்து முதல்துக்கணையார் எழுநிபுள்ளார்.

என்னையும் இவைவன் வையடி என்ற உணர்வில் நினைக்கிடுப்பதை கணக்.

“கைவச்தூந்தம்” குறிப்பிடும் கடவுள் வழிபாடு பற்றிம் க. சிவாகத் சுக்கரம் அன்றைகள் பின்னாலும்போ விளக்கி வீரபிடியின்றும்.

“நடவடிக்கையை விரும்புகின்றன அன்றாக்கலே நாம் பிறவீ
எடுத்தோமாதலால். அந்திருவடிக்கையைச் சிற்கித்தலும்,
துறித்தலும், வணக்குதலுமில் நமது முக்கியமான காலங்களாம்.
உடன்பு முயப்படுத்து உணர்ந்து, மனம் நயப்படுத்திக் கல்வீயும்
வேண்டப்படுதல் போல ஆஸ்மா நயப்படுத்துக் கடவுள்
யாழிப்படி வேண்டுமென்று”

‘கைவத்தின் மேன்மை’ பற்றிப் பிள்ளையானு “கைகளைப் பாருப்” எனவுடன் கூறும்.

“எல்லா ஆஸ்மாக்களும் மோட்டத்தைப் பிறுவின்று சோல்லுவது சைவசமயம் மாத்திரமே. மற்றைப் பும்யநூலாகவுள்ள உணவுகள் தாங்கள் சமயத்தில் ஆக்காரா: தென்றும் ஏதானிய சமயங்கள் போப்புசுமயத்தின் என்றும் ரொல்லுவாகவி.

"யாதோரு நெய்வங் ஹாஸ்மி அக்ரேப்ளாகி அந்திக் காஞ்சாரு பாகன்ற் தாழ் வாங்வா"

何向陽著《新作》

கோட்கும் அனைத்துச் சாதனமாகச் சமய அடிப்படையில், மூலம் விரைவாக விரைவுப்படியிட்டிருந்து வருவது முயற்சியும் மாத்திரமில்லை.

சரியப்பானது சீவாஸ்யத் தொண்டு ரேபக்லூம், விநாபகல் முதலிய உறுவத்திருப்போன்களுள் ஒன்றுக்குப் பூலை செய்தலுமோம். கிரியையாவது, சிவலிங்க பூரை செய்ததா, போகமானது சிலபோகம், நூனமானது நூன்றால்தன்னே நூனாராயர்டமிருந்து கேட்டு அறிந்து சிலநூண்ட்கூதப் பொகல்.

"*Impressions*" (1909-11) p.:

நான் மர்க்கம் நாலு அவைதாம் தூண் யோக
உடுபிரிப்பு ஸிலை சுவை உலின்றங்கார் கேம்பிள்டு"

கால்பாதி முனிசிபாலிடி

மற்றைய சமயங்கள் இவ்வாறுவர் படியல்லோ அல்லது ரிச்சர்ட் எனித்தோ லோ ஆத்தைத்த் தருவோம் என்கின்றன. அப்படியாயிருந்தாலும் மோட்டம் வகுவிப்பையும்.

எவ்வளவிதமான தீவிராக்கணப்பு விவரங்களை

குறிமன் அமைக்குடல் ஆக்டேபிப்பாக்ஜெய்ஸ் பார்லிமெண்ட் அதிகாரம்.

ஈசவிசமயம் மாத்திரமேயாம். ஏனைப் பூவிலைகளோடு கால்குறவில்லை, புதையுண்ணலை, கொக்கையைக்கப் படுவதற்காகவும் விலக்குவது ஈசவிசமயமென.

ஆஸ்மாக்கள் ஆணவமேன்றும் வியாதியினாற் பிழக்கப்பட்ட நோயாளிகள் என்றும், அவைகள் செய்யும் பெண்கள் யாவும் அதை தோயிக்கால் கருவன் என்றும், அதைகள் தீப்பூர்க் கந்ஸ்கைல் என்றும் கூடவுள் எந்த நோயைத்தீர்க்கிறும் கவனத்தெழுந்திருந்தால் என்றும்.

அவர் ஆஸ்மாக்கஞ்சுக்கு ஈரா இரு இனங்கள், துண்ணக்கள் அந்திநாஸ்தாத் தீக்கும் மருந்துகள் என்றும், ரோஸ்லை ஈசவிசமயம் என்றுமொய்"

பதின்மூல்லூபம் மூர்த்தியின்கூட்டுத்துக்கூள் மூர்த்திக்கீலி ஏற்று ஓர் உள்ளத்தத்திற்குப்பம் குடைந்தன என்று கூறினால் அது மிகையாகவும் ஏனென்றால் 13ஆம் மூர்த்தியின்கூடு, "ஈசவிச்த்தாந்தர்" புதிதாகியிருப்பது புதுவெள்க்கியிருப்பது பேற்றுத்தென்னாம் அதற்குத்துக்கூள்ளுப்பு நூத் ஈசவிப்போயாக்காலே முதன்மைபாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை மெய்கள்டிருந்து அழுவார். அவர் இழையப்படுவால் இழந்தியிப்பாகும் கூல் 'சிவஞானமிபாதம்' என்றார். போகின்ற தேவை 124க்கும் குளியில் தெங்களோக்காடு மாவட்டத்திலுள்ள நிறுவனங்களைப் பாதுகாப்பாக ஒரு வைசை கேள்வாளர்தாத்தந் பிற்கநாள் என்றும், அனாகுண்டப் புயற்சிபெயர் கவேநவளப்பெருமாள் என்பதும் சர்வத்திரிப் பான்றுகளாகும்.

"சிவஞானபோதம், முப்பொருள்களின் உருவமையையும் அவற்றின் இலங்கண்டியையும் வடிவமிக்கமாறும் ஓயநாராந்திரமையார், ஸ்ரீபிரஹ்மிநாதர் புதான்நிவரிப்பாக்காந்தர் அதன் பயணமையும் எடுத்துக்கூறும் ரிறப்பப் பகுதியை யுழுடைய முழுமிதாப் கூவயிப்பாக்காது, நூலாகும் துறிப்போரிக்கூ எவ்வாறு கால்விருஷ்டி எப்பிர எழுத்துக்கள் அமையப்பெற்றுள்ளனவோ. அதைப்போல்கூ இந்நாலும் பள்ளிரண்டு ரூத்திரிப்பக்கையுடையானாலும், முதல் முறை தூத்திரங்கள்

தூத்திரங்கள்

பிரமாணவியக்கை குறிப்பனவாதும். அடிக்காரப்பட்டு ஆத்திரியங்கள்

இலங்கனவீப்பனைக்

குறிப்பனவாதும், ஏழு எட்டு ஆவ்வாறு ஆகிய தூத்திரங்கள் சாதனாவியக்கைப் பரிசில் ஆலைம்."

இனி, பழவாய்க்கு, கூவயித்தாந்த சாத்திரங்களுடும் பின்னாலும்:

1. சிவஞானபோதம் - மெய்யடிடநேவி.
2. சிவஞானச் தீர்பார் - அவானாப்பிரிச்வாசாரியார்.
3. இருபா இருப்பு - அருங்காந்திச்வாசாரியார்.
4. சு காக்க ஸ்ளக்கம் - மலவாசகங்கடப்பார்.
5. திருவிழுப்பியா - திருவில்பலூர் உம்பவந்ததேவி.
6. திருக்களிற்றுப்பதியார் - பிரம்படவி உம்பவந்ததேவி.

முன்வாழ்வுக்காக்குறுத் தாகுந்த செய்யலை வகை மாற்றுதல் கூறுவது அலும்.

7. திருவருட்டப்பன்
 8. சுவப்பிரகாசம்
 9. இ. வாழ்ந்தி. ஜெனோ
 10. வினாவேண்டும்
 11. பொதுக்களி
 12. பெருஷவிழுதூரு
 13. உள்ளமைந்திலினக்கள்
 14. கங்கங்பந்தாரங்கள்
- உ. மாதிரிசிவாசாரியார்,
உ. மாபதிரிசிவாசாரியார்,
உ. மாதிரிசிவாசாரியார்,
உ. மாபதிரிசிவாசாரியார்,
உ. மாதிரிசிவாசாரியார்,
உ. மாபதிரிசிவாசாரியார்,

ஈவலசீத்தாந்தக கந்தகுக்கள் பண்ணக்காலத் துவிருங்களின் சமய வாற்கலைபிளைக் கட்டிக்காப்பாறவில்லந்த கற்றுள்ளகள் என்று கூறுள்ளால் அது மிகையாகாது கைவசீத்தாந்திகள் உடல்கள் என்று கூறினால் கூடும்போது எல்லாவையும் அவற்றில் வாழும் என்ன உயிரிகளையும் குறிப்பிடுகின்றன என்பது உணர்வை.

“ஈவயித்தாந்தம்” இன்மாதகளை மூன்று வகையாகப் பிரிக்கும் விடுஞ்ஞாகள் என்றிரு ஆண்வை மலைக்கூடமுட்டும் கொண்டிருப்பன். பிருவையகள் என்றிரு ஆண்வை மலைம் ஏந்த மூத்து மலைக்கூடமுட்டும் உடையோரால். சகலை என்போர், மாபைளையார் சேர்த்து ஏந்த மலைக்கூடமுட்டும் போரான். சிவஞ்ஞாசீத்தியாரில் அருங்கநீரிவாசாரியார் பின்வருமாறு குடும்பத்தினருடைம் கூறுகின்றனர்.

“ஈவதாம் ஓப் பகவாந்தம் உள்ளீர் முன்றாம்

உயரும் விஞ்ஞானகஸர் பிருவையகள் சகலர் நினைவின் மலை மலைகளுமை மலைகளுமை மாண்ய

நிற்குமுதல் இருளாக்கும் நிறங்காரமாகிக் கரையில் அருப்புரவியுவிரு உத்திரீந் பாதந்தாப்

கழிப்பன் மலை சகலர்க்குக் கண்ட ஒருவில் தரையில் ஆசாஸ்ரம்புக்கி அழுரமாகிற

நூற்றொழுப்பன் மலை சதுரா சத்திரிபா தத்தால்” 12

இன்மாதகள் அரியானையில் உழூன்றுகொள்ள்கிறப்பதால் உண்மைபத நெரிந்துகொள்ள முடிவுதில்லை. அதற்குச் சிறந்த நூறி சிந்தாந்த நூற்பாய் குறவாற்றான் சுத்தாந்தநூற் செந்திருபி என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

(கூடாரும்..

நடவடிக்கை அவை அவை என்னால்அறிவும் முன்விவரங்கள் மூலம் இலக்கியம் அது முயற்ச்சைப் பொறுத்து உண்டு வெற்றிபும் அனுமதிருது.

குறுமூக்கார வையளை அ கல்லைக்கப் போல முடிவு மலைக்குத் தடக்க வோன்றும். நல்லஞ்சைங்களும். நிய குணவுகளும் கலந்த கல்வைதான் மனிதன்.

துகங்காரம் ஆகை ராணும் பெறுத்துக்கூடும்.

தேக்கத்தைப் போக்கீ எம் தேசத்தைக் காத்திடயா

கனிமனி அன்னைதாஸனி அவர்கள்

ஏந்தவி ரங்கத்பாய் சுந்தேஷ்வரமாக வாழ்ந்த எங்கள்
கொந்த இருப்பிடத்தை மொழுசாள குடிமண்ணை
எந்தப் பயிரையுமே இடுவால் பெறுவிளைச்சல்
நாட்டித்தும் வாழுவதைத் தருமான விளைவிலை, வாத
அந்தப்பில் நாங்கள் அடிமூலாப் புயர்ந்து
ஶார்த்து, பாய்ந்த இருந்து செய்ய சேஷ்டு கடல்ழந்து
மொந்த பஞ்ச அவுக்களை நாவிடுத்து நிறுக்குப்பாப்
கந்துவே அல்லவந்து உத்தனுக்குத் தெரிப்பொல்லியா

உடைவன்பும் நாமினி கீ ஒடு ஜூபிரந்து
ஏந்தவிடும் கீர்த்தி, யென்ற எங்கவழியும்தா
அபிஷூத்தைத் தீர்த்து, நூத்துபும் குபித்தினால்போ டி ஜூபா
இந்த அவுல்லாட்டு நீங்கி ஸிப்பெபு நிவேல்
பெய்வும் வாட்குதெந்திய மீங்கும் நூலை விளிர
கொல்கை வந்த விரைக்குன் கொல்பா நன்மரும்கி
வெல்லா இங்களிலும் ஏழைக்களைக் கோள்விராழிமதும்
பொல்லா நிலையிலென் எம் புண்ணியா நீமிலிஸு

மா எப் உவேழத்தங்கே பாடுபா சிக் தாமணுப்ப
ஏட்டுக் கோடியாப் காவீச்சு விலைபிராந்தி
கிர்ஜினங்க டப்டி வீணாக அலைக்கித்து
விராட்டைக் காட்டுவிவாரை வேல்வா டி பொஜத்திரு
ஏத்தோர் இயென்பிபாப்ராஸுப் பேந்து தலை யாங்கு
வாரிசு, வாங்கால் வடையுத்து வழிடாழுகள் குங்கு
ஆண்வன் பேவாற் கூட அபையா சேலஷுபெய்யா
கீங்காட்டு, செப்பேலோவை கீங்காவா பொறுத்து, வா_யா

அகம்மாரத்தை, அழிந்தலை, பாண்தும் இவ்வாற்கீர்த்துக்கிழவார்.

தாங்கிட மாட்டோவா பா(வளி)
 தாயாக்குந் தான் மேபின்னாயோ
 வீக்கத்தை வளர்ச்சியாய்
 வீளாக்கக் கருப்பு கீஞ்றார்
 ஆக்கு பாங்கும் ந்
 அழிபவறும் ந் பாங்கு
 ரேஷ்ட்ஸ்கார் போக்கி எம்
 தேசத்தை மாற்றிவா பா

உயர்த்து முருகேசு சுவாமிகளின் ஒன்பதாவது

நுரூபாச நிகழ்வு - 05.04.2006

முருகேசு சுவாமிகளின் ஓன்பதாவது நுரூபாச நிகழ்வு 05.04.2006 புதுவெள்ளூர் சுநிதியான் ஏற்பிழாத்தில் சிறப்பாக இடமிருந்துள்ளது.

ஸ்ரீ ரோஹிமசு பந்தி முருகன் அமையத்தில் காலை 8.00 மணிப்பள்ளில் விழிவு தாப்பிக்கத்துடன் இருப்புக்கள் ஜூராப்மாரும் அக்களத் தொடரியும் சுநிதியான் ஆபர்சிய மணி நீல சுவாமிகள் மேற்காண வீதே வீட்டு வீரவீரியம் இடமிருந்துள்ளது.

சுநிதியான் ஆச்சரமந்தில் தணைக்கப்பட்டுள்ள முருகேசு சுவாமிகளின் நினைவு மன்றபத்தில் வாழ்க்கைபோல அறுபத்திருநாள் குருபுனையும் பயத்தி பிரவுமாக இடமிருந்தும் கொண்டு வருகிறோம்.

அளவற்று நடியார்ய்யான ஆக்ரிகப்பள்ளிக்கு அமிழ்டுக்கூத்திய சுவாமிகளின் குடும்பத்தின் இக்குறுக்களின் பக்குபற்றி யென்னைப்பார்த்து அனுங்வேயியும் ஆனால் சுதாமலைக்குக்கொண்டு வருகிறோம்.

கால்பிடி:

ஸ்ரீ செல்வாச்சநந்தி முருகன் அமைய வந்தாந்த கும்பாபிழெடு நீலம் 01-03-2006 வெள்ளிக்குழமை இடம் பேரவுள்ளது.

நீர்ப்பி

கால்பிடியான் ஆச்சரியம்
உத்தேசாபார்யமிகளின் அடிப்பால்.

கல்வையாரின் துயர்நுபவன் சொந்தமாயி.

அருட்கவி சீ. விநாசித்தமியிபுவனர்..

கெங்கி தி. வரதவாணி அவர்கள்

வினாவளி அருட்கவி விநாசித்தமியிபுவனர் ஜியாலின் காராகிய அவர்கள் டி. வினாசித்தமியிபுவனர் தெற்றுப் பகும்பாகச் சிற்றுதூரம் சேன்றால் மாகீ பம்பதிரிசுந்தி வரும்.

ஏராந்தியின் எல்லையாக வாயேற்றுப் பழமாக அமைத்து கூப்பது முக்கீழை பொருந்திய தெட்செல்லையாய்வு எல்லோம் கிளன் ஜூலையை ஆகுடி சிறு அளவில் கட்டப்பட்டிருந்தாலும் கூகல் தமிழரங்களுக்கு உள்ளடக்கம் பெற்ற ஜூலையை.

அன்வாலபதநல் தெப்பாசகது மாளிகீருவிலிய பிரச்சின்மாகி முக்கள் துயர் கிடக்கும் நிகழ்வு விநாசித்தமியிபுவா கிளைஞ்சாய இருந்த காலத்திலே இடம்பெற்றாது.

இவ்வாறு இந்கள்கியில் விவாசித்தமியிபுவாலின் உற்று நிறைங் கரைய சுங்கத் தலைவர் கிரு. கி. வெங்கியா விப்பும் என்ன கரும் ஓரிருப்புமான அம்பாளி கிளை தெய்வம் வங்கு ஆகிம் நிரிச்சத் தெப் பாங்க சென்றிருந்தார். அனாக்கு மளதில் ஓர் எவ்வளம் அவனை அளிபாயிலை வந்தது எப்படியானது நினைபளி விநாசித்தமியிபுவா இங்கு கட்டிக்கர வேணும் என்பதே ஒவ்வொன்றை வீரும் வினாபளி வினாசித்தமியிபுவனர் கூறும் என்பதை வானின்ஜூம் ஆகிம் நீக்கிடும் நாதனேவான்.

"அற்புதா ஏனோங்கு ஜூபா உயிர்க்கெல்லாம் புப்பு பானென்ஜூம் ஆகிம் நீக்கிடும் நாதனேவான்

நினை அடியை என்பது பற்ற நம்பிக்கை இந்கக்களில்லை. நினைபளி வெந்தநிலிசுக்கும் விட்டபாடியினை. சரி நினைபளின வாழ்வுமாக்கத்தும் மரியாறை யொடுக்க வேண்டும் என் எவ்வனரிடான் ஜூலையை வெல்லக்குத்துபாரானார்.

ஷுப்பியுள் இருவரும் அங்கு இடம்பெற்ற புறையை காரித்ததான் அங்களின் முறையாதத்தியை மனதில் இருக்கி வாரிப்பட்ட அருட்கவியில் நினைபளின செல்லை சரிந்தபடி நிற்பது தெரிந்தது என்ன அதிசபம் மற்றுள்ள தேவ்வாய்வாகும் அவற்றியல் டீஷும் ஆசி கொடுக்கேங்கு எல்லை நோக்க, அருட்கவி ஜூபாக்கே ஸெந்தே இறைகாட்சியின் தெர்ந்தது. அவர் நிலைம் அங்குள்ளான் உறுவும் தெரிய வில்லை இவ்வாறே அப்பாளி, விநாயகர், முடுகள், சண்டவேஷர் என்கி ராது தர்சன மும் கிடைக்கின்றன.

சிவஹாதநம்மளில் புனரான நிடிசுருத்தம் இவ்வு அனாக்கு நாலை பட்டிம படியை கன் திரிதல்நூல் ஆயுர்கல்லின் நாலில் காட்சாமிட்டாரார், விழுதியும் கொடுத்து பாரும்பதைப் பூஜைந்து கொடும் அன்றை அருட்கள் விநாசித்தமியிபுவனர்க்கு அங்காராட்டு.

நினைவை மறந்து தலையையேட்டு, ரூபையா கீ சிவன் ராளில் மேர்சினிக்க நஞ்சு அருட்கவியிழபா.

தாந்வாய் மில் துயராப்ராணன் முத்தயாளி.

கற்பணைக் கெட்டாதனுபா எனும்க்காக்கும் காவலா - நின்
நங்பத்துத் தாலேண்ணும் நாவங்களுள் தங்க நாமகனே"

எனக் கட்டளைக்கல்லிருப்புறையில்
உடலே பாயுவிட்டாராம்.

இங்கான் இறைச்சியல் வளர்ந்து,
எங்கோ சுடுபோடில்லயாது அநூட்கவி ஒயா
விளை, நண்பன்னிழுலம் முன்னிடு
இழுத்து. தீட்டை கொடித்து அநூலிய
யெயல் நாக்கு இறைவன் யானிக்க
வாசகரை ஷல்யர்த்து ஆட்கொண்ட
கோல், நாய்களை, மணிகள், காஞ்சிய
விலை இறைவன் தடுத்தாட்கொண்ட
செபங்கள் போன்று அடுக்களி ஜபாவுக்
ரும் கிளைக்கப்பெற்ற ஓர் நெய்வீக்

"ஆரனார் பெருமானே வீரதூகம் முதல்வா போறுப்
பூரணி விரியானி பொருந்திய பங்கா போர்ஸி
சிரங்கியாக நாதர் சிற்பராபோர்ஸி - இந்தப்
பாரவீ பிற்காலே வீராதத்தீரா போறுபி போர்ஸி"

இப்படல் விழுத்திரி தீர்ச்சிட்டினி யொதுகு பாடப்பெற்றது.
கருமுலை சிறுநந்திதேவரரு அநூட்காரி பெற்றபோது அருட்கவி
அவனூர்பி ஸ்ரீந்திப் பாடத்துந்தகை உடனே திருநந்ததேவி.

"கோதாரி கட்டளை தீர்த்தமிகும் காரணமல்கோல உளக்கு
அதாரமாகி நந்தபேன் அநூக்கிதநந் கொள்ளிட்டலை"

என வரம் நால்கியாந்தினாராம்-
விள்வரமே இவர் பின்பு முன்பாட் என்னிரும் மக்களை முன்பத்தினை தாம் கண்ணுப்பு
முனைவு விளையாக காரணமாயிற்று.

தீங்களுக்காக மாயியம்பதி தெட்டு
வாய்க்கலையை ஆஸ்வபத்தில் அநூட்கவி
விநாரித்தும்பிழுயாவுக்கு வெல்கப்பெற்று
தெப்பீக் தரிசளை பற்றியும் இறைவனால்
அட்கொள்ளப்பட்டு திட்டை பெற்றுமை

பற்றிப்பார் அறிந்து கொண்டிடாம். இங்கும்
பல நெய்கிட அங்கங்கள் நிறைந்தது
அருட்கவிலையாவின் புளியுவாங்க்கை.
தொடரந்தும் பாட்டுக் கொள்வோம்.
(தொடரும்...)

பெரும்பாலானவர்களுக்குத் தங்களின் பிரச்சனைகள் என்ன எனிபதே
புரிவதில்லை. அந்தப் பிரச்சனைகளுக்குத் தங்கள் தீர்வு என்பதும் புரிவதில்லை.
அதுவால்தான் மீண்டும் மீண்டும் பிறந்து நாம் போராடும் கொலங்குக்கிள்கிறோம்.

தோல்விகளைத் திரும்பது திரும்பும் சந்தித்தாங்கும் வெற்றிநடை போடப்பட
வேண்டும்.

தெனிணையில் இன்புறநீர்ப்பான்தி யானி,

முன்னேர் செரன்ன கதைகள்

திருமதி பொகுவன்வரி சுவாமிப்ரகாஶம் அவர்கள்

அறங்கில் கண்ணாடும் யாழ்வில் நாம் கடையிருக்க வேண்டிய நெறி முறைகளைப் படித்து செய்துவால் அதைக் கேட்பவர்கள் அறிவில் முன் மோவிரிக் கேட்டு, நினைவில் வைக், தருந்து அதுவிட்டு நடக்கமாட்டார்கள். அவர்களுக்க கதையில் மூலம் எடுத்து காரத்தால் மனம் வேறொந்துகூட செல்லாது கால்வரிலேயே அவர்களிடமிருந்தும், அடிக்காடு கிடை நினைவுக்கு வடிகு, கறுப்பட்ட அபிஷீகங்களும் மனவில் பறிந்திருந்து, அதன்படி யாழ்வதற்கு வந்து வசூக்கும், இத்தனையேயே மூது சமயத்தில் முன்னினார்கள் காந்திய ஆயிரம்மக்கள் கான மறைக்களிருக்கின்றன. அவ்வாறு மனம் புதுவிளை மனக்கபோன்றை இடமிருக்க தநுமிழுவன்.

வெதங்களோடு சீரப்படுத்தி வருத்தி கிடையாத்தார் வியாபாரங்கள் என்று கருவார்கள், இவ்வாறு காட்டில் தவம் செய்யுமொன்றினாலும், அப்பொழுது ஒரு புழு மிகுந்து தங்கப்பட்டால் மனாந்து வர்த்தி. அது வேறுவியாகவுக்கூட மன தும் அவர் குங்களுக்க் கொடுமை விடக்கிறும் என்று பயந்து அவனு அவர்களை வேறு வழியில் திருப்பிப் போகு, தொட்டுக்கியது.

இதுக்கள்ட வியாபாரங்கள் "புதுவிலை, துள்பற்றியிருக்க காரணம்" என்று நிதிப்படியிட்டு உடனடியாக மார்க்கெட்டிலோல் என்று நினைவிடப்பட்டு இதைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று அந்தாணத்தில் நிகழ்த்தியது.

கருங்கி ஒடுக்கின்றாய், நான் உண்ணக் கால்வரிடம் செய்யுமாட்டேன். இங்கே வா," எனப் புதுவிடம் கூறினார்.

அதைக் கேட்ட படு அவர்குகே வந்து வரவாக, "ஜூபா, சிறிய உடல் பெரிய ஒருக்குப் பயப்படுவது வழைம். இந்தப் பூங்குடல் என்களாலும் நுனிபங்கும் நாலும் அது இன்னுயிருக்க வேண்டுமென்றே எல்லோரும் விரும்புவதின்றால், திந்த உடல் ஏத்தன்னுடோயோ போட்டாலில் வயாக்கப்படுத்தாலும் அவர்கள் உண்மையிறுந்தாமல் இத்தகைய உடல் வேண்டா போன்று எவ்வும் எவ்வளவுநான்தல்லோ. அப்படிப்பட்ட எவ்வளவுமிருந்து, நான் நாலும் தீவிரவுடையுள்ள பாதுகாக்க வேணு பக்கநிதியும் நினைவு என்று படிவளித்தது.

இதைக் கேட்ட தீநாள் பார்க்கிட்டுக்கொள். "புதுவிலை, நீ ஏன் அந்தவெள்ளு பேசுவதுமேயோ என்க பத்திரிகைகளை மிகவும் மாறிவிடுவதற்கு. அது ஜால், இல்லோவு எந்தப்பெரிய ஜந்து வாழும் உள்கு இலை புதின்படாத வழுதாங்கிறேன்" என்று முன்விட பூர்விற்கு நிரமனித்தாரா.

அதைக்கீட்டட படு "கவாரி, சிறு உடல்கடைய நான் கொம்பா முன்வருடவில் குப்பிப்பு உக்கிளைஞ்சு சிறிதும் உணர்வாகள் போக்கு கிருப்பது முன்வருடங்களுக்க் கூறியிட வேண்டும் என்பதைக் கொண்டு நினைவிடத்தாடக்கம் குடும்பதால், முன்னாலுபவிட்டும் கேட்க டிருப்பால் அனுபவமால் கேள்வ நடவடிக்கை என்று நினைவுத்திரை.

ஏகம் அதூபவிப்பது போல இந்த வார்த்தைகள் கீழ்க்கண்டுதொல்லாமல் உள்ளமை வில் எழுவுமில்லை. கூவெங்குவுமில்லைத் தெவாரம் எலும்புபக்கடித்து நாப் மகிழ்வை போன்றுதான் இல்லை என்று கூறியது.

விபாரமுறைத்து படியுள்ள மீது பரிசோந்து “பூர்வை, இந்தப் பிரபுபை ஒடுக்குமளவிற்கு முன் ஜனமிடுவில் என்ன சேப்தாய்?” என்று கேட்டார்.

“ஐயனே, நான் ஒரு படிபாக்கி, எனக் முன் ஜேன்மத்தில்குத்தீஷ் போப் பாக்கி, போன்ற மது, காமம் துமிய அனாதது” பாராங்கானாயார் சேப்தீஷ் சொடிபவர்களுடனேயே உறவு கோள் டிருக்தீஷ். ஸ்ரீமத்துவங்கோபே சிவங்கூத்து வக். அப்படிப் பூர்த்தும் என்னைப் பெற்ற தூப்பாவு நான் பிரசூதம் மத்திக்கேன். அவரை வணங்கப் போற்றி வந்தீஷ். அதற்கு ஆசிரியாக்கம், மத்துமிக்கிடப் பெற்றிருத்தீஷ். ஒருநாள் கா’புவரிபிள் பேரினி பெற்ற பேரின்டுனைப் பாந்தி தீஷ். அவனார் வார்த்தீஷ். அவனின் வார்த்தீஷ். வினால் மல்வழிமதுக் கிரும்பி சிலஞ்சாட்டீஷ் வாந்தது, மர்யாதாந்தீஷ் சுதிக்காலம் அழற்றிவிடுகிறது. பக்கை புதிவாகப் பிறந்தீஷ். தானியமும் பீரநீ ஸ்ரீவாஸ் போர்த்தி வழிபட்ட கார்ணதூல்

கார்ணம் பிரம்மதான் அதாவது, இவனாவங்களீஷ், ரூஸ்ராயகச் சேப்யப்பட்ட பணியின் குமை மனம் தூப்புமையடைகின்றது.

பணிபிள் சிராமம் பக்கி மேம்புவியால்சிருக்கும்பீரநார் சமத்துவ நிலையில் இருந்ததல் என்பதே சாத்துவ குனாத்தின் அனாயாஸாகும்.

மும்பிக்கை இழந்து ஒள்ளுமே செய்யாமல் வெறும்பேசு உட்காராந்திருப்பதால் ஒரு பாராந்தீஷ். அதை ஒரு ஒரு முன்வையும் ஏற்ற வாது.

அடுத்ததுடுத்த தோல்விக்கால் அதைரியம் அடைப்பூவிடக்காரது, கரீர ஸ்ரீநாராய் பாராயும் நாடை பயின்றுகிறோம்.

நாதத்துவ வெங்குவுமித வெங்கு என்று யாக் காலங்களிற்குள்.

சிவபூராணம் அதன்சாரம்

சென்னி அ. ஒன்றாசா அவர்களி

சிவபூராணம், தீருவாசகத்தில் ஒரு பாடல். இதனை மாணிக்கவாரகார் பாடியுள்ளார். தீருவாசகத்தில் உள்ள பா ஸ்களில் மிகவும் பேரிய பா ஸ்களில் சிவபூராணம் உள்ளு.

இன்று அநேக பாடசாலையாளர்கள் வெள்ளிக்கிழமை ஆராதங்களில் சிவபூராணம் யொல்லார்க் கோருக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அநேகக்குக்குச் “சிவபூராணம்” என்பது ஒரு தீருவாசகம் என்பதே தெரிவது ஆலைல். அப்பழியிருக்கும் போது அதன் அரிசலை எளக்கம் பற்றிவெள்ளாம் நம்பிற் பாரா ஏந்தி பகுக்கிடபாரு “சிவபூராணத்தின்” இறுந்தில் ஒரு வரி “சொல்லியா அடியன் பொருஞ்சு எர்ந்து சொல்லுவார் சேல்வர் சிவபூர், நில்” என்று வந்திருக்கது. அதாயது சிவபூராணத்தின் பொருளை “என்றால் சொல்லுவார்கள் சிவபூரத்தின்றை சேல்வர் என்பது இதுவே குறுத்து.

திருச்சிப்பும்பொர்:

தோல்லை யிழும்பிறவிச் சூழுங் தலைநீக்கி
அல்லலைத் தான்சு, மாக்கியநே - பொல்லை
மருவா செந்பள்க்குத் தொழுவர் எங்கோள்
தருவாச கமேஜியுங் தீந்தி,
நீஷ்சிற்றும்பங்க

உரை:-

தீருவாசகமேன்றும் செந்தமல்ல
செழுத்தேன், தொன்று தொட்டுவநூர்
ஆருபிரிகளில் என்னயைல்லார் பிறவிப்
பெருங்கட்டினை நீக்கி, அவ்வியிருகளின்

சிவபூராணத்தை ஆராதாகர் பொருகளின் பொருளை பிறிந்து பொல்லை கோள்களில் மிக இலாதுவாகக் கூடுத்துக்கள் புலப்படும். அநேகமாகச் சொல்பாட்டாலை களிற் கல்விப்பிலூர் மாணவர்கள் கூருக்கும் ‘ஸ்வாராணம்’ யெப்பாட்டாகவே இருக்கும். ஒன்றால் அதன் பொருள் தான் நேரியது இல்லை. சிவபூராணம் சிவனையாக்கியிப் பழைய சிதமாகும். இப்பகுதியிலே கடவுள் வாட்டது. அவையாக்கம், நியாயம், திபானம் சொர்வதால் வழும்பின் இவைகள் கூறப்பட்டிருள்ளன.

சிவபூராணத்தின் நூலின் சிறப்புப் பகுதிகளிலுள்ள “ஸ்வாராணத்தின் பிறும்பூவி”... என்று தொட்டுக்கு நேரியைவேன்றா. இது பற்றி இன்று நம்பிற் பலருக்குத் தெரிவது இல்லை. மோவிளில் குருக்கள் தீருவாசகம் பார்ச் சொல்லும் போது அழிகள் “கூல்லையிரும் பிறவி” என்று பாருவிட்டு திருக்கின்றனர். இது உறைநாளது அதும்

உட்சிரலத்தை அறநகர் திருவடிப் பேராக்கிய பேரின்பார் பெருவழகங்களை ஆக்கக்யருளியகு. இதனைத் திருநாதாவுர் பிறந்த மணி மொழிப் பெருமானார் பாடியநூளிடுவிடார்.

இந்துக் கல்லூரிக்கூடத்திலிருந்து வருங்காடு ம் அரிசனத் துறைமுன்.

ஸ்ரீவைஷ்வராணம்

அரிசுக்கிற்றுப்பலம்

நமச்சிநாப வாவழுக் காதன்றாள் வாழுக்:
 இமைப்பொருதும் என்னெடுக்கி நீங்காதாள் சுவாமிவாழுக
 கோகமி மூன்ற் கூடுவெற்றை நாள்வாழுக்
 அழயம் ஆக்நி நன்னிப்பான் தாள்வாழுக.
 ஏகன் அநேகன் இவாளாள் அழவாழுக
 வேகம் யெறுத்தாள் வேந்துவடி வெள்க!
 பிறப்புக்கும் பிஞ்ஞமங்கள் பெய்கழல்முன் வெள்க!
 பழந்தாங்கலும் கேபியாங்கள் புச்சியாகான் வெள்க!
 கரங்குவிவார் உள்மய் மூங் கோள்கழல்முன் வெள்க!
 சிரங்குவிவார் ஓங்களிக்குத் தீரோன் கால் வெல்க!

உறவு:

'நாவிலைய' எனும் நற்றுமிழுமணை வாழுக. தமரிவாய எணும் போய்க்கார வை பலன் சிலாப்பிருமான்து திருப்பாறை கள் வாழுக! குவர்ணிவையப் பொருத்தாக்கிய பாத்திரை எனதானும் அழியென் பேஞ்ச சந் தாமரையையும்பீர் நின்காதுவன் பாது நாடுக! தீருப்பெருந்துறையில் அடியேலன் வரியீரு அப்போவை சூருங்கி பின்னாது பாதங்கள் வாழுக! அழைப் போவுஞ்செலையும் நெறங்கி விரவிலின்று திருவுதுள் புரவான் பாதங்கள் வாழுக! ஒப்பில்லாத முழுமுதலாயும் உயிர் கஞ்சடன் உடைமையாகிய உலகுடலும் ஹோங்கிப் பல்லையும் விளங்கும் திருக்குள் திருக்குளன் திருவழி வாழுக! நெறிகடந்து சேல்லும்

பாத்தாத கடக்கி நல்லைர்ப்பு சேல்லுதற் பொருட்டு கடக்கி அடியேகளை அடுவை ரூஸ்ய வேந்துவன் தீருவடிகள் வாழுக! உயிரிகளின் பிறப்பிலை ஆசுந்து இருக்கும் மரத்துவிலை குறுத்துநாயும் பிஞ்ஞமுனு ஏன்னால் திருச்சரங்களினால் யொட்டா சிலாப்பிருமான்வை ஆண்களை ஏட்ட மாளமாகிய காலுள்ளிந்த திருவழி சிறக்க! அவ்விள்ளாத வள்ளுவந்துறைய புதந்தாங்கு எட்டாத்தாங்கியப் பாலில் கேள்ள வெள்போல் மாலையுள்ளா சேபோகாதுவு பூப்போன்ற பாதர் சிறக்க! அயக்காரித் தொழுகீரார் உடலைப் பாசிபூர் தலையை துடைய பாதுமலைக்க! தன்வேல் யொப்பு கும் பெரியாடியார்களைச் சிறக்கச் செய்யும் சீரான் நிபுணாடி சிறக்க!

'கான் அடி போற்றி எந்தத கடி போற்றி
 கீதுசங் அடி போற்றி சிவன் போற்றி கொற்றி
 நேயத்தே நின்ற நியல் அடி போற்றி
 மாயப்பிரபா அருக்கும் மாண்ண அடி போற்றி
 சீரா பேந்துவை மூம் சீவன் அடி போற்றி
 அருங்க ஜின்காம் அருந்தும் மலை போற்றி'

உயர்ந்தமாறான தனக்குச் சொந்தம் என நிலைமையைவன் நூலாகி.

சிவன் அவன் எக் சிந்ததையுள் இன்றை தடுவான்
அவன் அறுவாலீஸ் அவன் தாள் வயாக்கி
சிறைக் கெழிச் சிவபூரணம் நாவாக
முந்தை விளைமுழுவும் ஒப் படையாக்கபான்...”

உரை:-

சனங்கு திருவடிக்கு, வானக்கம்.
எம் நாவாக்கின் திருவடிக்கு வணக்கம்.
ஒன் வழிவின்றும்கூட வணக்கம். சிவனின்
சுவந்த சிலுவைக்கு வணக்கம். மேய்வன்
பகு அள்பின்கூட விளங்கும் தோன்றும்
மாசுப்பு பொரான் மலருடிக்கு வணக்கம்.
வந்தான், போட் ஓள்ளவுயரிட்டு இட
மான் இழு மக்கட்பியினை! வேடு ஒ^{டி}
அழுக்கும் கருவமை திருவடிக்கு, வானக்
கம். வாழு நிரம்பிய பேருந்துவருபவில்

“கன் நூற்றாண்தன் முயுணைக் கண் காடு வந்தேயெனி
என்றும்கூடு எட்டா எறில் ஏழ காடுக் கிழறுக்கு
வின் நவையூது மன் நிவார்து மிக்காய் விளங்குதலியை;
என் இஷாகு எல்லை இன்னாதாலே நின் பேருந்து
பொன்ன விவையீன் புகழுமாறு ஒன்று காடிப்பார்
புல் ஆயிப் புடாயிப் புருஷாய் யாம் ஆசிப்
பால் விருகம் ஆசிப் பறுவையாயிப் பாடபு ஆசிக்
காலையும் மஜிதாய்ப் பேயாயிக் காஞ்சிகளாம்
வன் கார்வி ஆசி முனியையுந் தேவராய்க்
ரெவேங்க நின்ற இத்தாவர் ரங்கமத்துன்
வள்ளாப் பிரபும் பிறந்து இளைத்தெலி மெடுதுமான...”

உரை:-

ஏற்பிக் காண்றுவடைய சிவபேரு
மான் நன்கு ஒருட் கண்காட்ட அவன்
திருக்கு வந்து அனாந்து ந்தெனிற்கும்
எட்டாத எழுக்கீச் போந்துகிபா திருவடிக்
கவன சிளங்க வின், மன் அளவும்
நிறைந்து இவற்றிற்கு அப்பாலும் நிறைந்து
கவனே, புலப்பட்டுத் தோன்றும் ஒன்றை

எழுத்துநீரிப் பூம் தேவைது திருவடிக்கு
வணக்கம். முயுந்தூம் இருந்து பேரின்பது
தைத் தூக்கி மலையைப் பிளங்குவலும்கூட
வணக்கம். சிவவாயிப் பூம் அவன் என் சிந்தா
யுள்ளே புதுந்தான். அமையால் நியது
வைபா திருவந்திரிவால் அவதுணை ப
தூநளாலே அவன் ஒருப்பாதங்களை
வணங்கி உள்ளம் மக்கி அவைதூர் பிரா
நாத்தை முன்றுமௌடாள அாந்தினை முடிவு
யும் தோற்றுப்பும் பான் சோலூவிசீன்.

வினையே! என்னிட்டை அனாவ கபந்து
நூல்பு இன்பி விஸ்தலனே! நாங்கு பொரும்
புகழியெனத் தீவ்வைபோனாக்கிய நான்
புகந்துநாக்கும் வழிதெரியாதவைகள்
இந்தமின்றுதே! புண்டுக்காக், புடுக்க
ஏக், பஸ்ரிமுரங்களாக், பல மிழுகாக்
களாக், பல்வகைப் புதுவைகளாகவும்,
பாம்புகளாகியும், சுல்லாகவும் மன்றத்

ஆந்தமநாவாந்த்தினாந்த்துவி மனம் நிறைந்தை அவன் பால்.

களைக்கும், பேய்களாகவும் பூதக்கூட்டங் களைக்கும், வளரிச் சூக்காக்கலும் முனிவிராக்கலும் ஓரூராகவும் பட்டைக்கப்பட்டு அசையாப் பொருஞ்சும் அன்றார்

போருஞ்சாகிய இவற்றில் எம் பெருமானே! மான் என்பதை பின்கிளியூட் பிறந்து இணைப்பட்டந்தேன்.

“தீர்ப்பா என் உள்ளத்துவம் ஓங்கார மூர்தி இன்றே மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள் ஒய்யா என் ஒங்கி ஆழஷ்ட அகங்க நூல்வியலே வெய்ப்பாப் தணியெப் திராவாகாகால் என்னா போர் ஆயின் எல்லாம் போய் நாகல் வந்தநூல் மேற்குஞ்சாலம் ஆத் ரீவிர்க்கிண்டு பெய்க் கட்டு எஞ்சுஞ்சாலம் இல்லப்போல் இப்பைப் பெருமானே! ஆஞ்சுஞ்சாலம் நன்னை அகஸ்விக்கும் நல்லறிலே சூக்கார் அளவு இயறி இல்லாம் அலைந்து உலரும் ஆம்ருவாம் காப்பாய் அறிப்பார் அருள்தநாராவா....”

உணர்வு-

யான்! ஸ்ரீக்குந் போற்பட்டு என் உள்ளத்துவமுள்ளே ‘ஒம்’ எதும் பிரஜாவ உற்றுவாய் தீங்கு வெய்யாகே மாரப்பற விடே! ஏது ஆயிரவளே? வேதங்கள் எல்லாம் ‘ஓம்’ என்று அமைக்கும் நூல்வில் உயர்ந்துவனே! சீடு ஆடுத்தா இநுப்பவளே? இவற்குறைஷ் யூனியிவ வளாக்கலும் இருப்பவளே வெம்மா வையலேன் குளிர்ச்சீப்புண்டியவளே வேஷ்வ வோ வோவ் உள் விளங்கும் தூடியானே! போப்பான நூல்கூரும் மோல்

லும் சேப்பும் எல்லாம் ஓய்ய நாகக் குறுவடிவில் வந்து அருளி சேய்து உள்ளமையறிவாகி ஒன் பிறமுக்கிண்ற வட்டமை ஓயியே! எநு அந்தும் இல்லாத அடியெலுக்கு இன் நீதை அநுளிய கூட மானே! அறியாவையை நீதும் அற்வாய் தீருப்பானே! ஆக்கா! சிதுவும் ஒடு கால வண்யெல் நிவாரும் முடிவும் இல்லாத வளே எல்லா உடக்கங்களைப் பீட்டு பாய். காப்பாய். அழிப்பாய் மூடிவில் உயிரிக்கு அருள்ளாயும் தருவாய்.

(தொடரும்..)

எல்லா மதங்களுக்கும் கடவுள் மூலாதாராக விளங்குவிற்கா.

சத்தியப்பே கா வூன். மாமம். கோபம். பேராசை. ஆண்ணர் ஆயிராந்திரியிருந்து வட்டுப்படி இருப்பவர்களுக்கு கடவுள் விக்கும் சம்பந்திவிருக்கல்லூரா.

எவ்வளாக்குவன் மூடியநிச்சனத்திற்காக ஏஞ்சுகிறானோ, அவனிடம் மட்டும்தான் கடவுள் நான்னைக் காட்டிக்கொள்ளயா. நேரவே- கூட்டத்தல் என்ற பிரச்சனங்கள் கடவுள்.

உடல்மையிலோசிப் பூங்கும்கு அவற்றைப் பேதவை சிருந்தால், சு : வோ அவறுக்கு அளர் விடைப்பார்.

கார வெள்ளாவு மன தீதான் பாணைக்கு அநோ மா விள்ளுவா.

2005ஆம் ஆண்டு உற்சவம் (05.08.2005) தொகைம்**நிதியிய அன்றையபள்ளிக்கு உதவியாகிறதோ வீரம்**

சௌல்லப்பா வினாவிலிங்கம் நுட்பம்	மாணவி	1000. 00
11. தீங்குமரன்	ஆசக்களை	1000. 00
க. ரபேஷன் டிப்பாலேஸ்	மேலாகம்	500. 00
க. கன்ஸரஸ்ராத்தி	இலங்கைக்காங்கி	3000. 00
திரு இராதைஸ்ரீமாண	பஞ்சத் தத்துவம்	1000. 00
A.V. முருகையா	அப்பாஷ்சியேல்பா	200 டொலி
திருமதி வெள்ளையா பழாச செட்டித்தெரு	நாட்பொண்டம்	5000. 00
ஏ. சக்திநாதன்	கெட்டும்ப	5000. 00
முத்துமத்துவன் குடும்பம் வீரபத்திரகைவிலடி	கார்ட்டிமத்தி	5000. 00
பா. திந்திரசேகரன்	லக்ஷ்ண	2000. 00
நுழை இராசமா செல்லமுத்து குடும்பம்	மினிநோக்கி	3000. 00
சேந்வி S. பீரங்குமரபுரி மாந்பவாணி நாத் உத்தியோகத்துவர்	1000. 00	
பா. வாசிக்கந்திரா	பெருவன்ன மாண்து	2000. 00
S. வையாபார்	போலிட்டி (ஈண்டா)	பூர்வ அரிசி
ஒ. சுவாத்துங்	நம்பிடி டி.	3000. 00
கந்தசாமி விவேகானந்தன் துணைவைமத்து கார்வெட்டி பிழைத் துரிசி	1000. 00	
P. பிரமணதீன் மூலம் முழுகேள்க்குவாம் அழியாக்கன்	.	20,800. 00
Dr.M. முருகூஷ்ணாஜா	பெஷக்ரியா	1000. 00
துவினி மகாதீவனி	அபோர்க்கா	5000. 00
க. இராமயன்	சிறுப்படி	1000. 00
முநையி பா. இராத்நீன்ஸோகி கந்தரவேந்தி வைலினி. பஞ்சத் துவே	3000. 00	
காசக்பிரட்டைம் வல்லி பார்	காசமே முறை	5000. 00
துமதான் அபிநைன் பிரதிநிதொட்டம்	கருவெட்டிமத்து	2500. 00
கம்பியூ தும்வான்	நுட்டின்மீலர்	பூர்வ அரிசி
பிழுமதி சுதாவேந்தி விவைன	கோட்டும்ப	1000. 00
தி. தவபாக்தியராஜா	உங்களேவி	2மூன்து அரிசி
ப. மஹித்துமாரி	முடிடக்காடி	2000. 00
இ. அாத்துரை	வசாவினான்	3000. 00
K. சோமகந்தரம்	கவடி	3000. 00
நிதிரஸ் குளைஷா	ப்ராஸ்ஸ	5000. 00

நகரிய அரசு பண நிறுவன் திறநாலூற்க்கு அமுலையாகிவிட்டார்.

பாக்துவி மார் 2006

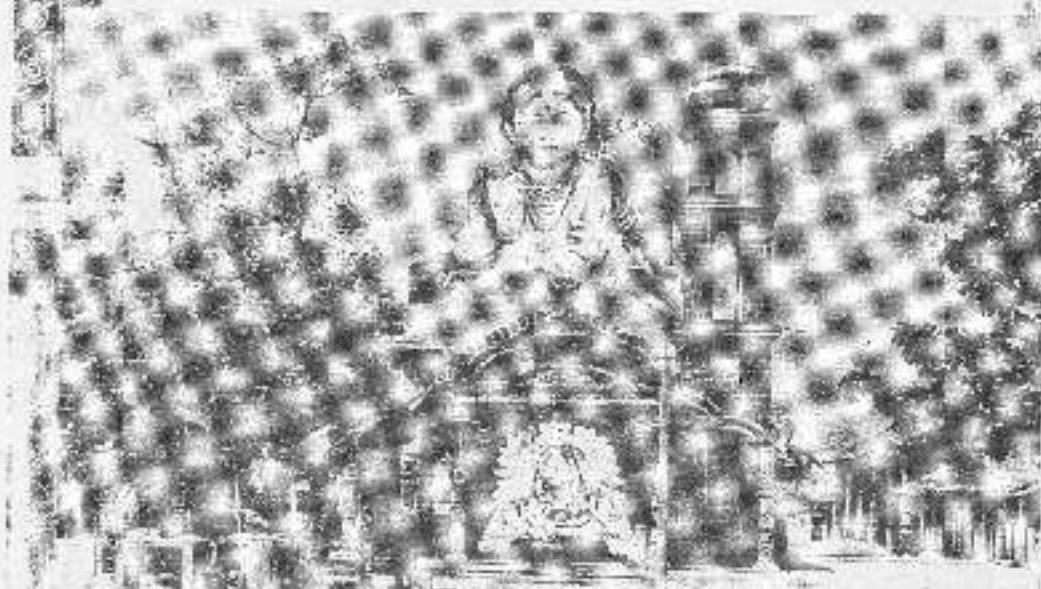
தொகைக்கூடு

M.P முநுகநான் (மல்லை கார)	பழவத்தை வல்லவெட்டித்துறை	10,000. 00
Dr.சே. சௌகாரி	நோன்டெயாவாறு (ஒ டிப்பிட்டு)	5000. 00
அ. நாகபெருத்தினாம் தினைவாக குகள்ஸ்ருதியோ பந்துக்கூறை		5000. 00
கி. குழந்தைவடிவேலு	கைதுடி 1முடை அரிசி ஒருப்பட்டி டாப்டி	
க. செல்வராஜா	கார்டீஸ்டி	1100. 00
மு. தூஷனோல்	கழிப்பும் மேற்கு	10,000. 00
திருமதி நேசயனி அழிரியை	கனா ட	12,750. 00
இ. விக்ரீன்ஸ்லராஹாத்தி (A.O)	பந்துத்திற்கூறுடி	1000. 00
பொ. சந்திரமீன் ஓன் டெட் எஸ்ரங்கி விதி, பாறை வாணிமாப்பாடு		3000. 00
Dr. R. பாக்சியநாதன்	திருநெல்வேலி	1000. 00
T. தியாகவின்கம் (S.V.M)	யாழ்ப்பாணம்	1முடை அரிசி
ஸி நந்தயா நல்கமாடம்	யாழ்ப்பாணம்	2000. 00
சி. அந்திரவின்கம் J.P பத்வானர்	அச்சுவேலி 1முடை அரிசி	500. 00
அ. விநாபகருந்தநி ராமாபை	கார்ஜவாப் மத்தி	1000. 00
கலைச்சிக்கன் டதுராம் பந்துகிண்ண	அச்சுவேலி	1000. 00
கந்தகூணி குடும்பம்	பத்துமேல்	1000. 00
அம்பலவாணி கந்தசாமி	கோபாம்ப	1முடை அரிசி யாக்கார்
ம. பகபுரி ஆத்தியாடி	பந்துதித்துறை	1000. 00
ப. தினதூயாளி	நல்லூர்	5000. 00
ஸி திராஸ்சந்திரன் நாதன் எஸ்ரீராம்	இறைவில்	1முடை அரிசி
S.V.M. முலம் ஓ. அன்பா	யாழ்ப்பாணம்	5784. 00
ஓசல்வி க. பிராஞ்சநாபக் தாதி உதிவிராகத்தி பாழ்ப்பாணம்	2000. 00	
வாக்கன் இறைவில்ரோட்	மாவிப்பாம் (பாரிசு)	1000. 00
சனி கந்தையா	மூனாப் 1முடை அரிசி	2000. 00
மா. உ. தாழுமா	ஆளுவெட்டி 2முடை அரிசி	500. 00
அ. விட்ளேஷ்வரன்	கல்விப்பங்கடி	2000. 00
நிதியானந்தன் சிரி தாங்	கன்டி	1000. 00
ஓசல்வையை கார்ஜவாகருன் ஹாட்டன்	வண்டன்	1000. 00
வைலாயநாதன்	மின்சாலில்	பட்டி அப்ப
சப்பிரமணிப்பார் தியாகவின்கம்	1முடை அரிசி	
திராஸ்யா உத்தியாமினி	பந்துரா கிழக்கு	2000. 00
ச. நிதியானந்த	காரைநகி	5000. 00
மா. முத்துக்குமாரு	நிலப்பூஷல்வேலி	2முடை அரிசி
வசந்தநாகபுசனி அம்மல்துவையும்	ஏழாலை 1முடைஅரிசி முட்டி பந்பு தேங்காய்	
சு. யோகராமா புதுவராய்கோவ்ஸி உத்தியார் பொருட்கள்வகையில்	20,000. 00	
	(நொட்டும்..	

மற்சியாழக்கு நல்கன்காம் வித்தாகிறது.

卷之三

- 5 -

விடக் கூது தெரிந்துவரை
ஏற்கிச்சுகலாம்புவைப் போன்று எந்
நிதயங்களை இல்லை என்பதை பக்திப்படி
நடியாடுக் கொண்டவர்கள் போன்று என்க
மும் இல்லை. என்றே என்னது
போன்றுகிறது தீநே போன்று எந்தே
ஏற்கானம் முழுமேஹாபிக்கள் மீது
தனது விடுவாசங்களை நிறைவேகமாக
வரும்பட அனுமதி நன்று அடிப்படைக்
உக்காக்கிரோப்பத்தைகள்.

1986, 1987 கால்பாகந்திகளில்
முதல் பேரவையின் ஆஸ்பாராமலில் ஏற்ற
T.L. அமெபாவிடு முனைத் தொடர்வீது
1987ஆம் ஆண்டு சந்திரபாலை திட்ட
பூசைக்கும் முறைக்குத் தலைப்
பட்டு இருந்து சந்திரபாலை தேட்டும்
மேற்கொண்டிருக்கிற முழுப்புக்கிரகால்
காலத்திலிருப்பு 15 ஆண்டு தேவை
மெலில் எழுதினாக்கு அழைப் போக
கூட சொல்வதையும் கண படிக்கிறோ

நூல்களில் தாழ்வும் போட்டுப்போக வேண்டும்.

நிலையற்பட்டது இதனைத் தாங்கள் கோவில் முழுமாற் முழுமேவகஸ்யாம்கள் மீண்டும் சந்திரியானுக்கு நீதியீட்டுக்கள் ஆரம்பித்து ஆஸாம் இவைகளில் அழுபுதனைக்கும் இவை ஏற்படும்பொரு தாழும் அன்றை அந்தாவதை நிறுத்தி கொள்ள சொன்னார்கள்.

அழுபுதுமலை மீண்டும் வட மராட்சிப் பகுதியில் குறுக்கினால் ஏற்பாடு ஆரம்பிக்கப்பட்டு வருகிற அமையந்தை புறையைப்படு செய்வதிலும் பெதாட்டின்து கும்பாடிகேடுகள் என்னவைப்போடும் வடபெயர்களை நடாட்டுவதைத் தூம்பும் மூடிருக்காகச் சொன்றார்கள் அவைகளையையும் ஒருங்கிணைப்பதற்கு கார்யாக்காததானாக விளைக்கின்றன முழுமேகா வாய்மிகளே அவர்கள். அந்தாடன் மன்றவைப்பேருகள் நன்றாக சென்று 45 மாதங்கள் அபிவிஷக்தி முடிவு விடுமுடிக் கணமுகாங்க்களைப் படித்து போகின்றாலோயையில் சாப்பிடும்பொரு மைன்மீயங்களை எங்கும் இல்லாதவானால் சிறப்பாக நூற்று முடிப்பதற்கு சிய ஒருங்குக்கூடாயும் அடிப்பாகள் மூலம் போகின்றார்கள்.

இவ்வாறு மிகவும் விருப்பாக மீண்டும் நிதியிப்புவரைகள் வூராப்பிக்கா பட்டது தொடராக வைத் தந்த வாங்கா பிரேரங்கள் ஸ்ரீ சேல்வரசந்திரமுகுநக்கன் ஜூப்பதைத் தங்களினிடாது வாய்ப்பொறுப்பு மல் வருகின்ற அங்காவின் நிதிநீரத்தில் கோவில்காட்டப்பட்டு வருகிறது. 2006ஆம் ஆண்டு பங்குலியையும் 21ம் நிதித் தேர்தல் படி வாய்மிகேஷன் இரும் போய்கின்றது. அதே போக்கு முழுகே கவாரிகள் மீண்டும் கூடுதலாக கூடுதலாக வருகிறது கூறுமாற் குறுப்புகளைக் கொண்டு வருகிறது.

திரும் சீதாவேயாறும் தென்றும் நிக்கிள் இல் மீண்டும் வருகின்ற தத்தக்கது.

முருகேசுக்காய்மீன் ராஞ்ச அந்திரி யாகது திருவாருணக்குப் பாத்தரமானது மட்டுமல்லது ஏராளம் அடிப்பாக்காதும் சுந்தரியாகது அழியவார்காக அழுபுது பெரும்பியார்கள். ஆவ்வாறு அழுபுது உத்தக்கிற பொடுது சந்திதபான் தொடராய் அவர் அழுபவில்லை, அங்கு அது மௌனகாநும் ஏராளமாதும். இவ்வாறாக முருகேசுக்காய்மீன் கூடும்பத்தின் அடிப்பாக்களை நூலாக்கட்டின் 1998, 1999 ஆம் ஆண்டு வேறு வாயு வாய்மீன்மீன்களைக் காட்டிக் கால் குறிப்பிடுவதோம். தற்காலியத்தை வாலாக்குவதோ முறையில் நிதிநீரத்தை வர வெற்றுவான் பற்றியாதன் அவர்கள் தொடராய் ஒரு நிதிநீரத்தைக் கொடுத்து அவர்கள் அந்தாடன் ஒரு நிதிநீரத்தைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். இதுவை அல்லாது கொடுத்து வருகிறார்கள் அவர்கள் மீண்டும் கொடுத்து வருகிறார்கள். இதுவை அல்லாது கொடுத்து வருகிறார்கள் அவர்கள் நிதிநீரத்தைக் கொடுத்து வருகிறார்கள். அந்த சந்தூர்க்குமில் நாதாங்கையிலித்துவாய்த் தடியாகவுக்கொண்டு அவர் கலாம் முருகேசுக்காய்மீன் மீண்டும் அவையை அவைகார வங்காவின் அழுபுது அந்தாடன் பிள்ளைப் பெற்றுக்கொண்டு வர்கள்.

அதைப் பற்றிப்பதற்கில் பற்றியாதன் அவர்கள் கல்காவாமாக தாக்காக வேற்காலம் ஏற்படுத்துக்கொண்டு வர்கள் அந்த

விடயத்தைப் பற்றியும் கணமிகளிடம் மூன்றில்து அதைப் பதாவது நிவாரணம் பேற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று முடிவு செய்து நன்றாக கவலையை முருகேர ரவுமிகளிடம் வேளிச் சுதந்தினங்கள், நாதஸ்வர வித்துவான்தை வல்துகையில் உள்ள விரல் ஏற்று நீண்டகாலங்காக வேதங்களைக் கொடுத்துவந்துள்ளது சிவநாட மாகாக நாந்தவிரில்க் கேதங்கள் தாங்க முடிவாறாவதுக்கு அழிகிட்டிருந்த அலோ வேள்ள ஒரு அவர்து நாதஸ்வர தொழி ஒக்ரும் பாசிக்கை ஏற்படுத்த விடுமே என்பதே நவராம் மனக்கு வைதாக இருந்தது.

நாதஸ்வரவித்துவான் பழமநாத வாது மனக்கு குறையைத் தெரிந்து கொண்ட முடிகேக்கங்காம் மன் கிது நாதஸ்வரவித்துவான் பத்மநாதவாத கணக்கேசுவங்கள் குந்தகும்ஹத ஏற்படுத்துவதாக அமையுவதிடும் என்பதை யும் ஓளநாடு கோள்டாகள் ம் சுந்திதியாகவும் மனம் உருகி வருப்பு அவள் சுக்குக்கு அக்கு அபுள் ரிவான் எக்குத்திய முடிகேக்கங்காமில் அளநாக்கு அழித்து வாந்ததைகளையும் கூடி ஆசிரிவாதம் பொய்க்கு அனுப்பிவைத்தார்கள்.

முடிகேக்கங்காமில் கூறிப்பிட்டது விராஞ்சு சிவநாட களின்பின் நாதஸ்வர வித்துவான் பத்மநாதம் அளர்கள் கவயிகளிடம் வந்து நாவாக விரலீடு ஓள்ள கவலீனம் முற்றாகம் தண்டாட்டம் யூ விட்டதை சிகிவும் மக்ஸிசிடிடும் தெரி வித்தார்கள் அத்தட்டன் நாக்கு குருப்பினாக கூறினிட்டேன் ஆகந்தால் உந்தித்து வருவதாக வேறு ஒரு நாதஸ்வரக்கீர்மாலை பிள்ளை சிழுங்கு செய்த முருகேக்கங்காமிகள் சுந்திதியில் நடைபெற இருக்கும் அந்த

கேவல்டாகள் அழுந்த முருகேக்க கவயிகள் “ந் சுந்தித்த பாலை வழிப்படாம் ஜாரும் உகைத் தாங்குபிரிந்துவள்ளார் இநில் சுந்திதியானும்பூ, வைதாச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் எழுமஹா முடியும் இது சுந்திதியானுக்குச் சுளக்கும் நீளாதூட்டப்பா” என்கூறி அவாங்க்கு ஆபிகார் அனுப்பிவைத்தார்கள்.

இக்குது சீலகாலத்தின்பீட்டுப் பாதித்தி ஆலயத்தில் ஒருமுறை மாநாடு வருகைசேரி தீட்டுப்பேறுவேண்டியதைவுப்படுத்து, அதுவை முருகேக்க கவயிகளே முன்விட்டு ஒருஷ்வரபூர்ணம் வேண்டும்தான் யிருந்தது. இந்துகியலேயில் சுந்திதியானுடைன் நோட்டியானவரும் சுப்பிசிமானுக்கு விடுப்பத்துடன் வழங்க நாதஸ்வரம்பூர்ணி சேய்யக்கூடியவரும் என்றங்கையில் நாதஸ்வரவித்துவான் பத்மநாதனுக்கீசு முன்துவிளை கொடுப்பதாக்கு முருகேக்கங்களின் முடிவுகெப்பதார்கள் முடிவு செய்தபடி பத்மநாதனை அனுபவிப்பாறுது அப்பு முருகேக்க கவயிக்கூங்கு பின்வருமான தனது முறை வெளிப்படுத்தார்கள். “நான் ஏற்காலே ஒரு காரோக்கந் வருவநாகம் கூறினிட்டேன் ஆகந்தால் உந்தித்து வருவதாக என்கூறி விட்டார்கள்.”

முருகேக்கங்கள் வழுமையான நாது புலவிரிஸ்தாப செவிப்படுத்தியதுடன் எவ்வித மனக்கீலையமின்றி பரவாயில்லை எனக்கூற அங்கிருந்து புறப்பட்டு கெள்ளு விட்டார்கள். தற்பிட்ட அந்த நகநிதிக்கு வேறு ஒரு நாதஸ்வரக்கீர்மாலை பிள்ளை சிழுங்கு செய்த முருகேக்கங்காமிகள் சுந்திதியில் நடைபெற இருக்கும் அந்த

அந்தக் குவைம் அதைக் கணார்ச்சியை கூறிக்கும்.

பியஷ்வி தோட்டான் ஏக்கையு அலுவல் களில் தன்னை முழுமொயாக சுப்பதே நக கோவங்குந்தர்கள்.

நாந்தியில் குடிபிட விழை நிகழ்வு இடம்பெறவதற்கு முதல்நாள் சுந்தர் எதிராகாத வளைகளில் நாதஸ்வர விட்டுவான் பத்மநாதன் அவர்கள் முருகீசு கலாமிகளிப் பந்து சேந்தரா மன் துக்கன் மனிடப்ரும்படியும் சுப்பிரியில் இடம்பெறவுள்ள நீந்த விழேட நிகழ்வில் நாதஸ்வரக்காச்சேரி சேப்பு தற்கு தகுக்கு ஒன்றுமதி வழங்குமாறும் மன்றார் மாக முருகீசு கலாமிகளில் கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அதாகும் முறைகே கலாமிகள் தனது புனரிப்பை வெளிப்படுத்தினார்கள். அத்துவுள் “நாதஸ்வர வந்தவற்று வரதி இல்லை என்று கூறி என்று அதன்போது நான் கீற்று ஒருவரை ஒழுங்கு செய்து விட்டேனே” என்று அடைத்தியாக எடுத்துக் கூறினார்கள் ஆக்காறும் உடுத்தியாறும்கூட, பூர்வப்பூர்வம் வாரிக்க விரும்புகின்ற ஒருவருக்கு நாக்கள் தனப்பாக இருக்காமா கீர்த்தி வெக்கவுடி நாதஸ்வரவிட்டுவான் பத்ம நாதன் அவர்களுக்கும் மனித்திப்பாவும் நாதஸ்வரம் விரிப்பதற்கு அந்த நிகழ்வில் இடம் கொங்கினார்கள்.

ஆம்! நாதஸ்வர விட்டுவான் பத்மநாதன் அவர்கள் சங்கதியில் கச்சேரி செப்பாதற்கு மறுபட்டி கோவங்குந்த, அவர்கள் இவுடு அவர்களிலே ஒருவர் தோன்றி ஸ்பஷ உதவ விருக்கவூன் இருக்கின்றா? என்கேட்டுள்ளார். அப்பொழுது தான் திருப்பத்தாங்கள் அவர்கள் நக ஏக விரல் நாந்தியாளின் திருவருள்ளால்

குணமடைக்க, பொழுது தான் சந்திர பாவளின் குபுவை என்றும் நான் அவற்றுக்கு எப்போன்றும் கொள்கிற செய்திகள் என்று சந்திர வேயைத்துல் உழுவி எடுத்துக் கொண்டு எதும் உணர்ந்து கொண்டார்கள். இவ்வாறு நிறு பத்மநாதன் அவர்கள் தனது பின்றைய உணர்ந்து கொண்டதனாலேயே ஒரு மனித்திப்பாவுத்துறை கேள்வும் சந்திரியாளது சந்திரானத்துல் நாதஸ்வரம் போய்வுற்று அணுமதி போய்வதனது தவறுக்கு ப்ராபச்சித்தமும் தேடுக மேல்பார்கள்.

தாம் தனது குழந்தைகள் மேல் அன்றைச் செலுத்துவதைப் போல சுந்திர முருகனும் தனது அடிபவர்களுக்கு அருளன் அளவில் வழங்கிக்கொண்டிருக்கின்றான். தானை உதாரணம் சேயவது என்றையும் தூமாத்திர்கள் பூர்வானதோ அதே போன்று தானையிப்போல அருளன் அறங்கும் சந்திரியாளன் உதாரணம் செய்வதையும் சந்திரியாள் ஏற்றுக்கொள்கூடினால்.

நாந்தியாளும் அவர்கள் செய்தையும் ஒத்தேரும் சந்திரியாளும் அருளன் அப்பால் செய்வானர்களாலும் அவளவுக்களையும் முருகீசு கவாமிகள் அனுபவத்தால் மாற்ற உணர்ந்து கொள்ள வர். அவர்களுறை பெரிதாக வெளிக் காட்டுவது, ஒன்றை ஆவோத்து ஒரு பில காட்டுவது, களைளோ அல்லது ஒரு புனரிப்பாளோ மீண்டும் இல்லை அப்பந்து பால் என்கப்படுத்த வழிப்படுத்துவதுண்டு. இதனை முறைகே உடையிகளில் மிக நேருக்கான அடியார்கள் நன்கு உணர்ந்துகின்றார்கள். இவ்வாறான ஒரு அழுகு முறையையே நாதஸ்வரவிட்டுவான்

பத்தாநாதன் அவர்கள் விடமயிரும் முந்தே கலாரிகள் கடைப்பிடித்ததுந் தார்கள் என்பதை மேற்படி நிகழ் வில்லைந்து சந்திரியங்களு அடிபாரங்கள் திங்கே உணர்ந்திருப்பார்கள் என நம் கிளிரோம். இப்கே திரு பந்துமிகுந்து

தாது தவணை ஏ வார்ந்ததனால் ஆறும் கால பிழைச்சித்தந்திரை அவையான பொருப் பூந்தெடு.

நல்லதை பொருப்பி ஈ, நல்ல தொசெய்கிளை, நல்லதைப் பேழேயோ, ஒம் முனுகா!

நூலாக கணவி ஏடி சுரியங்களு ஆச்சிரிய

“மாதாஜி வீங்கேவீவர் ஆஸா அடிக்கல் நாட்டு விழா”

“ஈக்ஸிப்ரீ ரைவின்ஜை சிவாஸ்பி உக்தியில்ஜை” என்றும் அங்கு போட்டு வருகின்ற கல்வையாக வழிபடுவது என்ற சமயம். அச்சுமூலம் வழக்கான நாஸ்தாத்திரங்களை சரிசை, விரிசை, போகம், நூலாம் என்ற முறைகளைச் சொல் கேட்க நிலங்கைத் தக்காக்கள் நாய்வியாக்காகப் பேற்றி மறிக்காட்டிக்கூடி. அம்மாக்கங்களில் வயகம் வரிபாடிடில் கடுமாடி நூலாய்வாலையா. அடையாறுவியான நூல்களாய்வும் போக்களைப்படி மதிக்கப்படுகிறது. நூலின் போகிள் இருந்து வாசம் சொக்குவித் திருக்காலங்கள் ஆஸாயிகளாக இன்று முனை, விருது நீர்மில்யா, மூல்மா நந்தகாய்யி ஆஸாச் நூலில் ஒரு சார்க் கிருப்பகாலார், நலின்தீவு மந்தாரி ஆஸாச் குழலின் முத்துக்கும்யாகவாரி அலாகங்கள் சார்க் கிருப்பதாயவும், காங்கரகால் ரீவங்கையாவின் குழலில் நூல்பீசி நடவடிப்பாரியா சாலதி இருப்பதாகவும், அலிபாக்கிட்டியிலும். இந்த வயக்கே பாக்கிலியுடியாது தகவியாரி பேல்லங்களா அடையாறி ரயாவியா இ காலை ஒரு “மாதாஜி வீங்கேவீவர்” ஆஸாம் துவாய நீரு முழுஞ்செல்லுவேலை வயக்கையில் மனநில் என்னை கந்தப்பியல் முழுஞ்செல்க்கு கருவை அந்த அரசை பற்றி அடிப்படை அதைப்பிக்கி, பூர்சிப் நூல் சுதாநாத் பிழிமூ எடுத்து வாத்து நந்தமுறையை அவங்கள் என ஏற்பட்டது. நூலாக வடிக்க வியங்குப்பி என்ற என்னையே இன்று என்று என்றிரு வயக் கந்தாலோரீ அவையா என என்னுமிடிருவ. “போகும் என்பது ஆஸாம்” என்றும் அவங்குமியில் கந்தாலீ கந்தப்பியல் நான் என்பதுவாக அதைப்பார்க்க எலகம் இல்லாமே” என்று தோன்டாதனை போன்றப்படித்தீய ஏழிலியா சிவசைத்தியாகவும் வயக்கையாரி த்தின் காண்டுபடியா சுக்கிளசுப்பிட்டாட்ட அதைக்காலாகு கூத்திப்பிடுவினில் தங்களே என விப்பிடுவதைக்கும் கு என்னை மூலங்குஷிதாக மாநாடு போய்ய வயக்கைக்கதை கொள்கி, மறுவருபவில் சௌலை “பாயி அவர் கால் விடீபேழாமே” என்று பாடி பூந்தாலுக்கு ஒரு ஆஸாம் என்று என்னை என்றார். என்றைப்போன்று வயக்கை அம்மையானார் சுதாநாத் பிழிமூ வயக்கைநாலை சிவசைக்கும் விவரங்களு அகவாயாம் இங்காலையை தேவாராத்தியில் சுக்கிளி சுக்கிள் நலிர்வாய்ப்பை பெற்று என்னை என்னையை.

வாலாயிரு தூதாநாலும்வெள்கால் விவரங்களுமிகுந்து துவங்கவை அருந்து பகவிகள் 02-24-2806 அன்று கால்கோல் வயக்கைகள் அருப்பிக்கப்பட உள்ளது.

ஆதாநால் காலாயங்குந்து துவங்கவை அருந்து.

சுத்திரைமாத வாராந்த நகழ்வுகள்

07-04-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

விடயம்:~ பக்திப்படை

வழங்குபவர்:~ து. M. மகேந்திரம்

பக்கவாத்தியச்சிதம்

14-04-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சௌற்பொறியு:~ “காவும் அடக்கிய கந்தன்”

வழங்குபவர்:~ சொல்வேந்தன் பொன் சுகந்தன்

21-04-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சௌற்பொறியு:~ பெரியபுராணம் (தொடர்)

வழங்குபவர்:~ வி. துமாவேல் (சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்)

(யாழ் கல்லூரி வட்டுக்கோட்டை)

28-04-2006 வெள்ளிக்கிழமை முற்பகல் 10.30 மணியளவில்

சௌற்பொறியு:~ “நாமார்க்கும் குழயக்ஞோம்”

வழங்குபவர்:~ சொல்வாரி கா. கேதீசன்

30-04-2006 ஞாயிற்றுக்கிழமை முற்பகல் 9.30 மணியளவில்

நாளைச்சுடர் 100வது ஹர்ஸ் வெள்ளியூ

சுத்திரை - 2006

வெள்ளிட்டுரோ:~ காரா எம். பி. அநுஷாநந்தம்

(ஆசிரியர், ஸ்ராண்லி கல்லூரி)

மத்திப்பிட்டுரோ:~ போசிரியர் S. சிவல்நிக்ராசா

(தமிழ்த்துறைத் தலைவர் யாழ் பல்கலைக்கழகம்)

வெள்ளுச் சுக்ரூருத் தியல் உருடைகுத் துக்கானங்கள்

2006

குயிலி

01.01.2006 அம்புக்கு 17 குயிலி
வெங்கடாந்திநான்டு விழுப்புல்
துயற் திருவெல்லோலை பூதோயுப்பு
04.01.2006 அம்புக்கு 20 துயற்
வீஞ்சாலக்காஸ்தா விழுது 5.1.2006
07.01.2006 அம்புக்கு 25 திங்கள்
காங்கிர்திகை விழுது விழுது பூதோயு
13.01.2006 அம்புக்கு 27 மூலினி
துயற் திருவாந்தையு பூதோயு
14.01.2006 காது 1 சனி
யாத்ரீபுரிமலை

ஏற்புலி

08.02.2006 காது 24 திங்கள்
காங்கிர்திகை விழுது விழுது பூதோயு
பாரதம் 04 காது 29 சனி
யாத்ரீபுலி சுகும் விழுது பூதோயு
22.02.2006 அம்புக்கு 14 குயிலி
காங்கிருந்தீவி விழுவிழு பூதோயு

ஏஷ்ட.

06.03.2006 பல்குதீவி 15 துயற்
காங்கிர்திகை விழுது விழுது பூதோயு
13.03.2006 அம்புக்கு 29 திங்கள்
ஏஷ்டாக்கு
22.03.2006 பல்குதீவி 15 துயற்
பல்குபூதுத் தங்கை தங்கைப்பேருடைக்
காங்கை சுகும் சுகும்துப் பூதோயு
10 சனி சங்கைவர்த்தைக்
பதக் 11 சனி சங்கைக் கிழ்ச்சையை
12 சனி விழுது பூதோயு
23.03.2006 பல்குதீவி 17 மூலினி
நாமா தும்பலிழுக்குதீவி
சுகும்புக்கா சுகும்பைப்பேருடைக்
சுகுமுக் கிழ்ச்சையை. விழுப்புதோயு

ஏப்ரல்

01.04.2006 பல்குதீவி 15 சனி
காங்கிர்திகை விழுது விழுது பூதோயு
பாரதம் 04.04.2006 பல்குதீவி 23 மூலினி
சுகுமுக் குத்துபூ
யாத்ரீபுலி பெறுவை குத்தைப்பேருடைக்
14.04.2006 கிழ்ச்சையை மூலினி
வெங்கட சிருதுப் புதுமுடுப் பிற்பு
நாமா தும்பு பூதோயு பூதோயு
22.04.2006 கிழ்ச்சையை 5 சனி
காங்கிர்திகை விழுது விழுது பூதோயு

மே

12.05.2006 கிழ்ச்சையை 29 மூலினி
கிழ்ச்சையை விழுது 5
26.05.2006 மூலினி 12 மூலினி
காங்கிர்திகை விழுது விழுது பூதோயு

குயிலி

09.06.2006 வைகாசி 25 மூலினி
வைகாசி விழுதுக்கு 17 விழுது பூதோயு
22.06.2006 சூரி 2 விழுதுக்கு
காங்கிர்திகை விழுது பூதோயு குயிலி
விழுது பூதோயு

குமாரி

02.07.2006 மூலினி குமாரி
காங்கிர்திகை விழுது விழுது பூதோயு
03.07.2006 மூலினி 19 திங்கள்

தீவிர்முறைப்

10.07.2006 மூலினி 24 திங்கள்
பல்குபூதுத் தங்கைப்பைக்கை
18.07.2006 மூலினி 32 குயிலி
சின்ன சூந்தரம்பால் பூதோயு
20.07.2006 மூலினி 4 பிழைக்கு
காங்கிர்திகை விழுது விழுது பூதோயு
24.07.2006 மூலினி 9 திங்கள்
மூலினி சாலையை விழுது
25.07.2006 மூலினி 16 புதுமலை
குத்தைப்பை புகாலை

28.07.2006 மூலினி 12 மூலினி

ஏஷ்டுப்

09.08.2006 மூலினி 24 துயற்
குத்தைப்பை திழ்ச்சுத்
விழுபுதோயு
13.08.2006 மூலினி 31 துயற்
காங்கிர்திகை விழுது விழுது பூதோயு
23.08.2006 மூலினி 7 குயிலி
குத்தைப்பை புதுமலை
27.08.2006 மூலினி 10 திங்கள்
காங்கிர்திகை விழுது விழுது பூதோயு
நாமா சுகும் சுகும்துப் பூதோயு
31.08.2006 அம்புக்கு 10 குயிலி

ஏப்ரிலுப்

10.09.2006 மூலினி 1 மூலினி
பூதோயு பூதோயு
18.09.2006 மூலினி 17 சனி
நாமா சுகும் சுகும்துப் பூதோயு
25.09.2006 மூலினி 25 புதுமலை
குத்தைப்பை புதுமலை

30.09.2006 மூலினி 21 துயற்

நாமா தீவிர்முறை
நாமா சுகும் சுகும்துப் பூதோயு

04.10.2006 மூலினி 27 சனி

காங்கிர்திகை விழுது விழுது பூதோயு
22.10.2006 மூலினி 7 சனி

காங்கிரை

02.10.2006 புதுமலை கிழ்க்கள்
விழுதுக்கு

10.10.2006 புதுமலை 24 மூலினி
காங்கிர்திகை விழுது விழுது பூதோயு
21.10.2006 மூலினி 4 சனி தீவிர்முறை
22.10.2006 மூலினி 5 குயிலி

காங்கிரை விழுது பூதோயு

27.10.2006 மூலினி 10 மூலினி

காங்கிரை விழுது

நாமா குழந்தையை

நாமா குழந்தையை குத்தைப்பை
நாமா குழந்தையை குத்தைப்பை

ஒக்டோப்

03.12.2006 காங்கிர்திகை 17 குயிலி
கிழுக்காங்கிர்திகை விழுது
குத்தைப்பை விழு விழுபுதோயு
07.12.2006 காங்கிர்திகை 1 சுச்சிலைய்
குத்தைப்பை விழு விழுபுதோயு
10.12.2006 அம்புக்கு 10 திங்கள்
குத்தைப்பை விழு விழுபுதோயு
11.12.2006 அம்புக்கு 11 திங்கள்
குத்தைப்பை விழு விழுபுதோயு
15.12.2006 அம்புக்கு 15 குயிலி
நாமா தீவிர்முறை விழுபுதோயு
நாமா தீவிர்முறை விழுபுதோயு
நாமா தீவிர்முறை விழுபுதோயு

ஏப்ரிலுகள்

நான்கி

01.04.2006 மூலினி 1 மூலினி
பூதோயு பூதோயு
18.04.2006 மூலினி 17 சனி
நாமா சுகும் சுகும்துப் பூதோயு
25.04.2006 மூலினி 25 புதுமலை
குத்தைப்பை புதுமலை